

UN MÓN XXL.

Proposta de magazín matinal.

Mireia Biel Prat
Treball de recerca
Tutor: Txema Lasaga
Escola GEM. Mataró
Curs 2009- 2010

0. Índex

1. Introducció	1
2. Marc teòric.....	3
2.1. Coneguem la ràdio	3
2.2. Emissores públiques i privades	4
2.3. Tipologia de programes.....	5
2.3.1. Informatius	5
2.3.2. Musicals	6
2.3.3. Esportius	6
2.3.4. Culturals i especialitzats.....	7
2.3.5. Dramàtics	7
2.4. Què és un magazín?	7
2.4.1. Continguts i objectius	8
2.4.2 Planificació	9
2.4.3. Llenguatge	10
2.4.4. Equip	12
2.4.5. Música.....	15
2.4.6. Seccions.....	16
2.4.7. Audiència	24
2.4.8. Perfil d'un locutor	30
3. Estudi comparatiu	32
3.1. El matí de Catalunya Ràdio amb Manel Fuentes	32
3.1.1. Catalunya Ràdio.....	34
3.1.2. Manel Fuentes	34
3.1.3. Resum del programa especial emès des del Gran Teatre del Liceu	35
3.2. El món a Rac1 amb Jordi Basté	37
3.2.1. Rac1	40
3.2.2. Jordi Basté	40
3.2.3. Entrevista a Jordi Basté	41
3.3. Semblances i diferències en la programació.....	45
3.4. Semblances i diferències en el tractament de continguts	48
3.5. Semblances i diferències en els locutors Jordi Basté i Manel Fuentes.....	49
4. Anàlisi de les preferències dels oients.....	51
4.1. Anàlisi dels resultats per grups d'edat.....	54
4.1.1. Primer grup: de 14 a 24 anys.....	54
4.1.2. Segon grup: de 25 a 34 anys	58

4.1.3. Tercer grup: de 35 a 44 anys	62
4.1.4. Quart grup: de 45 a 64 anys	65
4.1.5 Cinquè grup: 65 anys o més	68
5. Proposta de magazín matinal: Un món XXL.....	72
5.1. Objectius	72
5.2. Horari i equip	72
5.3. Seccions	75
5.3.1. Informatiu	75
5.3.2. Qui, avui?	76
5.3.3. Humor	76
5.3.4. Parlem-ne.....	76
5.3.5 Històries del carrer	77
5.3.6. Que no ens passi per alt	77
5.3.7. Paper i llapis.....	77
5.3.8. Aquí i allà	78
5.3.9. Fem racons	78
5.3.10. Tal dia com avui.....	79
5.3.11. Chill out	79
5.4. Redacció	79
5.4.1. Escaleta	79
5.4.2. Entradeta.....	81
5.4.3. Informatiu	82
5.4.4. Qui, avui?	91
5.4.5. Humor	92
5.4.6. Parlem-ne.....	92
5.4.7. Històries del carrer	93
5.4.8. Que no ens passi per alt	93
5.4.9. Paper i llapis.....	95
5.4.10. Aquí i allà	96
5.4.11. Fem racons	96
5.4.12. Tal dia com avui.....	97
5.4.13. Chill out	98
5.4.14. Acomiadament	99
5.5. Conclusió.....	99
6. Conclusions	101
7. Agraïments	103
8. Fonts d'informació	104

1. Introducció

El meu Treball de Recerca pretén desenvolupar el disseny i realització d'un magazín matinal de ràdio. Ara bé, per a fer-ho, primer de tot hauré d'obtenir una base de coneixement, fer un estudi comparatiu entre dos programes de ràdio de gran audiència, consultar les preferències dels oients i, finalment, dissenyar el meu propi programa.

Per una part, m'agradaria justificar el motiu d'aquest treball. El fet és que la meva intenció és estudiar Periodisme un cop hagi finalitzat els estudis a nivell de Batxillerat. Podria dir que aquest és el motiu principal per el qual m'embarco a realitzar un treball d'aquest caire. Bo i així, tinc motivació per a conèixer un dels molts àmbits del món de la comunicació tenint en compte que la ràdio actual és un mitjà de comunicació de masses. Així doncs, serà una bona manera de comprendre la tasca dels locutors, però també la complexitat de l'equip que s'amaga al darrere. Llavors, he escollit la ràdio perquè és un mitjà que bo i l'aparició de la televisió i el constant desenvolupament de les noves tecnologies, ha sobreviscut al llarg del temps adaptant-se al medi i a la gent fent que actualment continuï essent escoltada per milions de persones cada dia.

En primer lloc, ens posarem en situació. Igual que tot periodista hauria de fer, contextualitzaré la situació de la ràdio en l'actualitat basant-me en la seva evolució i mirant cap a les demandes que la població realitza avui en dia. Un cop fet això, elaboraré una part teòrica que intenti explicar les parts d'un magazín i justificar-les, és a dir, com és la seva estructura, de quina manera es tracten els temes o quins tipus d'informació s'hi analitzen. Aquesta documentació la buscaré en llibres, en pàgines web i fent entrevistes a persones enteses per obtenir informació de primera mà.

En segon lloc, posaré en pràctica els meus nous coneixements per a fer un estudi comparatiu entre dos programes de ràdio capdavanters al nostre país: El Matí de Catalunya Ràdio amb Manel Fuentes i El món a Rac1 de Jordi Basté. Així doncs, en aquest apartat pretenc explicar les diferències que existeixen entre aquests dos programes, des d'un estudi d'audiència fins a l'anàlisi de divergències en el tractament de les notícies. Sens dubte, necessitaré escoltar moltes edicions d'ambdós programes i conèixer el context de les dues emissores a fi de poder extreure conclusions vàlides i coherents.

A fi de dissenyar una proposta per un magazín matinal, la intenció és estudiar els gustos i les preferències de l'audiència. A través d'enquestes, realitzaré un estudi a cent persones de cinc grups d'edat diferents per conèixer els seus gustos i dissenyar

les meves seccions, perquè n'hi hagi per tots. Després, buidaré les enquestes i faré gràfics per comparar resultats.

Per últim, dissenyaré el meu propi programa. Primerament, crearé el format del programa i després dissenyaré una proposta sobre paper del programa amb totes les seves seccions desenvolupades. Per conèixer de primera mà la sensació de crear-lo, gravaré una secció i l'entradeta del programa. En definitiva, un projecte llarg a través del qual aprendré a crear un magazín i que encaro amb il·lusió i moltes ganes.

2. Marc teòric

2.1. Coneguem la ràdio

Guglielmo Marconi va inventar la ràdio l'any 1897 després d'aconseguir transmetre missatges a través de la telegrafia sense fils. Però la seva aparició definitiva no va tenir lloc fins el 1901 quan va aconseguir enviar missatges a través de l'Atlàntic. Tot i així, per primera vegada, la ràdio es va escoltar als Estats Units el 1920.

De totes maneres, analitzarem la situació a casa nostra. La ràdio va néixer amb l'objectiu d'entretenir. Va arribar a Espanya durant els primers trenta anys del segle XX i les primeres emissions estaven reduïdes a la música i a la divulgació cultural. Això sí, va ser una revolució social.

A partir de 1936 però, amb l'esclat de la Guerra Civil espanyola, la ràdio va quedar completament controlada pel govern dictador. Durant tota la dictadura van utilitzar-la com a mitjà de transmissió d'una ideologia franquista ja que només s'emetien notícies que tinguessin una relació directa amb el govern i, evidentment, la realitat va ser manipulada. Dit d'una altra manera, la censura, controlada per la Falange, no permetia emetre notícies que perjudiquessin la imatge del país. Així doncs, va ser un vehicle per al control del que la població pogués saber. L'encarregada de difondre tota aquesta informació va ser la recent nascuda Radio Nacional de España. Per un altre costat, el bàndol republicà només emetia durant la nit i de forma clandestina a través de Ràdio Espanya Independent, més coneguda com La Pirenaica.

Un cop Franco va morir, l'any 1975, la ràdio va canviar en molts aspectes. Si abans havia estat censurada i controlada, ara començaria a gaudir d'una certa llibertat a través de la qual s'aconseguiria una pluralitat i una diversitat considerables. En aquest moment, els informatius van començar a tenir un paper rellevant. Per una part, el 1977 totes les cadenes varen poder començar a emetre els seus propis continguts, sense necessitat de ser controlats pel govern ni condicionats per notícies que es

difonguessin a través de RNE. Per una altra, les emissores autonòmiques es consolidarien amb l'aprovació de la Constitució del 1978. D'aquesta manera, s'havia acabat el monopoli. A partir de llavors, les renovacions tecnològiques van permetre que la ràdio s'assemblés més a la que coneixem en l'actualitat.

Al costat de la televisió, la ràdio s'ha anat adaptant constantment tant als avenços tecnològics com als canvis socials. A mida que van anar passant els anys, els gustos i interessos de la societat van anar canviant; el seu nivell cultural també era més alt, de manera que exigien programes que comencessin a analitzar la informació i no s'encarreguessin tan sols de transmetre-la. D'altra banda, des de principis dels anys 80 la informatització i la digitalització dels sistemes van permetre que la ràdio entrés en una evolució constant paral·lela a aquesta.

Així doncs, si en els seus inicis va néixer com un mitjà d'entreteniment, en l'actualitat encara se la considera així. Els diferents formats de programes, com els magazíns o els programes específics, han permès que la ràdio sigui versàtil: continua essent capaç de divulgar cultura i difondre informació minut a minut i de forma rigorosa tot entretenant a l'oient i atenent les seves demandes.

Per un altre costat, cal tenir en compte el tipus d'emissora. Actualment, les cadenes estan condicionades pels seus propietaris, és a dir, l'enfocament de les notícies es farà des d'una perspectiva o des d'una altra depenent d'aquest factor. Les emissores poden ser públiques o bé privades.

2.2. Emissores públiques i privades

La propietat de la ràdio actualment és fonamental en l'emissió de programes. Diferenciem entre ràdios públiques i privades. Per entendre-ho, cal explicar la diferència de concepte entre els mitjans públics i privats: segons la titularitat, podríem dir que les primeres donen un servei públic centrat en la difusió mentre que les emissores privades tenen com a objectiu obtenir un benefici econòmic. Però, bo i així, això no acaba de ser tan senzill.

En primer lloc, les emissores públiques estan subvencionades pels governs. Hi ha les que pertanyen al grup RTVE (Radio y Televisión Española), com seria RNE, les d'àmbit autonòmic, de les quals se n'encarrega cada comunitat i que en el cas de Catalunya seria la CCRTV (Corporació Catalana de Ràdio i Televisió), grup en el qual incloem Catalunya Ràdio i TV3. Per últim, tenim les emissores municipals, que són aquelles que pertanyen als ajuntaments dels diferents municipis. En aquest tipus de

d'emissores, hi ha factors que condicionen la programació: se centren bàsicament en la divulgació informativa i cultural i hi ha una presència minsa de publicitat.

En segon lloc, trobem les emissores privades. En principi, aquestes empreses busquen un guany econòmic darrere la pràctica de la radiodifusió. Bo i així, n'hi ha que no ho tenen com a objectiu perquè no totes les empreses són de caire comercial. Per posar alguns exemples, trobem les emissores subvencionades pel Grup Godó. Aquest grup, el director del qual és Javier Godó, és una corporació empresarial que posseeix diversos mitjans de comunicació, entre ells, emissores de ràdio (Rac1, entre altres). També emprèn actes culturals i esportius (el torneig Condes de Godó de tennis seria un exemple). Un altre grup que té afiliades algunes emissores de ràdio com la Cadena SER és el grup PRISA (Promotora de Informaciones Sociedad Anónima): aquest grup, dirigit per Ignacio Polanco s'ha estès per tot el món i té moltes accions en el sector radiofònic, però també en la premsa i en altres espais culturals. Posseeix emissores de ràdio tals com M80 Radio i altres radiofórmules musicals. Un altre exemple podria ser la COPE que està finançada per diferents òrgans de l'Església Catòlica.

2.3. Tipologia de programes en l'actualitat

En l'actualitat, existeixen molts tipus de programes de ràdio. És per aquesta raó que és complicat encaixar-los en apartats diferenciats. D'altra banda, també cal dir que no es segueixen mai unes normes estrictes per tal d'innovar. Hi ha aproximadament, uns sis grans grups:

2.3.1. Informatius

Aquest tipus de programes regnen cada dia en la ràdio. No hem de perdre de vista que el principal objectiu de qualsevol programa és informar i per això, els informatius hi són a qualsevol emissora, fins i tot en les musicals. A més, intenten mantenir a l'oient informat sobre tot el que passa al món, des de l'actualitat social i política fins a l'esportiva. Val a dir que hi ha diversos tipus de programes informatius: flaix informatiu, butlletí, avanç, reportatge, entrevistes, debats i taules rodones.

I per últim, el diari parlat o noticiari, que s'estructura de forma semblant a la premsa escrita, ja que permet informar de les notícies del dia d'una forma ordenada, responent a blocs específics.

2.3.2. Musicals

Els programes musicals estan especialitzats en determinats estils de música i intenten donar resposta a tots els gustos musicals de la població.

Per això, per exemple la cadena M-80 Radio emet música dels anys 70, 80 i 90 i contràriament, Flaix FM emet música house i d'un estil més modern.

S'ha de tenir en compte, de totes maneres, que la manera d'emetre aquesta música també és diferent. Hi ha diversos tipus de programes:

- **Radiofórmules:** repetició de les cançons a partir d'un guió prefixat
- **Música especialitzada:** se centren en un estil de música determinat i no hi ha cap guió prefixat, ja que el presentador, un especialista fa un petit comentari sobre la peça.
- **Revista-musical:** s'hi troben a més a més de cançons, entrevistes, enquestes, opinions... el seu format s'apropa molt al d'un programa d'entreteniment
- **Musicals d'autor:** és un selecció de la música que al presentador li agrada personalment i tampoc hi ha cap guió preestablert.

2.3.3. Esportius

Són, probablement, els que inculquen més rapidesa i més dinamisme. Poden ser magazins esportius o simples retransmissions d'esdeveniments esportius.

El llenguatge que s'utilitza en aquest tipus de programes és completament diferent al que faríem servir en un noticiari. Només per començar, les notícies que s'estan tractant no són tan transcendents. Per un altre costat, l'esport és una activitat lúdica i per això, el llenguatge que s'utilitzi ha de ser més musical, més dinàmic i no tan seriós. No hem de perdre de vista que l'esport, sobretot el futbol, és un fet social i pràcticament la totalitat de la societat s'hi sent d'alguna manera o altra, implicada. Per tant, la ràdio té el deure de dedicar-hi també les seves hores.

Bo i així, hi ha molts programes que es dediquen als esports. Trobem magazins especialitzats en la matèria esportiva, però potser el programa més freqüent són les retransmissions esportives, siguin de futbol, de bàsquet o de qualsevol altre esport. "Carrusel deportivo" de la cadena SER, les retransmissions d'en Puyal o "Els millors anys de la nostra vida" de Rac1 són exemples de programes esportius.

2.3.4. Culturals i especialitzats

Els programes culturals s'especialitzen en un aspecte determinat relacionat amb la cultura (espectacles, per exemple). Intenten atendre els interessos dels diversos públics i ho fan sovint, amb programes molt atractius. Un exemple d'emissora que emet programes d'aquest estil és Catalunya Cultura.

2.3.5. Dramàtics

Els programes de caire dramàtic ja no estan molt de moda actualment, però encara se'n poden trobar alguns. És evident el que pretenen, doncs volen narrar una història només auditivament parlant. En definitiva, són l'adaptació radiofònica del gènere teatral. Per a fer-ho, és necessari afegir efectes sonors a la parla dels personatges per a crear un ambient més versemblant.

D'altra banda, el llenguatge es torna exagerat i perd la senzillesa i l'espontaneïtat. S'han de donar molts matisos a les paraules dels personatges a fi de donar com més detalls millor de la situació en què estan succeint els fets.

No seria massa agosarat afirmar que molts anys enrere, les telenovel·les actuals es feien a la ràdio. Si abans comentàvem que la ràdio era l'únic mitjà de comunicació que tenia una societat bàsicament empobrida i decadent, és obvi que les novel·les a la ràdio eren una via d'escapament de tots els maldecaps. Gràcies a elles, potser molta gent va poder somiar amb una vida que mai podrien tenir. Amb això, també queda reflectit el paper d'entreteniment que la ràdio ha tingut i té en la nostra societat.

Responent encara a l'àmbit d'entreteniment, caldria parlar d'un últim tipus de programa. Fins i tot podríem afirmar que actualment és el més modern, per la seva versatilitat, però també pel seu èxit. Aquest gènere és el magazín.

2.4. Què és un magazín?

Avui en dia, el magazín és un programa que continua incloent-se en l'àmbit d'entreteniment, bo i que conté un gran contingut informatiu. Sempre s'ha definit el magazín com un programa de continguts variats, units per un estil i conduït per un presentador sota un títol determinat. Trobem dos tipus de magazins: els monotemàtics i els politemàtics.

Actualment, però, el que diferencia el magazín de la resta de programes és la seva llibertat, aquesta capacitat per adaptar-se a l'audiència gràcies als microespais que hi ha i que permeten agradar a un nombre molt alt de població. Acostumen a ser programes diaris molt propers a l'oient. Molts d'aquests oients troben en els magazins una familiaritat que la televisió no aporta, ja que el seguiment tant de l'actualitat immediata com d'aquella que ja no està en portada és una manera clara d'enganxar-los.

Totes les emissores, siguin públiques o privades emeten programes d'aquesta tipologia. De fet, un 30% de la graella de la programació diària de les principals emissores de Catalunya està formada per magazins. Això ens permet adonar-nos que encara que la televisió serà sempre una amenaça per a la ràdio, aquesta té un gran pes sobre la població que continua sent fidel a la seva programació.

2.4.1. Continguts i objectius

El magazín es caracteritza per comprendre en un sol espai una gran varietat de continguts informatius que sovint no responen als gustos de tothom. Bo i així, els responsables de programació han de saber que l'estratègia passa per atraure un públic màxim en tots els espais (aquesta audiència pot variar segons l'hora i el contingut de cada espai).

L'objectiu principal sempre és l'interès per l'actualitat i és una bona base per a captar molta audiència, ja que aquest aspecte interessa a la totalitat de la societat. Un altre objectiu clau ha de ser el d'entretenir. El magazín va néixer amb aquesta finalitat i encara se'l considera un gènere "lúdic", bo i que amb un gran contingut informatiu.

D'altra banda, doncs, cal considerar la importància que té la preparació d'un programa amb unes característiques complexes que tracta continguts que també ho són. S'ha de muntar una escaleta, saber quant temps està assignat a cada espai, quins col·laboradors tindrà l'equip, les connexions, la durada de les notícies...

Altra vegada apareix aquí el locutor i el paper que té en l'assoliment dels objectius. Que el programa tingui audiència o no depèn en molts casos, de com ell transmeti la informació.

Per un altre costat cal parlar dels continguts d'aquests programes. Com exposarem més endavant, el programa es divideix en diversos microespais que tracten un tema o un altre. Actualment es fa una mescla i hi ha microespais com: butlletins

informatius, concursos, tertúlies, debats, humor, entrevistes... en definitiva, un seguiment i anàlisi explícit de l'actualitat immediata o no en forma d'entreteniment.

En definitiva, doncs, objectiu principal: rigorositat i diversió.

2.4.2. Planificació

El període de temps que passa entre que es té una idea per a un programa fins que arriba el dia de la seva primera emissió és veritablement, molt llarg. Això es deu a la complexitat i a la necessitat de tenir molta gent al voltant d'aquest projecte. Així, veiem que per a arribar a produir i emetre un programa, s'han de seguir molts passos.

Idea → Acceptació inicial → Elaboració de la maqueta → Elaboració del projecte → Producció → Aprovació definitiva → Contractació → Assignació de personal → Preproducció → Emissió

Per tant, hi ha molta gent girant a l'entorn d'aquest projecte abans no s'emeta. També cal tenir en compte la periodicitat amb què es vol emetre aquest programa, ja que si és diari, es necessitarà molt més temps per saber si és factible, si hi ha prou temes a tractar, etc. En canvi, si és un programa que només s'ha d'emetre durant els caps de setmana, necessitarà menys continguts.

Tot seguit, cal veure la complexitat dels passos que s'han de seguir:

- **Idea o projecte:** s'avalua de forma conjunta i sempre s'intenta estudiar. Mai se sap si aquella idea pot tenir èxit o no i per tant, s'ha d'estudiar la proposta i deixar que els que la fan s'expliquin. Ha de contenir els elements necessaris per a saber si d'entrada, serà bo.
- **Acceptació inicial:** arriba el moment d'acceptar si es pot tirar endavant l'estudi o no. Quin èxit tindrà encara no es pot saber, però sí que es poden començar a iniciar els processos que cal seguir per a començar a donar-li forma.
- **Elaboració de la maqueta:** és la millor manera de veure com queden les idees presentades prèviament sobre un paper. S'aconsella, normalment, enregistrar un programa de mostra perquè s'aconsegueix una idea més global que amb una escaleta.

- **Elaboració del projecte:** és un document en el qual s'especifiquen els recursos que es necessiten per a dur a terme el programa en condicions. Els recursos humans, econòmics, d'espai...
- **Producció:** gràcies al document que es presenta en l'elaboració del projecte, es pot fer un compte dels costos que tindria el programa i valorar si entra en el pressupost que té l'emissora per elaborar la graella de programació.
- **Aprovació definitiva:** aquí s'ha valorat tot, els pros i els contres i es decideix el dia en què s'emetrà.
- **Contractació i assignació de personal:** el director, el realitzador i el presentador són les primeres persones que s'escullen. Un cop tenim aquestes persones, es busca un equip que treballi amb ells: col·laboradors, productors i la resta de personal. És un moment molt delicat perquè s'intenta trobar el millor personal per fer un programa d'alta qualitat i no sempre es troba la gent que es vol, ja sigui de dins o de fora l'emissora.
- **Preproducció:** segons la complexitat del programa, s'ha d'establir un període de temps mínim per a preparar-ho tot i començar a fer comptes. També és un bon moment per a començar a fer algunes proves d'enregistrament.
- **Emissió:** és l'últim pas, el culminant, el que tot l'equip està esperant des del primer dia. També és el dia en què s'ha de saber que no tot sortirà bé. D'altra banda, veurem quina acceptació té el programa, si tindrà èxit i quins errors s'han comès, per tal de localitzar-los i solucionar-los el més aviat que es pugui.

2.4.3. Llenguatge

La paraula és el mitjà pel qual es transmet el missatge en la ràdio, és per això que el locutor n'ha de tenir un domini perfecte. Hem de tenir present que un periodista que treballa a la ràdio, en realitat, està fent un monòleg per algú que l'està escoltant, però no l'està veient.

Portem des de l'inici d'aquest redactat parlant de la importància que té el context on se situï l'acte comunicatiu. Els mitjans de comunicació de masses estan en evolució constant i els seus continguts i formes també. Contextualitzar un missatge, doncs, és important: s'ha de tenir en compte el tipus d'oient que hi haurà darrere l'antena, el tipus

de missatge...No farem servir el mateix to seriós en un debat que si parlem de notícies esportives. A cada notícia se li ha de donar un èmfasi diferent, un dinamisme i unes característiques determinades que facin que arribi a l'oient adequadament.

En primer lloc, cal tenir en compte que el llenguatge és present en cada conversa que mantenim en la nostra vida quotidiana. Per tant, en un acte comunicatiu tal com el d'informar, la paraula o l'entonació pot fer canviar el sentit del propi missatge. Per això és tan important que un locutor domini:

- L'entonació
- L'èmfasi
- Els tons
- La vocalització
- El ritme
- L'estil
- Naturalitat

Per què és important la naturalitat si ningú els està veient? Doncs, ni més ni menys, perquè ningú ha de saber que estan llegint. El locutor ha de moldejar el missatge perquè enganxi al receptor i aquest continuï escoltant-lo. És cert, per un altre costat, que això depèn molt de la veu del presentador i de la manera que expliqui ell les notícies, però mai s'ha de caure en la monotonia.

D'altra banda, el locutor ha de ser conscient de la responsabilitat que té al damunt, ja que està transmetent un missatge que ha d'arribar a un nombre molt elevat de persones amb un sentit clar, entenedor i gens ambigu. Amb tot això, també s'ha de tenir en compte a qui ens estem adreçant i adequar el llenguatge tant com sigui necessari. Un aspecte sí que està clar: s'ha de procurar que hi hagi una absència total de cultismes i paraules de gèneres especialitzats. La qüestió és que s'ha d'arribar a com més gent millor i l'única manera de fer-ho és amb un vehicle comprensiu per tothom: el registre estàndard. Així doncs, s'ha d'utilitzar un llenguatge planer i directe, gens rebuscat, amb frases curtes i entenedores que no portin mai a la confusió. Tot i ser un registre estàndard, es poden utilitzar expressions familiars i populars, sense arribar als vulgarismes ni als barbarismes.

Per continuar, caldria parlar de l'impacte que té el missatge en la societat. Com ja hem dit, el locutor li dóna forma a un contingut. Però, més enllà de tot això, existeix un cert sensacionalisme dins les emissores. Pot ser per l'ordre de preferència en què

faran aparèixer les notícies, per exemple, però també per la manera com les enfoquen i les expliquen. Darrere una entonació hi ha una persona humana, amb uns criteris i unes opinions. Si aprofundim més, però, no podem perdre de vista que el periodista treballa per una emissora que té una ideologia i un tarannà que cal transmetre a l'audiència i que, perquè no dir-ho, la identifica. El locutor pot jugar amb les paraules i així, fer entendre un posicionament o voluntat concrets de l'emissora.

A part de tot això, hi ha un art en la ràdio que és el d'improvisar. Cada vegada tenim accés a notícies que poden haver passat segons abans que s'emetin i que, per tant, no s'ha tingut temps de preparar. Tot i així, el periodista està donant un servei a l'oient i aquest, no ha de notar cap tipus d'entrebanc ni problema. El locutor ha de ser lingüísticament competent i prou hàbil per a afrontar una situació imprevista i utilitzar el llenguatge i la paraula amb la mateixa naturalitat que si ho hagués preparat.

2.4.4. Equip

En l'actualitat, l'equip que s'amaga darrere dels micròfons és immens. La tecnologia ha fet avançar la qualitat dels programes, però d'altra banda, han necessitat una gran quantitat de gent que col·labori perquè tot surti com està previst. A més, cal que aquest equip persegueixi un mateix objectiu a través d'un mateix mètode. D'aquesta manera, s'assolirà una cohesió suficient per a coordinar-se adequadament.

Un equip està format per molta gent. Aquesta gent està repartida en diferents equips, cadascun dels quals té una funció diferent. Per tant, per a poder dissenyar més endavant el nostre propi programa, cal conèixer quins són:

- Equip tècnic
- Equip de locució
- Equip de redacció
- Equip de producció

Abans, però, cal parlar del director, que és un dels principals personatges que no apareixen directament en antena. Aquesta persona desenvolupa les funcions més importants del programa, tot i que a vegades també compleix la funció de realitzador o presentador. Endemés, s'encarrega d'orientar el programa, de donar certes precisions i d'encarregar personal. Tot això, perquè el programa surti en perfectes condicions gràcies a ell, però també a la resta d'equips que participen en el programa.

A) Equip tècnic

<i>Tècnics de control</i>	<p>S'encarreguen de fer entrar les parts gravades en el moment adequat, d'inserir els efectes sonors, les músiques i que tots aquests elements s'introdueixin en el programa de forma harmònica.</p> <p>Per a poder aconseguir, és necessari que tingui l'escaleta, per saber quan ha d'introduir cada element i en quin ordre ha de fer-ho.</p>
<i>Realitzador</i>	<p>S'encarrega que tot vagi sobre rodes. En definitiva, de la totalitat del programa i el seu funcionament. Intenta que les músiques, els sons, etc apareguin en el moment oportú. Durant el directe és la màxima responsabilitat.</p>
<i>Muntador musicals</i>	<p>Sovint és un dels tècnics de control. Són aquells que ambienten el programa musicalment.</p>

- Equip de locució

<i>Presentador</i>	<p>És l'encarregat de conduir el programa. Segueix una estructura marcada sobre paper tot i que sovint es veu obligat a improvisar. Decideix una part dels continguts i a més a més, ha de tenir la virtut de saber adaptar-se a la progressiva evolució dels programes de ràdio.</p>
<i>Locutors</i>	<p>Són la resta de persones que parlen en antena per explicar notícies o llegir els textos de locució.</p>

B) Equip de redacció

Guionistes	<p>A part de saber a la perfecció com s'ha de redactar una notícies o un text, ha de tenir present la persona que ha de llegir-la (el seu to de veu, la rapidesa, les pauses...)</p> <p>Per a redactar un guió s'ha de saber d'on s'ha tret la informació i tenir la certesa que tot és veritat. Les fonts d'informació aporten documentació vàlida per a ser emesa.</p>
Reporters	<p>Totes les persones que treballen com a tals s'encarreguen de buscar la informació, fer les entrevistes al carrer, enquestes i reportatges.</p>
Col·laboradors	<p>Preparen seccions fixes i concretes que parlen sobre temes determinats cada dia o un cop a la setmana, depenent del programa i el col·laborador. La majoria de vegades són ells mateixos els que presenten la secció en antena.</p>
Programadors musicals	<p>Seleccionen la música que punxará el tècnic de control. Ho fan segons la secció que s'ha de tractar o bé segons el personatge que ha d'aparèixer en antena.</p>
Documentalistes	<p>Solen ser els que preparen els qüestionaris per les entrevistes i busquen la informació per a fer les preguntes.</p>
Redactors de taula	<p>Són els que s'ocupen de redactar la part informativa.</p>

C) Equip de producció

Productors	<p>Coordinen les diverses parts del programa i tenen contactes amb els convidats. A més, també proposen idees noves pels programes. En definitiva, són les ànimes creatives de les emissores de ràdio.</p>
-------------------	--

Els locutors, sovint, són confosos amb els directors, sols pel fet que condueixen el programa. És cert que a vegades succeeix, perquè tenen molta capacitat de decisió i poden exercir aquest càrrec, així com també el de realitzador.

2.4.5. Música

En els seus orígens, la música s'utilitzava a cada punt i moment: per a separar espais consecutius, pels anuncis... per tot. Actualment, però, no s'utilitzen ja cançons concretes, sinó que es creen sintonies i separadors per a fer separacions. Això és degut al fet que amb el temps s'han creat programes específics dedicats a la música o bé radio fórmules que emeten música les 24 hores del dia.

Per altra banda, és necessari conèixer quines funcions realitza la música en la ràdio i, concretament en el magazín. Així doncs, arribem a la conclusió que dins aquest gènere radiofònic, la música pot tenir dues funcions.

En primer lloc, desenvolupa una funció purament d'acompanyament. Per exemple, quan en un reportatge, la veu del locutor s'acompanya amb una melodia. La intenció és captar l'atenció de l'oient no tan sols a través de la paraula i així, endinsar-lo en el tema. També s'utilitza per a ambientar la presentació d'un personatge o bé una història, com en el cas de Catalunya Ràdio (a les 8 del matí s'explica un conte ambientat en una música).

En segon lloc, la música desenvolupa una funció ortogràfica. Dit d'una altra manera, realitza les funcions de separació (les comes i els punts en escriptura, per fer una comparació). Es resolen doncs, en ràfegues, cortines etc.

En el magazín, la música que hi apareix, sol fer-ho per a il·lustrar entrevistes o reportatges, o sinó, per a presentar discos o novetats musicals esporàdicament. Per tant, doncs, la música sol anar lligada amb les sintonies i els separadors. Vegem com funcionen exactament, doncs:

Sintonia	Identifica una emissora o un programa.
Introducció	Tema musical que es col·loca davant un programa.
Tancament	Marca el final d'un programa. Sol coincidir amb la sintonia.
Cortina (separador)	Música que separa parts d'un mateix programa.
Ràfega (separador)	També separa blocs de continguts.
Cop musical	Serveix per donar èmfasi a un fet, a un reportatge...

2.4.6. Seccions

A) La informació d'actualitat

El tractament de les notícies en els programes magazins és clau en el guió. No hem de perdre de vista que el magazín és un programa d'entreteniment basat principalment en el tractament de la informació d'actualitat i també d'aquella no tan immediata.

La informació està dividida en bloc informatius separats per ràfegues. D'altra banda, les notícies que s'ofereixen acostumen a estar ampliades amb entrevistes als afectats o connexions en directe amb els llocs dels fets, perquè d'aquesta manera se'n pot fer un seguiment més complert. Els testimonis reals o les connexions en directe amb el lloc dels fets són una manera d'oferir una alta credibilitat a l'audiència i a oferir-li la informació quasi de forma immediata. En qualsevol moment, per això, l'estructura prevista del noticiari pot ser alterada per una notícia d'última hora. El noticiari, doncs, té una estructura formada per un tipus de notícies determinades.

HOT CLOCK FORMATO PROGRAMA INFORMATIVO

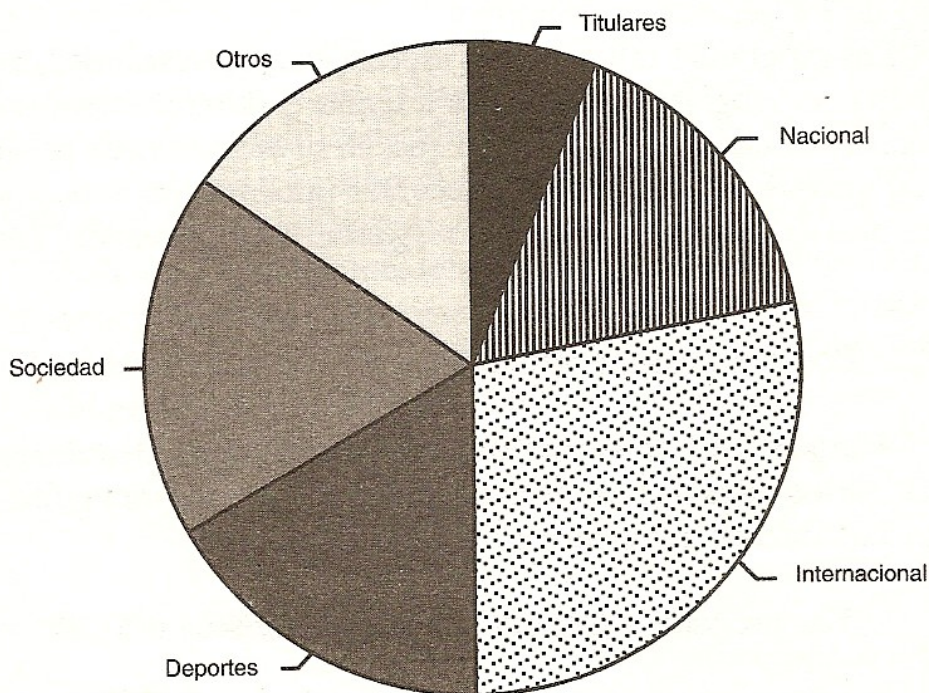

FIGURA 2

Per un costat, l'emissora ha de saber escollir les notícies que s'han de transmetre. No hem d'oblidar que sovint les emissores tenen un posicionament polític, de manera que l'ordre en què apareixeran les notícies en dues emissores, molt probablement sigui diferent. Tal com es veu en el gràfic, l'actualitat se separa en blocs temàtics. Els titulars obren el noticiari i com veurem més endavant, no sempre ho fan de la manera més adequada. Després, les notícies d'àmbit nacional acostumen a anar estretament lligades amb temes de política, judicials o fets rellevants que hagin passat en les últimes hores, com pot ser un atemptat, una detenció, etc. A continuació, trobaríem les notícies d'àmbit internacional, que inclourien totes aquelles referents a la política exterior, als conflictes bèl·lics de països llunyans o a les catàstrofes mundials. Evidentment, l'actualitat mundial o internacional és producte de la contínua globalització, que ens permet saber què està passant en el punt més remot del planeta. Seguidament, trobaríem la informació de societat. Aquest apartat tracta totes les notícies referents, per exemples, a manifestacions, assassinats, etc. Per últim, la informació esportiva i la meteorològica apareixen en el noticiari i el tanquen.

Per un altre costat, el continu avenç de les tecnologies ha fet que siguem capaços d'obtenir informació de primera mà en temps real, és a dir, saber què ha passat en el moment exacte en què estava passant. Això significa que cada vegada els mitjans de comunicació han de transmetre més notícies perquè tenen els mètodes per a aconseguir-les. És per aquest motiu que van néixer els titulars, que actualment apareixen en tots els noticiaris. Coneguts ja per tothom, són oracions simples i curtes que transmeten l'essència de la notícia en qüestió de segons. Ara bé, no es pot caure en la trampa dels titulars, ja que sovint exageren en una sola frase els fets, és a dir, donen més importància (sigui per les paraules utilitzades, pel to de veu...) que la que mereixen.

B) El debat

El debat és una secció inclosa en un magazín que sempre és monogràfic, però que se sol confondre amb una tertúlia. Però no són el mateix, ja que hi ha moltes diferències que així ho marquen.

Primerament, cal aclarir què és exactament un debat: "és l'enfrontament d'opinions per part d'interventors que més que sotmetre's a la fórmula de preguntes i respostes, discuteixen entre ells, confrontant dialècticament les seves posicions intel·lectuals o ideològiques. Entre els protagonistes hi ha d'haver un equilibri d'autoritat i representació."

Seguidament, cal parlar del paper que té un debat en un programa magazín i quina és la seva estructura. L'objectiu principal d'un debat és divulgar i formar els oients sobre allò que es tracta. Finalment doncs, aconseguirem que l'oient es faci la pròpia composició del cas tractat. De totes maneres, els debats han de ser bidireccionals: és a dir, s'enfronten dues o més persones amb idees oposades i discuteixen sobre un tema determinat, ja que, com ja hem dit, els debats són monogràfics. Els debatents han de ser persones que estiguin relacionades amb la causa de què es parla, però han de saber que no poden caure en la monotonia de les discussions; és a dir, no poden continuar discutint el mateix que ofereixen els mitjans de comunicació, sinó que han de rebuscar i aprofundir en el temari.

Per últim, tant el moderador com els debatents tenen un paper clau perquè el debat tingui un èxit rotund. En primer lloc, moderar un debat no és fàcil. Aquí, a diferència de la tertúlia, el moderador ha d'assumir el rol d'àrbitre. Aquest periodista ha de saber donar el mateix temps a ambdues parts, no posicionar-se a favor d'uns o altres però sobretot, respectar totes les opinions. També serà aquell que s'encarregui de donar el torn de paraula i fer que els debatents es respectin per tal que el debat no acabi convertint-se en un guirigall. Per l'altre costat, han d'aportar informació interessant a l'oient. S'han de saber vendre a l'audiència, no sent irrespectuosos, acceptant que a vegades els contraris tenen raó i sabent quan s'ha de callar i quan toca parlar.

En definitiva, el debat és una altra manera d'endinsar-se en l'actualitat informativa. De fet, és un altre format que s'inclou en molts magazins avui en dia, ja que permet que també hi participin persones diferents cada vegada.

C) La tertúlia

La tertúlia és una de les seccions que inclou un magazín. Continua parlant de tot allò que passa al nostre voltant, d'aquelles notícies que estan directament en portada o no, per tal de donar una visió àmplia de la situació. A més, pretenen contextualitzar els fets, proposant idees contraposades per part dels contertulians, de manera que les opinions no coincideixin i es pugui analitzar el contingut més detingudament.

Cada vegada hi ha més emissores de ràdio i cadenes de televisió que n'ofereixen i n'hi ha de molts tipus. Poden ser monogràfiques o bé de temàtica general, però totes persegueixen un mateix objectiu: despertar en l'oient o espectador, una necessitat i voluntat de conèixer el que passa al voltant, entenent-ho en la seva

totalitat i des de tots els punts de vista possibles per una anàlisi més objectiva. També permeten la participació de tots aquests.

En primer lloc, la tertúlia és una secció present en molts programes per no dir en tots. Tant en la televisió com en la ràdio tenen un paper força rellevant. Això es deu a l'audiència de cada programa. El que es vol demostrar amb això, és que totes les seccions que s'ofereixen en un determinat espai, radiofònic o televisiu, són per l'audiència: si a aquesta li agrada, tindrà continuïtat; és per això que les tertúlies han triomfat. El fet és que brinden l'oportunitat a l'oient d'identificar-se amb alguna de les opinions que s'hi donen. D'aquesta manera, els oients poden fer-se una composició una mica més clara de què ha passat i per què; és obvi que no volen deixar l'oient indiferent i per això s'hi presenten opinions contràries.

En segon lloc, cal remarcar el paper que tenen en aquestes tertúlies el presentador, però també els contertulians. El primer ha de refredar i escalfar l'ambient, és a dir, ha de saber quan posar un altre aspecte damunt la taula per discutir, quan aturar les opinions dels contertulians o bé, quan exposar una opinió contradictòria a aquests perquè la debatin. La contradicció en una tertúlia és bàsica, perquè dóna continuïtat a la discussió, fent aparèixer en ella altres aspectes rellevants del mateix tema. Evidentment, tot això s'ha de fer des d'un punt de vista informatiu, aportant components que no deixin indiferents aquelles persones que els reben. Per una altra banda, els contertulians acostumen a ser col·laboradors habituals del programa i poden ser escriptors, periodistes, etc. però han de saber que tenen un paper clau. Seran estimats o rebutjats per l'audiència segons els punts de vista que donin i això comporta, al final, certa morbositat. Al cap i a la fi, les tertúlies és el que busquen, atès que es cerquen les tres potes al gat per intentar donar explicació a tot. Així doncs, els contertulians han d'assumir un paper de provocadors, per tal que els oients se sentin participants del que expliquen. A més a més, és important que els tertulians es coneguin, perquè així es té una visió més àmplia de quina és la ideologia de cadascú.

En definitiva, una tertúlia no és més que l'exposició de la pluralitat de pensaments que existeix actualment en qualsevol societat. D'aquesta manera, els oients s'apropen més a la realitat i són capaços d'entendre i comprendre el que succeeix arreu, identificant-se amb les opinions dels experts que donen base a les diverses ideologies.

D) L'entrevista

L'entrevista s'ha considerat i es considera un dels motors bàsics del periodisme. És la viva imatge de la recerca de les declaracions dels protagonistes de les notícies contínuament. Per tant, inevitablement, un bon periodista ha de ser un bon entrevistador. Deixant això de banda, però, l'entrevista és una de les maneres més eficaces per obtenir informació verídica i de primera mà. És un cara a cara, una conversa que s'estableix entre aquell que vol saber i el que ha d'explicar-ho. De totes formes, és important no perdre de vista que no aquest factor no té perquè convertir una entrevista en una bateria de preguntes i respostes sense sentit, purament rutinàries. Entre la persona entrevistada i l'entrevistador s'hi ha d'intuir un cert feedback (en el cas d'aquelles entrevistes que no siguin estrictament informatives).

Si cal parlar dels objectius que l'entrevista radiofònica, és a dir, la que podem trobar en un magazín, és ben senzill. Com ja hem comentat anteriorment, el principal avantatge que té la ràdio és la seva immediatesa, per tant, exposant les mateixes paraules de l'entrevistat, demanant-li explicacions o raons sobre els fets, acostem la realitat a l'oient, donant credibilitat i validesa a allò que s'està dient.

Per aconseguir això, l'entrevistador ha de tenir en compte que ell no és el protagonista, per això s'ha de posar a la pell de l'oient i preguntar aquelles coses que a aquest podrien interessar-li. D'aquesta manera, l'entrevistat adquireix el protagonisme de l'entrevista. D'altra banda, per això, s'han de tenir unes capacitats concretes, una intuïció i la capacitat d'improvisar. A part de tot això, el periodista serà el que portarà la ruta de la conversa, però sempre, sense excepció, ho farà a partir de les respostes de l'interlocutor. A mida que aquest vagi contestant, l'entrevistador farà noves preguntes, improvisades i no necessàriament seguirà les preguntes que havia preparat anteriorment.

Per últim, és necessari explicar que hi ha diversos tipus d'entrevista. En realitat, hi ha dos grans grups, les d'actualitat i les intemporals. De totes maneres, hi ha un grup entremig, que s'anomenen frontereres. Les explicarem a continuació:

- Entrevistes informatives

Les entrevistes informatives són les més freqüents en els magazins, ja que són les més immediates, aquelles que es fan per via telefònica i que intenten aportar la informació des del lloc dels fets. A més, són aquestes entrevistes les que s'utilitzen per

transmetre informació i responen a les preguntes habituals: *què, qui, com, quan, on i per què?*

Els periodistes s'encarreguen d'entrevistar aquelles persones que estiguin relaciones amb els fets, ja que probablement hagin creat un impacte en la societat i hi hagi la necessitat d'explicar-ho el més aviat possible.

<i>Declaracions</i>	Les més comunes són les dels polítics. Són entrevistes espontànies durant les quals es demanen explicacions immediates sobre una reunió. Aquestes entrevistes han de representar el percentatge més alt d'entrevistes ja que són les que aporten informació més ràpidament.
<i>D'opinió</i>	Busquen diferents punts de vista, o bé d'una persona o representant un grup social per tal de plasmar quina és l'opinió pública de la societat. De fet, les enquestes i els sondejos són les més comuns.
<i>Interpretatives</i>	Aquest tipus d'entrevista divulga amb la finalitat d'informar, és a dir, es pregunten als protagonistes totes les raons que poden haver causat els fets que s'estan tractant. Finalment, l'oient pot crear el seu propi criteri sobre el que està passant.
<i>Emocionals</i>	Aquí no es busquen raonaments, sinó sensacions. A través de preguntes s'intenta saber quin és l'estat d'ànim de l'entrevistat. Bo i així, s'ha de procurar no caure en el sensacionalisme, atès que l'objectiu de l'entrevistador ha de continuar sent el d'informar.
<i>Notícia</i>	Es tracta de donar una notícia a través d'una entrevista. Dit d'una altra manera, amb aquestes entrevistes s'aconsegueixen declaracions que d'una altra manera que l'entrevistat no hagués fet i que, per tant, informen de fets actuals de forma diferent.
<i>Testimoni</i>	És l'explicació in situ per part dels protagonistes. L'entrevistador no té un paper massa important. Aquí, més que en qualsevol altra, l'entrevistat és el clar protagonista.

- Entrevistes frontereres

Les entrevistes frontereres es fan en directe des dels estudis de les emissores. Solen estar situades al final d'una notícia. Primer de tot, s'explica i s'exposa el que se sap de la notícia, i un cop fet això, té lloc l'entrevista. La persona implicada explica en quin context han passat els fets i ajuden a contextualitzar la situació.

Normalment, per a fer-ho, s'entrevisten professionals que hi entenen i que poden aportar informació complementària a la que ja s'ha donat, tot i que a vegades, també s'entrevisten persones que estan relacionades directament amb els fets.

- Entrevistes intemporals

Aquestes entrevistes ja no tenen un caire informatiu tan immediat. La figura central és l'entrevistat i no el context en què se situa, però aporta moltíssima informació.

A més a més, com que aquestes entrevistes se solen fer en un context més relaxat, en el qual hi ha més temps per a tractar tot el que ens implica, les entrevistes són ja més elaborades i se'n pot treure més suc.

D'altra banda, acostumen a ser entrevistes agressives, perquè es persegueix un objectiu clar: informar de forma clarament rigorosa. És per això que els entrevistats acostumen a ser personatges públics: famosos, curiosos, representatius o bé aquells que han rebut un homenatge o tenen un paper interessant i clau en algun aspecte.

De retrat o reflexió	Són entrevistes que se solen fer a aquelles persones que ostenten algun tipus de poder, com els polítics. Se'ls pregunta sobre les situacions del país i sobre aquells fets amb els quals puguin tenir relació directa.
Biogràfiques	Les entrevistes biogràfiques són totes aquelles en les quals l'entrevistat explica la seva trajectòria, les seves fites, tot el que ha aconseguit. En definitiva, com ha arribat a tenir el nom que té, com ha aconseguit la fama que se li atorga...
Psicològiques	Aquest tipus d'entrevista no se centra en una temàtica determinada, sinó que volen conèixer el personatge, fent-li preguntes improvisades que volen fer-lo encara més protagonista de la conversa.

D'ocasió	S'acostumen a fer a aquelles persones relacionades amb el món de l'espectacle: actors, actrius, cantants... A part de parlar sobre el que a ells els implica (el que seria una entrevista d'un caire més biogràfic) també se'ls pregunta sobre l'actualitat, perquè així donen el seu punt de vista sobre la situació d'actualitat que s'estigui vivint en el país.
D'entreteniment	Són entrevistes dirigides simplement a fer passar una bona estona a la gent. Estan molt carregades de sentit de l'humor i intenten fer riure i treure transcendència als fets importants que estan en actualitat.

E) Publicitat

La publicitat és indispensable en qualsevol mitjà de comunicació, per tant, també ho és per a la ràdio.

En primer lloc, cal esmentar les raons per les quals és important, les seves característiques generals. Evidentment, i a l'igual que la informació, la publicitat arriba a l'oient de forma immediata mentre aquest està realitzant una altra activitat. Així doncs, aquesta informació submergida que entenem per publicitat, arribarà al subconscient del futur consumidor, que sense adonar-se'n haurà caigut en la trampa dels anuncis. A més a més, la ràdio permet arribar a una quantitat de gent enorme. Hem de tenir en compte que vivim en un món globalitzat en part gràcies als mitjans de comunicació. D'aquesta manera, podem entendre que la publicitat arriba a molta audiència perquè té un abast mundial. De fet, el creixement demogràfic és una causa important, així com també ho és el fet que puguem connectar-nos a la ràdio des d'Internet (gent que escolta la ràdio des de diferents punts del planeta que rep la mateixa publicitat). Per un altre costat, també cal tenir en compte la rendibilitat econòmica que els anuncis poden tenir. Així com en mitjans de comunicació tals com la ràdio o les revistes són cars, la ràdio proporciona mètodes de publicitat força barats. És per aquest motiu que moltes agències dissenyen diferents tipus d'anuncis que seran emesos en antena. Cal dir, però, que els preus també depenen dels horaris d'emissió atès l'emissió d'anuncis en hores puntes serà molt més cara que en hores en les quals hi ha poca gent que escolta la ràdio. No podem oblidar, però, que la publicitat és una gran font d'ingressos per aquelles emissores de caire privat.

En segon lloc, fa falta parlar dels principals tipus d'anuncis que trobem a la ràdio. Són els següents:

- **Cunya:** és un bon mitjà per captar l'atenció momentània de l'oient. Són anuncis curts que contenen missatges breus. Solen estar situats a prop dels senyals horaris, en els espais destinats a la publicitat del programa o en els blocs entre programes.
- **Microprograma:** programa curt fet a partir de preguntes i respostes. El seu avantatge principal és la seva duració. Està dedicat únicament al missatge de l'anunciant.
- **Espais patrocinats:** es tracta d'un missatge que apareix a l'inici i al final d'una emissió per anunciar que aquella marca patrocina el programa.

Seguidament, cal parlar de les estratègies que els publicistes utilitzen per crear els anuncis. La principal característica és la utilització de jingles que enganxin i que obliguin a l'oient a associar-los amb els productes amb l'objectiu final de la compra. En un mitjà com la ràdio, mancat de suport visual, s'ha d'optar per la persistència i l'argumentació del missatge a fi de crear un major impacte en l'oient. A més a més, cal recordar que el subconscient captarà les paraules clau d'un missatge, de manera que si es repeteixen en diverses ocasions, el missatge arribarà millor. El silenci en un anunci no ha de fer acte de presència si no és que té un objectiu clar. El que sí que s'ha de procurar és que els anuncis estiguin gravats amb persones que tinguin una veu agradable a l'oïda, que creïn una melodia i que tinguin un to familiar.

2.4.7. Audiència

Tots els programes de totes les emissores persegueixen l'audiència, bo i que no necessàriament ho fan de la mateixa manera. Algunes emissores busquen un gran nombre d'oients, d'altres, només un grup social concret però fidel i per últim, també aquells que tan sols cerquen reconeixement global.

Per començar, les emissores han de conèixer a la perfecció l'àmbit en què es mou l'audiència a la que volen adreçar-se. Depenent d'això, s'utilitzarà un llenguatge, un altre, es tractaran unes notícies o unes altres...

Hi ha dos tipus d'audiència:

- **Audiència potencial:** tota aquella gent major de 14 anys que disposa d'un aparell de ràdio i que, en conseqüència, l'escolta. Representa el 90% de la població espanyola.
- **Audiència real:** és la representació de la població que escolta la ràdio en algun moment concret del dia. És també coneguda amb el nom de share.

D'altra banda, també cal parlar de com es calcula l'audiència. A partir d'entrevistes personals o telefòniques amb un suport informàtic que calcula les dades i les enregistra automàticament. Per a saber l'audiència real de les emissores de ràdio i de la resta de mitjans de comunicació existeixen diferents organismes que s'encarreguen de fer estudis per facilitar aquesta informació. D'aquests estudis surten els líders d'audiència de les diverses onades. A més, es dediquen a estudiar el perfil de la població que escolta la ràdio, així com també el sexe, l'edat, la llengua habitual...

Algunes fundacions que s'encarreguen de realitzar aquests estudis són la Fundació d'Audiències de la Comunicació i la Cultura (FUNDACC), entre moltes d'altres, més característiques per cobrir un àmbit més nacional.

Com ja hem comentat, durant una temporada hi ha diverses onades. Per explicar-ho, hem agafat d'exemple les onades que han tingut i tindran lloc durant l'any 2009 de l'estudi realitzat per FUNDACC Es publiquen en moments determinats de l'any i intenten representar gràficament l'evolució i els canvis d'audiència que pateixen els mitjans de comunicació al llarg d'una temporada:

❖ **6 de maig de 2009 (1a onada del 2009)**

- Any mòbil: del març del 2008 al febrer de 2009

❖ **4 de juny de 2009 (2a onada del 2009)**

- Any mòbil: del maig del 2008 a l'abril del 2009

❖ **30 de juliol de 2009 (3a onada del 2009)**

- Any mòbil: del juliol del 2008 al juny del 2009

❖ **30 de setembre de 2009 (4a onada del 2009)**

- Any mòbil: del setembre del 2008 a l'agost del 2009

❖ **30 de novembre de 2009 (5a onada del 2009)**

- Any mòbil: del novembre del 2008 a l'octubre del 2009

❖ **29 de gener de 2010 (6a onada del 2009)**

- Any natural: del gener del 2009 al desembre de 2009

L'informe que us presentem a continuació forma part de l'estudi de la quarta onada del 2009. La metodologia emprada és aquella que mitjançant estudis poblacionals, en els quals es reflecteixen determinades dades, s'aconsegueix fer un estudi complet de les audiències. Realitzen entrevistes personalitzades amb suport informàtic .

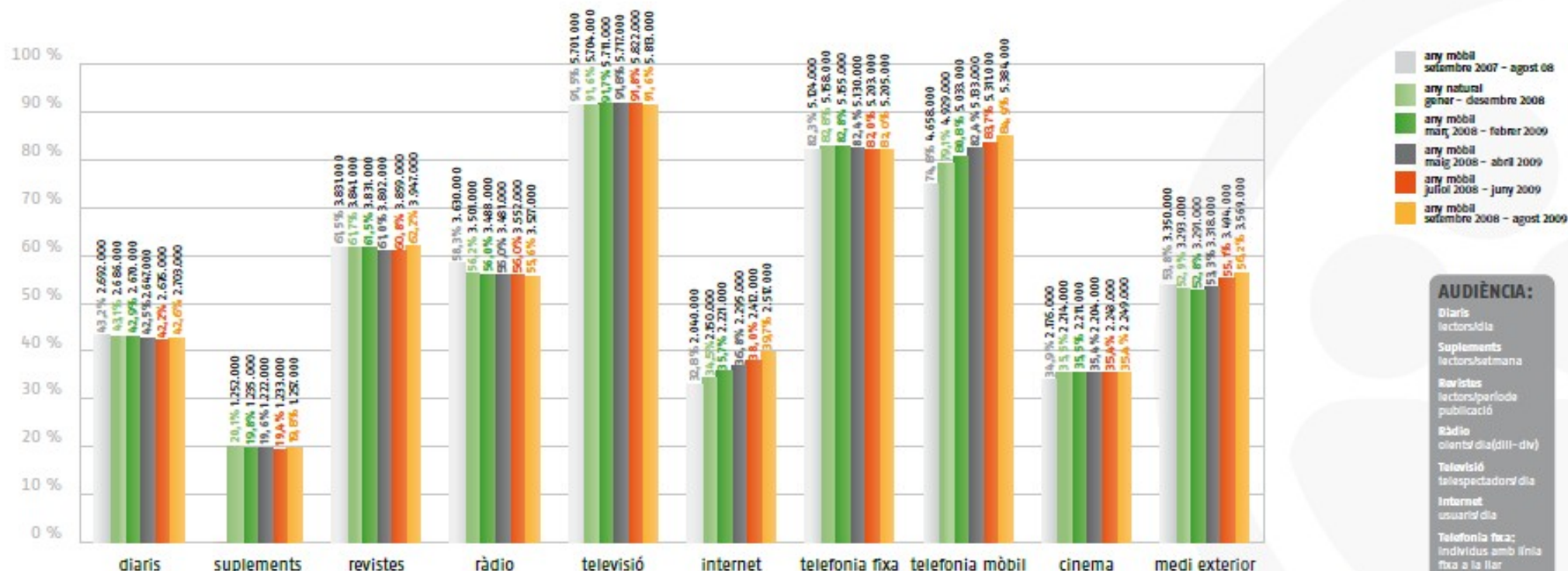
Estructura de Mitjans

AUDIÈNCIA GENERAL DE MITJANS. PENETRACIÓ DE CADA MITJÀ

Àmbit: Catalunya

% d'individus i absoluts. Exemple de lectura: El 42,6% de la població llegeix diaris. En l'onada anterior, els lectors de diaris eren un 42,5%, i fa un any, un 43,2%. Per tant, la penetració de la premsa en la població major de 14 anys ha baixat un 1,4% el darrer any. En termes absoluts, però, hi ha 11.000 lectors més que fa un any, això és degut a l'increment de població (veure Nota (2)).

AUDIÈNCIA:

- Diaris: lectors/dia
- Suplements: lectors/setmana
- Revistes: lectors/pariade publicació
- Ràdio: oients/dia(diii- div)
- Televisió: telespectadors/dia
- Internet: usuaris/dia
- Telefonia fixa: individus amb línia fixa a la llar
- Telefonia mòbil: total usuaris
- Cinema: espectadors/ tres mesos
- Exterior: suport/dia

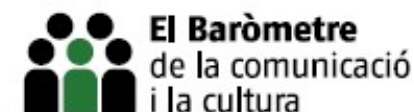
Diferència respecte l'onada anterior (jul 08 - jun 09)	+27.000 +0,9%	+24.000 +2,1%	+88.000 +2,3%	-25.000 -0,7%	-9.000 -0,2%	+105.000 +4,5%	+2.000 0,0%	+73.000 +1,4%	+6.000 0,0%	+75.000 +2,0%	diferencial en absolut	diferencial en penetració
Diferència respecte l'any anterior (set 07 - ago 08)	+11.000 -1,4%		+116.000 +1,1%	-103.000 -4,6%	+112.000 +0,1%	+477.000 +21%	+81.000 -0,4%	+726.000 +13,5%	+73.000 +1,4%	+219.000 +4,5%	diferencial en absolut	diferencial en penetració
Temps de consum	17,8 min/dia	1 min/dia	3,8 min/dia	85,2 min/dia	225,7 min/dia	47,7 min/dia			0,3 pol·licules/mes	85,9 min/dia		

Nota: El temps dedicat a consums de mitjans només per dades any mòbil setembre 08 - agost 09.
Nota (2): Segons el Padró municipal publicat el gener de 2009, entre l'any 2007 i el 2008 hi ha hagut un increment de la població major de 14 anys de 116.000 habitants.

© Enllaç Baròmetre de la Comunicació i la Cultura. Any mòbil setembre 2008 - agost 2009.

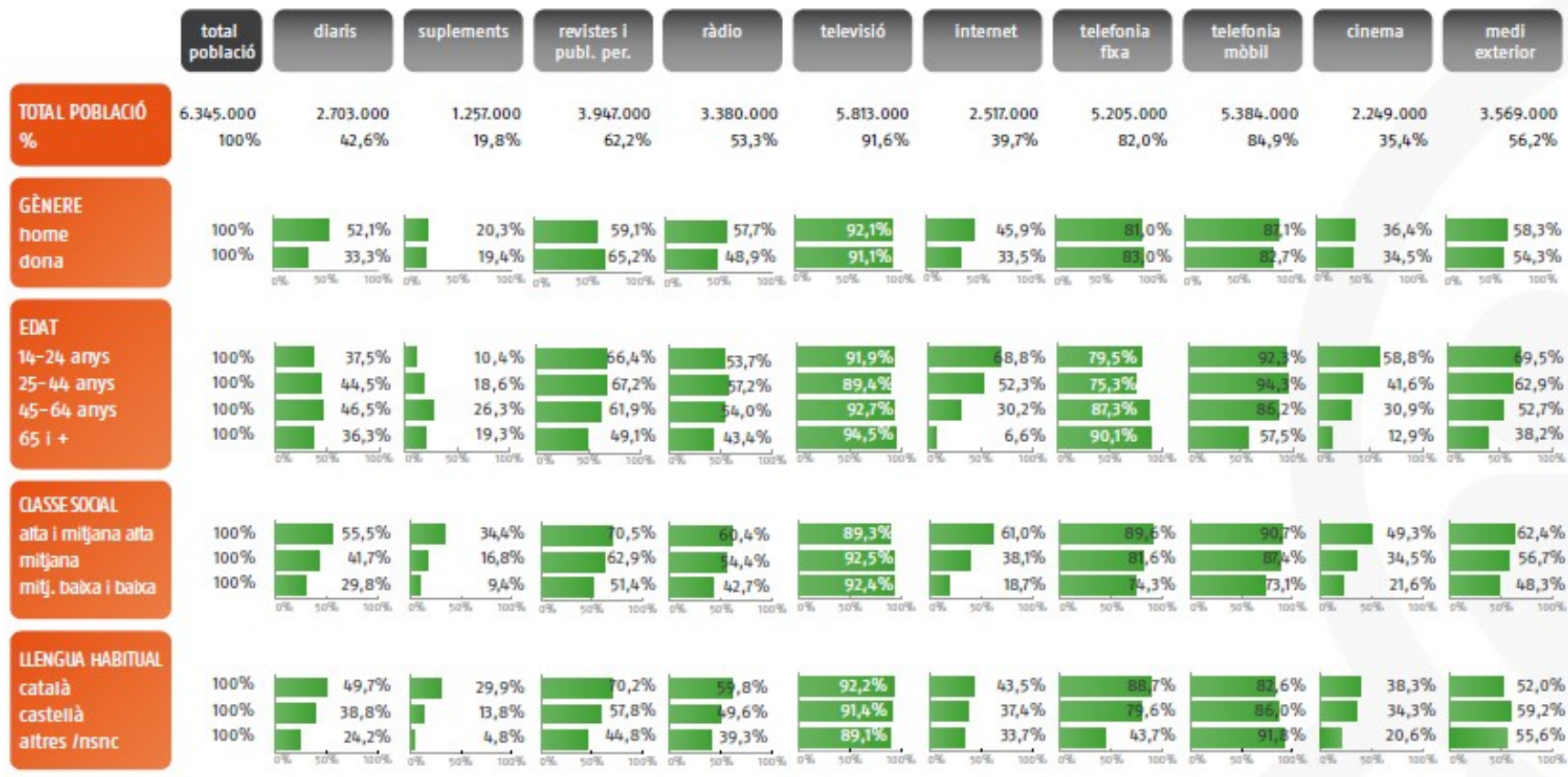
Estructura de Mitjans

AUDIÈNCIA GENERAL DE MITJANS. PENETRACIÓ DE CADA MITJÀ PER VARIABLES SOCIODEMOGRÀFIQUES

Àmbit: Catalunya

% horitzontal. Exemple de lectura: El 52,1% dels homes llegeix diaris

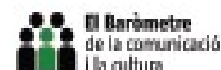

© Font: Baròmetre de la Comunicació i la Cultura. Any mòbil setembre 2008 - agost 2009

fundacc

Fundació Audiències de la Comunicació i la Cultura
www.fundacc.org · info@fundacc.org

RÀDIO
RÀNKING DE CADENES* PER TEMÀTICA* AudiÀ acumulada
BASE: Catalunya

	DILLUNS A DIVENDRES		DILLUNSA DIMECRES	
	ABSC LITS	%	ABSC LITS	%
Entrevistes POBLACIÓ (000)	22.178 63,45	22.178 6,345	29.915 6,345	29.915 63,45
CADENES GENERALISTES QUE VA ESCOLTAR A HIR				
TOTAL GENT	3.627	55,6	3.380	53,3
TOTAL GENERALISTA	1.719	27,1	1.614	25,4
Catalunya Ràdio	507	8,0	476	7,5
Cadena SER	427	6,7	411	6,5
RAC1	397	6,3	369	5,8
Onda Caro	156	2,5	141	2,2
Radio Nacional	145	2,3	134	2,1
COPE	134	2,1	126	2,0
Punto Radio	96	1,5	82	1,3
COMRàdio	48	0,7	42	0,7
Ràdio Olot	13	0,2	11	0,2
Ràdio 4	11	0,2	10	0,2
Sagre Ràdio	10	0,2	9	0,1
Onda FM	10	0,2	9	0,1
Ràdio Uddecona	4	0,1	4	0,1
CADENES TEMÀTIQUES QUE VA ESCOLTAR A HIR				
TOTAL TEMÀTIQUES	2.174	34,3	2.116	33,3
TEMÀTICA MUSICAL	2.027	31,9	1.972	31,1
Les 40 Principals	514	8,1	500	7,9
Ràdio FM	272	4,3	271	4,3
RAC105	221	3,5	222	3,5
Ràdio Tots-Tots	218	3,4	208	3,2
Cadena D'Id	209	3,3	201	3,2
Europa FM	181	2,9	173	2,7
Ràdio Flaixbac	177	2,8	172	2,7
Cadena 100	175	2,8	166	2,6
M80 Ràdio	136	2,1	136	2,1
Kiss FM	139	2,0	139	2,0
Maxima FM	113	1,8	107	1,7
Ràdio 4	61	1,0	59	0,9
RNE Ràdio 3	56	0,9	53	0,8
ICat fm	51	0,8	50	0,8
Catalunya Música	44	0,7	46	0,7
Ràdio R.M.	27	0,4	25	0,4
Ràdio Clàssica	22	0,3	20	0,3
Ràdio Estel	14	0,2	13	0,2
Gum FM	9	0,1	10	0,2
Èxit FM	8	0,1	9	0,1
Ràdio Marina	8	0,1	8	0,1
Ràdio Glòria Palmera	3	0,0	4	0,1
TEMÀTICA INFORMATIVA	203	3,2	203	3,2
Catalunya Informació	123	1,9	134	2,0
Ràdio Marca	60	0,9	60	0,9
Ràdio 5 TN	17	0,3	19	0,3
Ràdio Intereconomia	11	0,2	9	0,1

2.4.8. Perfil d'un locutor

Avui en dia, moltes emissores tenen al capdavant dels seus programes més mediàtics a estrelles de la comunicació. Aquest fet és cada vegada més comú, ja que molts magazins els identifiquem i els escoltem per qui en té la batuta. Si ens hi fixem, molts magazins inclouen en el seu títol el nom del presentador. Però, bo i així, un bon periodista no pot caure en l'error d'aquells que creuen ser estrelles de la ràdio i deixen de banda la professionalitat necessària per estar al capdavant d'un programa tal com el magazín. Per aquesta raó, voldríem recopilar aquí algunes informacions importants i bàsiques que qualsevol locutor de ràdio hauria de tenir en compte.

En primer lloc, caldria fer referència al procediment que es fa per elegir una persona. Com podem saber que una persona serà un bon locutor de ràdio? És força senzill. Partint de la base que hi ha molta gent que busca en els mitjans de comunicació la fama, aquella altra que desperti curiositat, ganes i professionalitat serà la que respongui millor a les demandes de l'empresa. Deixant això de banda, però, un bon locutor de ràdio serà aquell que, abans que res, sigui humà i humil. Per força, ha de ser una persona que se senti integrada en la societat, que tot el que succeeixi al seu voltant li desperti curiositat i ganes de descobrir-ho. La naturalitat del seu caràcter serà la seva millor arma, comptant després també amb totes aquelles qualitats vocals i comunicatives que pugui tenir. Per tant, escolliríem aquell que fos creatiu, capaç d'improvisar, intel·ligent i amb una capacitat de raonament altíssima. Rarament una persona que sigui solitària, que li agradi aïllar-se de la societat i no tingui interès per l'actualitat acabarà sent un professional de la comunicació, per moltes qualitats que tingui. Així doncs, després de valorar el caràcter d'aquesta persona, s'han de tenir en compte les seves qualitats.

Seguidament, llavors, cal pensar en tot allò que haurà de valorar abans de començar un programa. Primer de tot, ha de recordar que treballa per una empresa determinada, que tindrà una ideologia i una manera de treballar concretes i que, en conseqüència, s'han de respectar. Conseqüentment, ha de conèixer el món dels mitjans i les seves normatives, els principis de la comunicació i els efectes que té en la societat. Uns efectes, que endemés, són espectaculars. Actualment, podem aconseguir informació de molts llocs i no vol dir que tota sigui certa. Per això, una emissora de ràdio i els seus treballadors extreuen la informació d'agències de notícies (REUTERS o ANSA, per exemple). En segon lloc, un bon comunicador ha de saber emmarcar les notícies. Això comporta un coneixement del context en el qual les situem i de la totalitat de la societat en què vivim.

A continuació, caldria parlar de les qualitats que tot professional de la comunicació ha de posseir. Seria important tenir en compte que, mentre s'emeta un programa, s'aprèn molt, ja que la mateixa experiència és la que aporta professionalitat. Els periodistes han de ser persones rigoroses i responsables del que estan dient: han de tenir la certesa que allò és veritat sent conscients de l'impacte que les notícies causen en la societat. Aquesta responsabilitat recau també en el que ells mateixos opinen en antena; sempre han de procurar no fer declaracions que puguin ser titllades de políticament incorrectes. Relacionat amb això, s'ha de tenir en compte la capacitat de comunicar vocalment (el to de la veu, l'èmfasi...). D'altra banda, el locutor d'un programa de ràdio ha de transmetre, per sobre de tot, credibilitat i confiança. Si ho aconsegueix, també haurà satisfet els desigs de l'empresa.

Per últim doncs, quin paper té un locutor en un magazín? És bàsic. Sense ell no hi hauria programa, ja que la seva veu, la seva manera d'expressar-se és una eina mediàtica que les emissores utilitzen per aconseguir alts índexs d'audiència. Actualment hi ha grans professionals darrere els micròfons que porten a terme grans magazins: Jordi Basté, Manel Fuentes, Carles Francino, Antoni Bassas en el seu moment, entre molts d'altres. Tots ells són el vehicle de transmissió de la informació que rebem a través de les antenes, per tant, són un referent per al públic. A part de tot el que hem comentat fins ara, els locutors de ràdio també són aquells que tenen a les seves mans un poder de decisió considerable. Són ells els qui decideixen quines notícies s'emeten, de quina manera s'expliquen, quins col·laboradors volen tenir al voltant, quin grau de participació pot tenir l'oient...

En definitiva, és l'encarregat d'informar, formar i entretenir l'oient de la manera més amena i natural possible.

3. Estudi comparatiu

3.1. El matí de Catalunya Ràdio amb Manel Fuentes

El matí de Catalunya Ràdio és un magazín matinal de sis hores de durada que va de les sis del matí a les dotze del migdia. Està conduït aquest any per Manel Fuentes, el periodista i showman. Probablement l'objectiu d'aquest humorista sigui retornar el liderat d'audiència al matí en aquesta emissora, que el va perdre l'any passat en veure's superada per Rac1. Bo i així, sembla que el va recuperant amb el pas de la temporada.

CATALUNYA RÀDIO	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	
6:00 – 8:30h	INFORMATIU [7:45 ENIGMÀRIUS - Màrius Serra]	INFORMATIU [7:45 ENIGMÀRIUS - Màrius Serra]	INFORMATIU [7:45 ENIGMÀRIUS - Màrius Serra]	INFORMATIU [7:45 ENIGMÀRIUS - Màrius Serra]	INFORMATIU [7:45 ENIGMÀRIUS - Màrius Serra]	<ul style="list-style-type: none"> Repàs de les notícies que afecten el país i la resta del món. Concurs d'enigmes.
8:30 – 9:15h	TERTÚLIA	TERTÚLIA	TERTÚLIA	TERTÚLIA	TERTÚLIA	<ul style="list-style-type: none"> Anàlisi dels temes d'actualitat amb els convidats al programa i als oients (opció de ser tertúlia 20")
9:15 – 10:00h	EL DESTACAT DEL DIA [9:50 EL DEFENSOR DE L'OIENT - Marta Cristià]	EL DESTACAT DEL DIA [9:50 EL DEFENSOR DE L'OIENT - Marta Cristià]	EL DESTACAT DEL DIA [9:50 EL DEFENSOR DE L'OIENT - Marta Cristià]	EL DESTACAT DEL DIA [9:50 EL DEFENSOR DE L'OIENT - Marta Cristià]	EL DESTACAT DEL DIA [9:50 EL DEFENSOR DE L'OIENT - Marta Cristià]	<ul style="list-style-type: none"> Entrevista a un personatge d'actualitat, que tingui relació directa amb els temes presents als diaris.
10:00 – 10:30h	DIAGNÒSTIC(1) - Antoni Trilla	BROTS VERDS(2) - Josep Maria Ureta	RETORN AL FUTUR(3) - Eudald Carbonell i Jorge Wagensberg	RECONSTRUCCIÓ DELS FETS(4) - Jordi Vaqué	SOM I SEREM(5) - Antoni Puigverd	<ol style="list-style-type: none"> 1. Espai de consulta sanitària 2. Repàs titulars econòmics 3. Repàs històric dels humans 4. Estudi del que passa lluny 5. Anàlisi de la vida quotidiana
10:30 – 11:00h	POU PREMIER(1) - Josep Ma Pou	MÀRKETING POLÍTIC(2) - Toni Aira	LECTURÀLIA(3) - Màrius Serra	EL FOGÓ MÉS BONIC DE CATALUNYA(4) - Carme Rusalleda	TEMPS A LA CARTA(5) - Francesc Mauri	<ol style="list-style-type: none"> 1. Anàlisi del panorama teatral 2. Estudi del fons de la política 3. Recomanació de 3 llibres 4. Repàs de cuina i restaurants 5. Consulta del temps pel cap de setmana
11:00 – 11:30h	CATALUNYA MISTERIOSA(1) - Gerard Jubany	CERCADOR(2) - Xavier Vidal	TRAMPES DE LA HISTÒRIA(3) - Mag Lari i Miquel Noguera	TELE TINET(4) - Tinet Rovira	INFORME SETMANAL(5) - Enric Lucena	<ol style="list-style-type: none"> 1. Esbrinem fenòmens estranys 2. Estudi de les possibilitats de l'Internet 3. Repàs a grans fraus històrics 4. Repàs televisió 5. Repàs millors moments
11:30 – 12:00h	EL XAT ESPORTIU(1)	EL XAT DE LA FERRUSSOLA I LA MASCÓ(2) - Marta Ferrussola i Judit Mascó	EL XAT DE LA SEDUCCIÓ(3) - Sebastià Serrano i Daniela Blume	EL XAT DE LA DOBLE PARELLA(4) - Susana Bergès i Carles Flavià	EL XAT DEL CAP DE SETMANA(5) - Bruno Socolowicz	<ol style="list-style-type: none"> 1. Repàs a la jornada esportiva 2. Debat variat amb els oients 3. Conèixer totes les cares de la seducció 4. Conèixer estratègies de parella 5. Coses pel cap de setmana

3.1.1. Catalunya Ràdio

Catalunya Ràdio és una emissora de ràdio pública catalana subvencionada pel govern de Catalunya. Forma part de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV). Va néixer l'any 1983; la primera emissió la va realitzar Miquel Calçada, més conegut com Miki Moto, presentador de "Afers exteriors" actualment a TV3. La podem incloure dins el grup d'emissores generalistes que emet íntegrament en català.

Durant molts anys es va confirmar com a emissora líder a Catalunya, concretament des del 1994 fins avui, bo i que en alguns moments del dia es veu superada per d'altres emissores com l'emergent Rac1.

3.1.2. Manel Fuentes

Manel Fuentes i Muixí és un periodista nascut a Barcelona el 1971 i llicenciat en Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona. És el nou presentador de "El Matí de Catalunya Ràdio" aquesta temporada després de la destitució de Neus Bonet.

En primer lloc, cal parlar del seu tarannà. Ha estat estretament lligat a programes d'humor i comèdia durant molt de temps, com veurem a continuació. Així doncs, cal valorar el canvi radical que ha fet ara, traslladant-se al món de la informació dirigint un magazín matinal tal com el de Catalunya Ràdio, que durant catorze anys va tenir al seu capdavant a Antoni Bassas, un dels millors locutors catalans.

Pel que fa a la seva vinculació al món de la ràdio, va entrar a treballar a Catalunya Ràdio pels voltants de l'any 1995 i només dos anys després va rebre un Premi Ondas pel programa "Ex aequo". Quatre anys més tard, el 2001, repeteix guardó, aquesta vegada per a "Problemes domèstics", un programa que s'emetia fins la temporada passada els migdies. Ha estat la seva consolidació en el món de la ràdio, ja que s'ha emès durant més de deu anys. També ha tingut l'oportunitat de treballar en una altra ràdio, Punto Radio, presentant un programa titulat "A las doce".

Si hem de parlar de la seva relació amb la televisió, hem de sortir de Catalunya. En el seu moment, va ser col·laborador de "Crónicas Marcianas" i "El club de la comedia". D'altra banda, també ha estat vinculat amb Telecinco, presentant "La noche... con Fuentes y cía" programa del qual era presentador i guionista i amb el que

va rebre un altre premi Ondas l'any 2002. Passats tres anys, el trobem al *“Caiga quien caiga”* i un any després, al *“Desafío bajo cero”*, un programa que retava els famosos a patinar sobre gel. Per últim, també l'hem pogut veure a la Sexta presentant *“Malas compañías”*.

Ja per acabar, va publicar un llibre: *“Problemes domèstic. Per què no dominem el món?”* i va estar present en la famosa sèrie de televisió, *“Siete vidas”*.

3.1.3. Resum del programa especial emès des del Gran Teatre del Liceu

El dia 23 de desembre de 2009, Catalunya Ràdio va emetre un programa especial des del Gran Teatre del Liceu. El matí de Catalunya Ràdio, doncs, dirigit per Manuel Fuentes va convidar els seus oients a assistir-hi i vaig tenir l'oportunitat d'anar-hi. L'estructura del programa va variar només en algunes parts, però en les demés va mantenir-se.

En primer lloc, va donar la benvinguda als oients a les vuit, ja que de sis a vuit s'havia emès el programa des de l'estudi. Ho va fer, d'una manera ben original: amb l'actuació de la Coral Sant Jordi interpretant el Cant de la Senyera. Seguidament, van entrevistar al director del Liceu, Joan Francesc Marco i Conchillo. En aquesta secció, vaig poder observar la gran capacitat d'interrelació que té el locutor, Manel Fuentes, per entrellaçar preguntes més compromeses amb d'altres més lleugeres.

En segon lloc, va presentar la tertúlia i els seus contertulians: Salvador Cardús, Eulàlia Vintró, JB Culla i Joan Major. Tots i cadascun d'ells havien de donar la cara i la creu a algun personatge que estigués en l'actualitat. Després, va introduir la temàtica: l'economia. Varen parlar sobre com està afectant l'economia. Els contertulians varen donar les seves opinions basant-se en notícies i fets reals i també en reflexions fetes per ells mateixos. Manel Fuentes, al seu torn, sabia tallar aquelles intervencions que eren massa llargues i introduïa noves temàtiques, cosa que demostra la gran quantitat d'informació que els locutors de ràdio han d'acumular per dur a terme els magazins i la capacitat per lligar temes. Els va presentar una enquesta del SIS i els va formular la pregunta següent: els polítics són la tercera preocupació dels ciutadans. Què en penseu al respecte? Així, com que els contertulians havien estat parlant de l'economia relacionada amb els polítics, Fuentes va saber introduir aquest aspecte perquè el tractessin sense perdre el fil conductor de la tertúlia. Inevitablement, al lligar economia i política, la tertúlia va derivar, en part, cap a temes relacionats amb la corrupció. El cert és que no només es va tractar a escala catalana o espanyola (corrupció i política),

sinó que també varen esmentar els Estats Units (per la crisi). A més a més, la tertúlia ofereix la possibilitat que els oients hi participin amb trucades de 20 segons. Entremig de la tertúlia vam poder escoltar l'actuació del Messies Participatiu. A les 10, es van emetre, de nou, notícies.

A continuació, Marta Cristià va llegir els mails que havien rebut i també va comentar el que s'estava dient en el xat del programa. Després, l'entrevista del dia a Jaume Ferrer, vicepresident del Futbol Club Barcelona. En aquesta entrevista, de força llarga durada, Jaume Ferrer va anunciar en exclusiva la seva candidatura a les properes eleccions. En aquesta entrevista, Manel Fuentes va saber forçar el convidat a contestar preguntes una mica compromeses, però de forma molt respectuosa. També vam tenir l'oportunitat de presenciar les seccions d'humor.

El programa especial va continuar amb l'actuació de la Jazzband, una jove banda de Jazz del barri de Sant Andreu. Després, la final de la Copa Enigmàrius. La va guanyar Josep Maria Sansalvador. Va consistir en dues rondes amb enigmàrius. Cent persones eren finalistes per haver participat cada

dia en el concurs del programa via SMS o e-mail i que s'havien classificat.

Cap al final de programa ja, el Cor Infantil de l'Orfeó Català ens va deleitar amb unes veus joves i boniques, aspirants a formar part del Cor de l'Orfeó Català d'aquí uns anys. Just després, el Mag Lari va presentar-nos un joc de cartes que es podia fer també des de casa. Tot plegat, molt entretingut i dinàmic.

Com a espetegada final, Manel Fuentes va entrevistar quatre personatges del Cor de la Ciutat, que s'acabava aquella mateixa nit. Varen anar-hi Jordi Díaz (Fede), Carme Contreras (Roser), Miquel Garcia (Marcel) i Meritxell Ané (Remei). Evidentment, no van contestar res referent al desenllaç de la sèrie, però van recordar grans moments de la telenovel·la i van parlar sobre el seu futur. El programa va finalitzar amb l'actuació de la Vella Dixieland.

D'altra banda, cal dir que l'equip que hi havia darrere, visible dalt l'escenari, era força ampli. Les notícies d'última hora semblava que no paraven d'arribar i els

responsables de so, d'Internet, etc no paraven de treballar. Una coordinació excel·lent perquè sortís un programa especial que estigués a l'altura del Gran Teatre del Liceu: i va estar-hi.

3.2. El món a Rac1 amb Jordi Basté

El món a Rac1 és el magazín matinal de la jove emissora Rac1. Al seu capdavant hi trobem a Jordi Basté acompanyat d'un equip de periodistes i col·laboradors que li donen forma, de les sis del matí a les dotze del migdia. La seva principal característica, igual que la seva emissora, és que tenen la capacitat d'informar rigorosament, però sempre amb una bona dosi de bon humor. Per això i moltes coses més és el programa líder d'audiència en la seva franja horària, passant al davant de cabdals com Catalunya Ràdio, líder durant molts anys.

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES
<ul style="list-style-type: none"> ➤ Informatiu ➤ A cop de clic amb Xavi Bundó ➤ El davantal ➤ Entrevista ➤ El perquè de tot plegat ➤ En profunditat ➤ Diàling amb Joan Ferrer i David Jobé ➤ La paraula del dia amb Ramon Solsona ➤ Cinema amb David Broc ➤ Tertúlia esportiva amb Enric Bañeres, Toni Brosa, Miguel Rico i Jordi Badia ➤ Televisió amb Sergi Pàmies 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Informatiu ➤ A cop de clic amb Xavi Bundó ➤ El davantal ➤ Entrevista ➤ El perquè de tot plegat ➤ En profunditat ➤ Diàling amb Joan Ferrer i David Jobé ➤ La paraula del dia amb Ramon Solsona ➤ El metge a casa amb Vicente Molina 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Informatiu ➤ A cop de clic amb Xavi Bundó ➤ El davantal ➤ Entrevista ➤ El perquè de tot plegat ➤ En profunditat ➤ Diàling amb Joan Ferrer i David Jobé ➤ La paraula del dia amb Ramon Solsona ➤ Diccionari enciclopèdic amb Quim Monzó ➤ Nova York a quarts de 15 amb Jordi Graupera 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Informatiu ➤ A cop de clic amb Xavi Bundó ➤ El davantal ➤ Entrevista ➤ El perquè de tot plegat ➤ En profunditat ➤ Diàling amb Joan Ferrer i David Jobé ➤ La paraula del dia amb Ramon Solsona ➤ Economia amb Carles Torrecilla ➤ Música i Internet amb Jordi ➤ Cuinetes amb Fermí Puig ➤ Beltran, Guille Milkyway i Josep Maria Ganyet 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Informatiu ➤ A cop de clic amb Xavi Bundó ➤ El davantal ➤ Entrevista ➤ El perquè de tot plegat ➤ En profunditat ➤ Diàling amb Joan Ferrer i David Jobé ➤ La paraula del dia amb Ramon Solsona ➤ Ens fotran for a amb Miquel Bernis, David Broc, David Jobé i David Llorens ➤ La fi del món amb Manel Lucas ➤ Sèries amb Toni de la Torre

INFORMATIU	<ul style="list-style-type: none"> ○ Repàs de les notícies més destacades del dia.
A COP DE CLIC	<ul style="list-style-type: none"> ○ Xavi Bundó recomana un blog, un grup del facebook i un vídeo del Youtube cada dia.
EL DAVANTAL	<ul style="list-style-type: none"> ○ Jordi Basté critica els punts més controvertits de l'actualitat i és una gran font per donar i crear opinió.
ENTREVISTA	<ul style="list-style-type: none"> ○ L'entrevista d'actualitat intenta portar personatges que expliquin la realitat de les notícies més importants, les més rellevants.
EL PERQUÈ DE TOT PLEGAT	<ul style="list-style-type: none"> ○ Diàriament, un grup d'analistes opinen sobre l'actualitat per crear opinió. La majoria de tertulians són fixes, però tenen la intenció de fer una tertúlia diferent.
EN PROFUNDITAT	<ul style="list-style-type: none"> ○ Anàlisi i investigació dels aspectes més innovadors de l'actualitat que sovint són els que més costen d'entendre. Els experts en cada matèria ajuden a fer un anàlisi crític de cada situació.
DIÀLING	<ul style="list-style-type: none"> ○ Joan Ferrer i David Jobé recullen les píxies més divertides dues vegades en tot el matí: al principi i al final.
LA PARAULA DEL DIA	<ul style="list-style-type: none"> ○ El lingüista i escriptor , Ramon Solsona, tria una paraula o una expressió que pot ser notícia cada dia, n'analitza el seu origen i cerca els usos lingüístics d'arreu del territori.
CINEMA	<ul style="list-style-type: none"> ○ David Broc repassa la cartellera, recomana DVD's i bandes sonores. També s'encarrega de criticar aquelles que están en cartellera.
TERTÚLIA ESPORTIVA	<ul style="list-style-type: none"> ○ Enric Bañeres, Toni Brosa, Miguel Rico i Jordi Badia protagonitzen una tertúlia en la qual parlen dels fets esportius destacats del cap de semana. Una tertúlia sense pèls a la llengua i ben desenfadada.
TELEVISIÓ	<ul style="list-style-type: none"> ○ Sergi Pàmies fa una crítica exhaustiva de la televisió del moment.
EL METGE A CASA	<ul style="list-style-type: none"> ○ Diferents metges relacionats amb diversos àmbits responen les preguntes del oients sobre aquells aspectes que més preocupen les persones sobre el benestar de cada dia.
DICCIONARI ENCICLOPÈDIC	<ul style="list-style-type: none"> ○ Cada dimecres, Monzó afegeix una nova entrada al diccionari: un nom propi, un mot oblidat, una accepció que havíem imaginat en un sentit i que l'articulista s'encarrega de buscar-ne un altre de completament innovador.
NOVA YORK A QUARTS DE 15	<ul style="list-style-type: none"> ○ Descobriments de la magnífica ciutat de Nova York a través d'un home que viu allà: Jordi Graupera. S'encarrega d'apropar-nos botigues fashion o històries curioses.
ECONOMIA	<ul style="list-style-type: none"> ○ Carles Torrecilla aporta visions diferents de veure l'economia. Explica aspectes poc coneguts relacionats amb aquest tema i dóna consells per a combatre la crisi.
MÚSICA I INTERNET	<ul style="list-style-type: none"> ○ Jordi Beltran, Guille Milkyway i Josep Maria Ganyet aporten cultura al programa a través d'Internet, però també gràcies a la música.
CUINETES	<ul style="list-style-type: none"> ○ Fermí Puig ens explica receptes de cuina que els oients aporten al programa per tal que les provem a casa.
ENS FOTRAN FORA	<ul style="list-style-type: none"> ○ Tertúlia desenfadada amb David Broc, David Jobé, Miquel Bernis I David Llorens.
LA FI DEL MÓN	<ul style="list-style-type: none"> ○ Manel Lucas s'encarrega de realitzar un resum de la semana de forma àcida i humorística. Acaba amb un top five de preguntes sense resposta.
SÈRIES	<ul style="list-style-type: none"> ○ Toni de la Torre respon tots els dubtes que els oients tinguin sobre sèries que s'emeten aquí, però també als Estats Units.

3.2.1. Rac1

Rac1 és una emissora relativament jove, té quasi deu anys només, però ja s'ha convertit en líder a Catalunya. La seva primera emissió va tenir lloc el dia u de maig de l'any 2000 i des de llavors no ha parat de créixer, incorporant al seu equip periodistes de qualitat com són Jordi Basté o Toni Clapés, tots dos anteriorment vinculats a Catalunya Ràdio. També cal dir que és l'única emissora privada que emet en català i els seus estudis es troben situats a Barcelona, concretament a l'avinguda Diagonal. D'altra banda, cal dir que està gestionada per RàdioCatXXI i és propietat del Grup Godó i de la cooperativa Ràdio Associació de Catalunya.

Per un altre costat, la seva graella i programació són molt variades. La programació és de caràcter generalista, posant especial èmfasi a l'esport, a l'entreteniment, a l'humor i al tractament de la informació. Si ens centrem en l'esport, veiem que les retransmissions de partits és important; s'emeten els partits de futbol del Barça i de l'Espanyol, el bàsquet i també els de les seleccions catalanes.

A més a més, compta actualment amb un equip de grans professionals, que inclouen Jordi Basté, Núria Riquelme, Toni Clapés, Joan Ma Pou, Elisenda Camps o Raül Llimós.

Per últim, cal remarcar que els índexs d'audiència creixen en el moment en què s'emeten tan el "Tu diràs", com "El món". Entre les set del matí i les vuit de la tarda és l'emissora més escoltada a tot Catalunya, pujant un 10,4% respecte l'any anterior. Per tant, té una mitjana de 469.000 oients cada dia, tot un rècord.

3.2.2. Jordi Basté

Jordi Basté i Duran neix a Barcelona el 1965 i recorre els mitjans de comunicació durant molts anys fins avui, que el trobem tots els matins a Rac1 presentant el magazín matinal, "El món a Rac1". Bo i així, la seva trajectòria professional és molt llarga.

Després de llicenciar-se en Periodisme, el trobem vinculat a Catalunya Ràdio durant vint-i-dos anys, durant els quals gaudeix del plaer de presentar i col·laborar diversos programes. En el seu moment, fou l'encarregat de retransmetre els partits de bàsquet i col·laborava en les retransmissions futbolístiques de Joaquim Maria Puyal, vigents encara avui.

Sempre relacionat amb el món de l'esport a la ràdio i a la televisió, també va presentar "La jornada" i el "No ho diguis a ningú", el magazín nocturn de Catalunya Ràdio. Malauradament, després de tants anys Montserrat Minobis va forçar la seva marxa a causa de diversos desacords. També altres col·laboradors que en aquell moment estaven vinculats a Catalunya Ràdio van marxar pels mateixos motius, bo i que després s'han retrobat als estudis de Rac1.

La seva carrera com a locutor de ràdio continua, però, a Rac1. A l'igual que a Catalunya Ràdio presentava el programa nocturn d'esports, també ho farà a Rac1 amb "Tu diràs". A més a més, aconseguirà alts índexs d'audiència amb aquest nou repte, fet que farà que esdevingui cap d'esports de l'emissora. Bo i així, decideix donar un tomb considerable a la carrera professional centrada en l'esport, i s'embarca el 2007 a presentar el magazín matinal, "El món a Rac1" que aquesta passada temporada s'ha convertit en el capdavanter deixant enrere el seu competidor, "El matí de Catalunya Ràdio".

Per una altra part, Jordi Basté també ha estat vinculat un temps a la televisió. No podia ser menys i també a la televisió va relacionar-se amb el món de l'esport. Va ser redactor del "Basquetmania" així com també codirector i presentador del "Gol a gol" al 33 del 2001 al 2003.

Cal remarcar, doncs, aquesta brillant trajectòria i que encara queden molts anys de Jordi Basté pels oients. Aquest gran periodista ha escrit dos llibres també: "L'esport als matins", publicat el 1997, en el qual parla de la seva experiència a Catalunya Ràdio i "El Barça del canvi. Una cronologia personal", aquest publicat el 2007. Com sempre diuen molts professionals, amb esforç s'aconsegueixen les grans coses, però també n'hi ha que arriben soles i, per això, Jordi Basté va ser guardonat l'any 2006 com a millor professional.

3.2.3. Entrevista a Jordi Basté

Vaig tenir la magnífica oportunitat d'entrevistar un locutor com ell. Aquí presento els resultats de l'entrevista.

M.B.: El nom del programa *El món* pot tenir diverses significacions. A què es deu?

J.B.: El nom del programa venia donat ja per l'època que el va fer el Xavi Bosch. Llavors, jo vaig continuar. De fet, quan vaig substituir el Xavi Bosch a la nit sí que vaig

pensar que el programa que feia ell a la nit era un programa molt més personal i, per tant, li havíem de canviar el nom del programa i per això li vam posar *Tu diràs*, una continuació del que veníem fent a Catalunya Ràdio. El nom *El món a RAC1* crec que és un nom perfecte per fer uns matins i ja m'agradava. A mi *El món* m'agrada molt, crec que és una marca de la casa que està molt bé i no cal perdre-la.

M.B.: Quan feu la tertúlia, els contertulians sobre quin criteri els escolliu? Segons el tema que està actualment parlant-se?

J.B.: Jo crec que la ràdio, bàsicament, és un clima i llavors l'has de crear. Han de ser tertulians que es portin bé però que es barallin; per a mi és més important la pluralitat. No pots portar experts que estiguin tallats per un mateix patró polític o ideològic. Tu pots portar quatre persones que siguin molt diferents entre elles i que facin una tertúlia mesquina i, a vegades, és més important que es discuteixen més entre ells, que hi hagi diferents punts de vista, que es creï un clima que la gent que escolta li agradi, es posi més en tensió i amb atenció. Aquest és un element molt important, bàsic penso jo, fins i tot més que la pluralitat.

M.B.: Perquè, com a periodista, has d'estar completament informat de tot el que està passant, és així?

J.B.: Aquesta és la meua idea, el que passa que és impossible, és a dir, sí que jo quan em vaig posar al capdavant de *El matí* vaig pensar que jo el que havia de fer era enriquir-me de gent que sabés més que jo. Em baso molt en voler aprendre. Si jo sabés de tot del que parlo...en fi, seria un monstre perillós, no? Em poso molt en el paper de l'oient, del que va pel carrer, del que va per la carretera escoltant la ràdio, de l'estudiant que va a la universitat. En definitiva, jo adopto un paper més de voler aprendre que no de voler allisonar i per això ja porto gent que, teòricament, són qui m'ha d'allisonar.

M.B.: Llavors, pel que fa a les seccions: l'horari en les que les oferiu ha estat triat específicament per una audiència, perquè sabeu que hi ha un tipus de gent que està escoltant la ràdio... amb quins criteris ho escolliu?

J.B.: Fins les deu acostuma a ser molt informatiu perquè és una hora d'interès general basat en la informació i a partir de les deu és més divulgativa amb metges o experts que parlin temes que siguin menys del present però de molt interès. L'última hora és més lúdica, més divertida, més desenfadada: et permet unes llicències que, jo

diffícilment m'atreviria a posar-hi. Crec que va mercant un tempo que és molt informatiu, molt divulgatiu i molt lúdic

M.B.: D'altra banda, sempre s'ha dit que RAC1 també es caracteritza perquè té una manera diferent de mirar-se les coses, que no és un patró tallat sinó que, segons la gent que hi ha, es fan els programes d'una manera o d'una altra. Ho comparteixes?

J.B.: Jo crec que és la marca, la marca de RAC1 ens porta a això.

M.B.: Ho definiríem, potser, com la marca de l'emissora, llavors?

J.B.: Sí. Però és que a més no està marcada, ni hi ha un llibre d'estil, sinó que tots ens hem adaptat a tot; és un lloc on els qui treballen són molt militants i això l'audiència ho nota i, per tant els propis locutors ja són els propis oients. Penso que és gràcies a un equip de gent jove, que té una manera desenfadada d'explicar les coses, molt planera, molt del carrer. Però no només al matí, sinó també a la tarda, a la nit, als esports, als informatius... Tot plegat ha fet que siguem com una gran família on l'únic que hi ha són diferents veus amb diferents horaris.

M.B.: L'any passat vau acabar sent líders d'audiència. La clau seria aquesta?

J.B.: Sí, si. La clau és aquesta, és a dir, la militància dels treballadors aquí... la militància de la gent que treballa aquí, que mataria per aquesta ràdio i, després, que la gent de fora es trobava molt còmoda i llavors que et parlen... i això em passava els primers anys de Catalunya ràdio, que et parlen molt en primera persona del plural: som líders, et vaig escoltar l'altre dia ... El fet de parlar en primera persona del plural com formant part de la seva família i de la seva quotidianitat jo crec que aquest és un segell que ha marcat molt els anys, aquests deu anys que farem de RAC1.

M.B.: Sí, perquè sou bastant joves...

J.B.: Sí. En general som joves, bo i que hi ha més gent i més fastigosament jove. L'emissora, en general, té una mitjana molt baixa. Això es deu a la que gent que té ganes, que lluita per la ràdio, pel seu lloc de feina. Tots tenen una voluntat d'aprendre. És que és fantàstic, de debò, és fantàstic.

M.B.: Has entrevistat a moltíssima gent. Quin és el personatge amb el qual has gaudit més?

J.B.: Hi ha molta gent, aquesta és una pregunta molt complicada. Et podria dir des del Woody Allen, que em va fer molta gràcia poder-lo entrevistar: és una persona a la qual admiro pel seu cinema. També podria dir-te els presidents de la Generalitat, des del Pasqual Maragall, passant pel Jordi Pujol i seguint pel Montilla. L'Antonio Garrigues Walker és una persona que he entrevistat un parell de vegades i que admiro perquè és un home molt culte. El Moisès Broggi, un metge català, amb noranta anys, persona que penso que és un pou de saviesa.

M.B.: I algú que tinguis pendent, que t'agradaria molt?

J.B.: Bé, em faria gràcia entrevistar el president del govern espanyol que no l'he fet. Crec que és l'únic, d'aquells que hauries de fer i que no he fet. No, Zapatero, és l'únic que no he pogut fer. La resta diria que la majoria...

M.B.: Quelcom que també seria interessant: creus que la participació de l'oient en el programa és essencial?

J.B.: Sí, però no com a participació convencional, sinó com a aportació. Jo crec que l'oient pot opinar el que vulgui, la diferència és el que aporta alguna cosa. Un plus del que suma, del que diu... persones que després aporten un punt de vista d'informació. Per mi, cada oient és un corresponsal. Per tant, si passa res a algun lloc que jo no puc veure o al qual nosaltres no arribem, sempre hi ha un oient que t'ajuda i això és fantàstic com a *feedback* amb l'audiència.

M.B.: Cal tenir en compte que això a la televisió no passa. La ràdio sempre ha estat un mitjà de comunicació més familiar, ho creus?

J.B.: I tant, és un mitjà molt més càlid. Estem completament d'acord amb això. A la televisió tot costa. Jo he fet televisió i costa tot molt més. Arrencar és molt més complicat i, en canvi, a la ràdio això ho tens al moment. És un telèfon i el telèfon és genial.

M.B.: Canviant completament de tema, aquest canvi del periodisme esportiu al de magazine a què es va deure?

J.B.: Quan el Xavi Bosch se'n va anar, vàrem estar buscant i em poso en primera persona del plural perquè jo també ajudava a buscar a una persona que pogués substituir el Xavi. Amb els noms que vam proposar, ens vam trobar que al mes de juliol no teníem ningú per fer el matí. Aleshores el director em va proposar de fer-lo jo, bo i que primer m'hi vaig oposar, perquè era molt dur. Al final, després de repetir-m'ho

quaranta vegades i de molta pressió, vaig cedir i no m'en penedeixo. Bé, l'únic moment en el qual me'n penedeixo és cada vegada que sona el despertador a dos quarts de cinc del matí. Però al marge d'això, estic aprenent molt, m'agrada molt fer ràdio, és el que sé fer i és on gaudeixo més. A més, penso que estem fent un programa que, en general i gràcies a la col·laboració de l'equip, dels tertulians i dels col·laboradors, estem fent un programa que és decent, com a mínim.

M.B.: Per la seva durada, no es fa molt feixuc?

J.B.: Sis hores, és molt llarg. És com si agafessis el cotxe cada matí a les sis i t'anessis a París: cada dia fem Barcelona-París en cotxe. Aleshores, arriba un moment que t'adones que t'has equivocat, però és evident que amb sis hores de programa és impossible ser perfecte.

M.B.: Però, et passen volant, m'imagino.

J.B.: Hi ha moments que sí. Altres dies costa més, però en general em passen molt ràpid. La veritat és que ho gaudeixo moltíssim.

M.B.: Doncs això és el que importa, no?

J.B.: Sí, això és veritat.

M.B.: Doncs ja està, moltes gràcies.

J.B.: Gràcies. Fantàstic. T'ho agraeixo.

3.3. Semblances i diferències en la programació

Els dos programes coincideixen en força aspectes, però un dels més rellevants és el de les seccions. Encara que no són ben bé idèntiques, tracten temes semblants. Podríem atribuir aquesta coincidència a la competitivitat no declarada de les dues emissores. Ambdues són líders, grans emissores amb grans programes de ràdio en català. No podem perdre de vista, però, que competeixen per l'audiència entre les sis del matí i les dotze del migdia. Per tant, han d'oferir una programació atractiva als oients. Probablement, aquesta és la causa per la qual tots dos programes es centren en les mateixes temàtiques. Bo i així, podem preguntar-nos, per què?

L'economia, la salut, la crisi, els polítics i molts més, són aspectes de l'actualitat que estan vius sempre, que perduren al llarg de les setmanes i que tenen una continuïtat. A més a més, es poden tractar des de molts punts de vista diferents. El fet és que fins i tot aquí, les emissores coincideixen. Es tracta, doncs, d'una rivalitat força extrema, deixant de banda la forma i la manera amb què s'emeten. Cal remarcar que només estem tractant les seccions en si. Però, per quin motiu les seccions s'han de tractar des del mateix punt de vista en tots dos llocs? Estem davant d'un dualisme en el qual un dels dos magazins sempre ha de ser millor, però copiant el que fa l'altre.

Evidentment, en un magazín matinal de llarga durada han d'haver-hi seccions tals com l'informatiu, l'entrevista i la tertúlia. Com ja hem vist anteriorment en aquest treball, són seccions que no poden faltar-hi perquè són les que aporten rigorositat i informació; les que permeten, després, crear altres espais en els quals tractar aspectes actuals. Tots dos programes, doncs, fins les deu del matí tenen una programació igual, similar, però que es pot entendre de forma coherent.

Ara bé, totes dues emissores tenen una tertúlia esportiva que, a més a més, s'emet el mateix dia i aproximadament a la mateixa hora. A part d'aquesta secció, emesa els dilluns en tots dos magazins, hi ha molts altres espais que s'assemblen.

Catalunya Ràdio, en les 30 hores de programa que ofereix setmanalment, emet 23 seccions diferents, com es pot observar en el quadre visual. Rac1, al seu torn, en la mateixa franja horària, ofereix 20 seccions diferents, més l'MP3 d'El Món. El fet és que d'aquestes, n'hi ha més de la meitat que són iguals o similars. Deixant de banda l'informatiu, la tertúlia i l'entrevista d'actualitat, passem a analitzar aquestes seccions similars en ambdues programacions.

SECCIÓ	CATRÀDIO	RAC1
<p>SANITAT</p> <p>-Els oients són els protagonistes i es respon a les seves qüestions</p>	→ Diagnòstic	→ El metge a casa
<p>ECONOMIA</p> <p>-CatRàdio repassa l'actualitat i mira d'entendre-la, mentre que Rac1 s'apropa a elements poc coneguts</p>	→ Brots verds	→ Economia
<p>MÓNS LLUNYANS</p> <p>-Tots dos se centren en ciutats i móns llunyans al nostre. Cal dir, però, que CatRàdio ho fa des d'un punt de vista informatiu, mentre que Rac1 des d'un de curiós</p>	→ Reconstrucció dels fets	→ Nova York a quarts de 15
<p>TELEVISIÓ</p> <p>-Repàs i crítica del que hi ha a la televisió</p>	→ Tele Tinet	→ Televisió
<p>CULTURA</p> <p>-Uns se centren en el teatre i els altres en el cinema</p>	→ Pou Premier	→ Cinema
<p>MILLORS MOMENTS</p> <p>-Els divendres es fa un repàs àcid i satíric dels millors moments de la setmana</p>	→ Informe setmanal	→ La fi del món
<p>TERTÚLIA ESPORTIVA</p> <p>-Els dilluns es comenta el cap de setmana esportiu, però tots dos programes ho fan a través d'una tertúlia</p>	→ El xat esportiu	→ Tertúlia esportiva
<p>DEBAT DESENFADAT</p> <p>-Tots dos en tenen un, bo i que CatRàdio aprofita per fer-hi participar els oients</p>	→ El xat de la Ferrussola i la Mascó	→ Ens fotran fora
<p>CUINA</p> <p>-Recomanació de receptes de cuina</p>	→ El fogó més bonic de Catalunya	→ Cuinetes

Les úniques seccions diferents que s'emeten són les restants, unes 9 o 10. A Catalunya Ràdio es tracten aspectes com la seducció o la relació en parella. Són seccions emeses a última hora del matí; desenfadades i curioses a la vegada, amb

col·laboradors coneguts i agradables. També fan un salt al passat amb Eudald Carbonell i un anàlisi de la vida quotidiana. Parlen de política i de cultura i recuperen temes històrics com la corrupció, que bé prou que fa temps que estan en les nostres portades.

Rac1, al seu torn, parla de sèries de televisió. Fa força èmfasi en el català i les paraules que el componen. És una secció interessant i diferent. A l'igual que a Catalunya Ràdio aprofundeixen en temes de política, aquí ho fan en l'Internet, un mitjà de comunicació emergent que també està bé estudiar. No podem oblidar que Rac1 es tracta d'una emissora privada de manera que disposa d'una major llibertat a l'hora d'expressar-se que l'altra, que depèn directament de la CCRTV.

En definitiva i personalment, Catalunya Ràdio ofereix una varietat més àmplia de seccions. D'altra banda, és important remarcar que Rac1 és més flexible, perquè mai emet les seccions a la mateixa hora, fet que pot perjudicar-los. En canvi, Catalunya Ràdio emetrà sempre les seccions a l'hora programada, de manera que si volem escoltar un espai determinat, sabrem a quina hora podem fer-ho.

3.4. Semblances i diferències en el tractament de continguts

Les emissores de Rac1 i Catalunya Ràdio també presenten diferències i semblances en el tractament de continguts.

Totes dues emissores són capdavanteres per la seva rigorositat i seriositat a l'hora de retransmetre la informació. Sempre ho fan des d'una perspectiva molt encertada quan es tracta de notícies importants. És cert, però, com comentarem més endavant, que hi ha moments en què una de les dues emissores és més crítica. La professionalitat de tots els membres dels dos programes de ràdio fan que la fidelitat dels oients sigui cada vegada més gran i continuada.

En segon lloc, cal parlar de l'ordre de notícies. Teòricament no hi hauria d'haver preferències, sinó que segons la importància o la rellevància dels fets que s'estiguessin explicant, les notícies haurien d'aparèixer en un ordre o en un altre. El fet és que a Catalunya Ràdio, probablement, ha de posar les notícies en un ordre determinat segons la política del moment.

Per un altre costat, la publicitat hi té molt a veure. En una emissora en la qual no hi ha massa anuncis, la captació d'informació és més sòlida. Els anuncis molesten l'audiència i són la principal causa que la gent canviï d'emissora. Per tant, com més rigorositat en el tractament de continguts i més continuïtat en els esdeveniments del programa, millor. Això aporta dinamisme i fa que, si hi ha anuncis, es trenqui.

En definitiva, el tractament dels continguts és força similar atès que les notícies són les mateixes per les dues emissores cada dia. Al ser capdavanteres saben que la fidelitat dels oients es deu, principalment, al seu compromís i el tractament és precís, segur i objectiu.

3.5. Semblances i diferències en els locutors Jordi Basté i Manel Fuentes

Els conductors dels dos magazins més importants de Catalunya presenten moltes diferències i poques similituds. Per començar, ja els separen uns quants anys d'edat i després, tenen una manera de fer molt diferent.

En primer lloc, Jordi Basté porta al damunt una experiència en l'àmbit radiofònic molt àmplia. Va ser el conductor del *Tu diràs* i això li va permetre adquirir molts coneixements respecte la locució. A més a més, ja fa algunes temporades que condueix *El Món a Rac1*. Cal afegir-hi el fet que treballa en una emissora privada i que gaudeix d'una llibertat més gran a l'hora d'expressar opinions pròpies. Manel Fuentes, per la seva part, ha estat molt de temps relacionat amb el món de la televisió i aquesta és la seva primera temporada al capdavant de *El matí de Catalunya Ràdio*. El fet de ser una emissora pública, doncs, fa que no pugui expressar opinions tan obertament pel sol fet que depèn d'un òrgan que és el govern.

El llenguatge és un altre aspecte que és diferent en els dos programes. Tots dos utilitzen, generalment, un llenguatge de registre estàndard. En aquest aspecte, però, Rac1 va una mica més enllà. Els barbarismes abunden en el seu llenguatge, que a vegades esdevé massa col·loquial. Les expressions vulgars són força generalitzades a Rac1 i tant el conductor com la resta de locutors són més satírics que els de l'altra emissora. En canvi, a Catalunya Ràdio impera el registre estàndard. Els barbarismes no hi són pràcticament presents i, bo i la ironia del presentador, la seriositat és molt més alta que a l'altra.

En quant al personatge del conductor en si, cal dir que Jordi Basté és molt crític i té la llibertat per opinar sobre qualsevol dels temes que hi hagi exposats al damunt la

taula. En canvi, Manel Fuentes, o bé no pot fer-ho o bé no vol. Des del meu punt de vista, crec que és un factor extern, ja que al dependre de CCRTV no pot opinar sobre el que vol i de la manera que vol.

En definitiva, podem considerar que Rac1 és en si mateixa, una emissora més lliure que l'altra, però que en alguns aspectes sobrepassa el que és la línia de la rigorositat i cau en la vulgaritat.

4. Anàlisi de les preferències dels oients

Per tal d'analitzar les preferències dels oients, realitzo una enquesta a 100 persones de diferents franges d'edat. Per dur a terme aquest anàlisi enquesto a vint persones de cinc grups d'edat diferents: el primer d'ells, d'entre 14 i 24 anys; el segon, d'entre 25 i 34 anys; el tercer, d'entre 35 i 44 anys; el quart, d'entre 45 i 64 anys; i, finalment, el cinquè, de més de 65 anys.

Tots ells responen la mateixa enquesta, on se'ls pregunta què els aporta la ràdio: llibertat, naturalitat, familiaritat, manipulació, negoci, alternativa o entreteniment. Cal dir que en respondre poden escollir fins a un màxim de tres aspectes.

Tot seguit, se'ls proposa d'escollir entre ràdio, televisió i Internet.

A continuació, es pregunta pels moments en què acostumen a escoltar la ràdio. Tenint en compte que la ràdio és un mitjà que ens pot acompanyar en diferents situacions quotidianes, les opcions són les següents: cuinant, conduint, llegint, estudiant, entre d'altres.

En relació a aquesta última pregunta, m'interesso per saber en quines franges horàries escolten més la ràdio les persones enquestades. Així mateix, se'ls pregunta quin és el tipus de programa que acostumen a escoltar (magazins, radiofórmules o programes especialitzats). En aquest sentit, se'ls planteja l'oportunitat de fer una proposta de contingut per a un programa o secció que actualment no s'ofereixi o no s'ofereixi gaire.

En relació a la publicitat, qüestiono si les persones enquestades canvien d'emissora en moments de molts anuncis.

Per últim, els pregunto si coneixen el nom d'algun locutor de ràdio, ja sigui actual o no.

Finalment, cal remarcar que podem trobar un model d'enquesta a continuació.

ENQUESTA

○ Estic realitzant el Treball de Recerca i necessitaria que em contestéssiu aquestes preguntes perquè pogués estudiar els gustos i preferències de l'audiència a fi que després pogués fer una proposta de programa magazín amb els continguts que a la gent li agradaria.

- EDAT: _____

- SEXE: _____

1. Escull una paraula o paraules amb un màxim de 3 segons el que la ràdio t'aporta:

- Llibertat
- Naturalitat
- Familiaritat
- Manipulació
- Negoci
- Alternativa (a la televisió, per exemple)
- Entreteniment

2. Prefereixes ràdio, televisió o Internet?

- Ràdio
- Televisió
- Internet

3. Quan acostumes a escoltar la ràdio?

- Mentre cuino
- Mentre vaig en cotxe
- Sense fer res
- Mentre llegeixo
- Mentre estudio
- Per dormir
- Altres

- _____

4. En quina franja horària escoltes la ràdio?

****Es pot escollir més d'una opció**

- De bon matí (de les 6h a les 8h)
- De les 8 a les 11h
- De les 11h a les 13h
- De les 13h a les 16h
- De les 16h a les 18h
- De les 18 h a les 21h
- De les 21h fins a mitjanit
- Més enllà de mitjanit

5. Quin tipus de programa escoltes?

- Magazins (“Els matins de CatRàdio”, “El món a Rac1”...)
- Radiofórmules (los 40, Flaix Bac...)
- Programes especialitzats (d'esports, d'humor, de música, de cuina...)*

* Especifica de quin tipus. _____

6. Ens podries dir quin o quins programes escoltes?

- **Títol(s):** _____

7. Quin tipus de programa o secció t'agradaria que hi hagués a la ràdio que actualment no s'ofereix?

- _____

8. Canvies d'emissora quan hi ha molts anuncis?

- Sí
- No

9. Coneixes algun locutor/a de ràdio?

- _____

Gràcies per la teva col·laboració.

4.1. Anàlisi de resultats per grups d'edat

4.1.1. Primer grup: de 14 a 24 anys

El model d'enquesta ha estat passat a 20 persones d'aquest grup d'edat. Es comença als 14 anys perquè és quan es considera que els individus ja formen part de l'audiència real. Així, en aquest grup hi consten 14 noies i 6 nois.

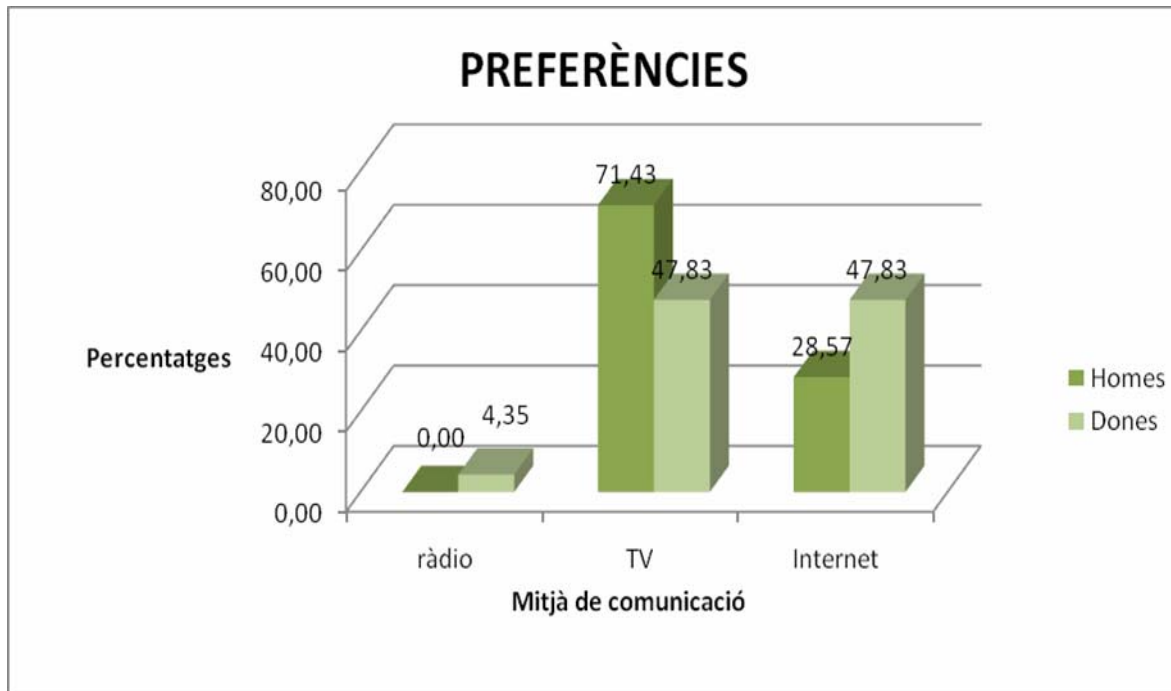
A continuació, presentarem els resultats d'aquest grup d'edat amb els gràfics i els comentaris pertinents.

Pel que fa a la primera qüestió, es pot observar que per la majoria dels joves enquestats la ràdio aporta entreteniment. Probablement això sigui degut a que, com podreu comprovar en un gràfic posterior, la majoria de la joventut escolta radiofórmules i emissores exclusives de música. D'altra banda, per un 21% d'aquests la ràdio també representa una alternativa. Per la resta, s'observen opinions força variades que responen a la llibertat o a la familiaritat que la ràdio els aporta, segurament pel tracte de tu a tu tan pròxim (amb una alta participació de l'oient en directe) que practiquen moltes emissores de música per atraure els joves.

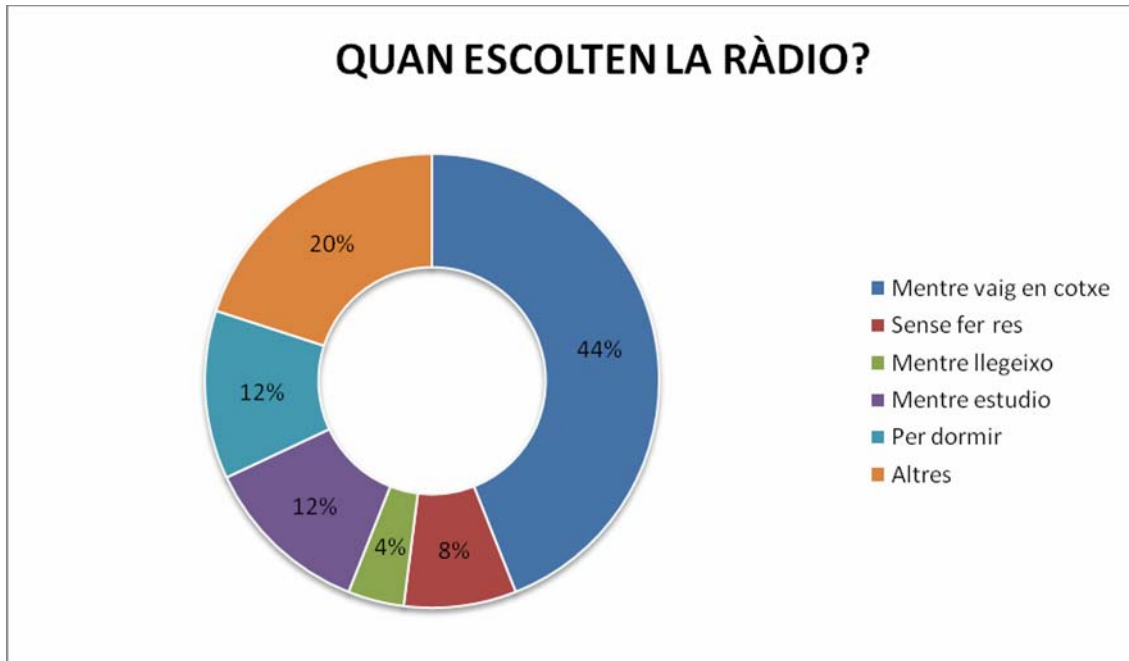

En segon lloc, cal parlar de les preferències dels joves sobre altres mitjans de comunicació. Com ja era d'esperar, la ràdio només complementa i en cap cas és el mitjà de comunicació determinant per als joves. Tal com es pot apreciar, ni homes ni dones prefereixen la ràdio abans que la televisió o l'internet. Això pot ser degut a que, sobretot l'internet, és un mitjà de comunicació que està guanyant rellevància en la

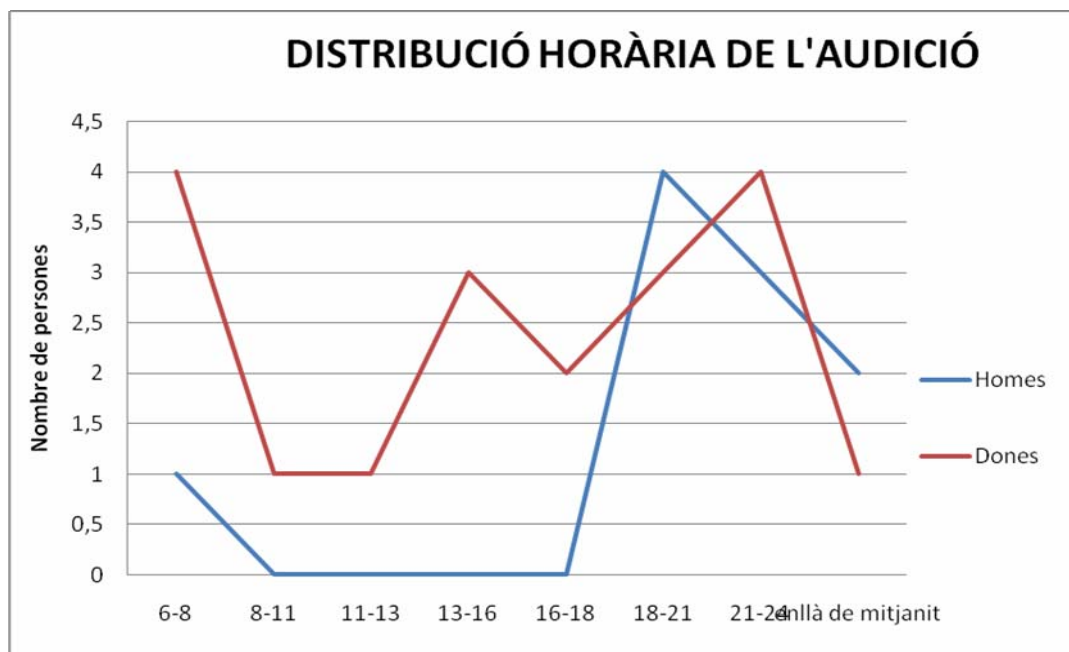
nostra societat, amb el qual els joves se senten més identificats. A més a més, els tenen tots tres a l'abast, així que a l'hora d'escollir deixen la ràdio de banda. De totes maneres, sí que es pot veure com els homes es decanten més cap a la televisió que cap a l'internet i les dones ho fan equitativament. Això no significa que els joves no escoltin mai la ràdio, sinó que tan sols ho fan en hores determinades. En definitiva, no és una preferència per a ells.

El tercer gràfic que presentem fa referència a les activitats que es realitzen de forma simultània mentre s'escolta la ràdio. Els joves d'aquesta franja d'edat ho fan mentre van en cotxe, un 48%. Són persones que es desplacen molt durant la setmana, però també durant els caps de setmana i els festius. El 18% respon que l'escolta mentre fa altres activitats, com ara netejar. Un significatiu 16 % dels joves escolten la ràdio per anar a dormir. En aquella franja horària s'ofereixen molts programes relacionats amb esports, però també amb temes d'interès juvenil com el sexe. Alguns exemples podrien ser el *Tu diràs* de Rac1 i el *PAP* de Ràdio Flaix Bac.

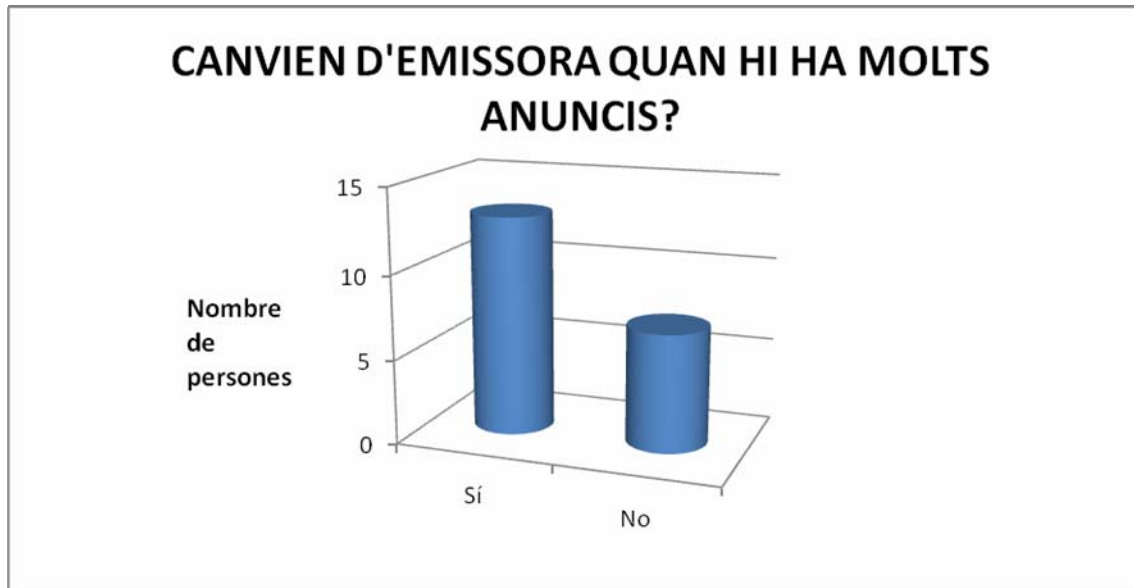
El següent gràfic ens mostra les hores del dia durant les quals els joves connecten la ràdio. Hem de tenir en compte que molts estan en edat d'estudiar, de manera que en les hores del matí no hi ha una excessiva audiència juvenil entre les vuit i la una del migdia. El que sí és observable, és el fet que entre les sis i les vuit del matí, tant homes com dones escolten la ràdio, bo i que elles ho fan més. En les franges de la tarda els dos grups escolten la ràdio en percentatges força alts, perquè se suposa que és l'hora en la qual es tornen a desplaçar o bé estan estudiant. Entre les sis de la tarda i les dotze de la nit, molts joves escolten la ràdio: sobretot les radiofórmules guanyen audiència. En definitiva, les noies joves de la nostra societat escolten més la ràdio que els nois.

En relació al gràfic que apareix a continuació, corresponen a la pregunta: quin tipus de programa escoltes? Els joves, tal i com es pot apreciar, escolten radiofórmules (70%) com era d'esperar, ja que emissores com Flaix FM, Màxima FM, Flaix Bac o los 40 Principales ofereixen programes d'interès juvenil i música les 24 hores del dia. En següent posició observem que són els programes especialitzats (21%), sovint en esports, els que ocupen la segona posició. Molts d'aquests programes s'ofereixen entre les nou i les dotze de la nit, moment en què els joves escolten més la ràdio (tal com es veu en el gràfic anterior). Per últim ja, els magazins (9%) no són programes d'interès pels joves. S'ha de tenir en compte que en la franja horària en què s'emeten els joves no són a casa perquè estan estudiant, treballant o amb els amics. Per tant, la música a través de la ràdio és pels joves una clara preferència, molt abans que els programes informatius. Probablement, aquesta joventut segueix l'actualitat a través d'Internet o de la televisió, mitjans molt visuals.

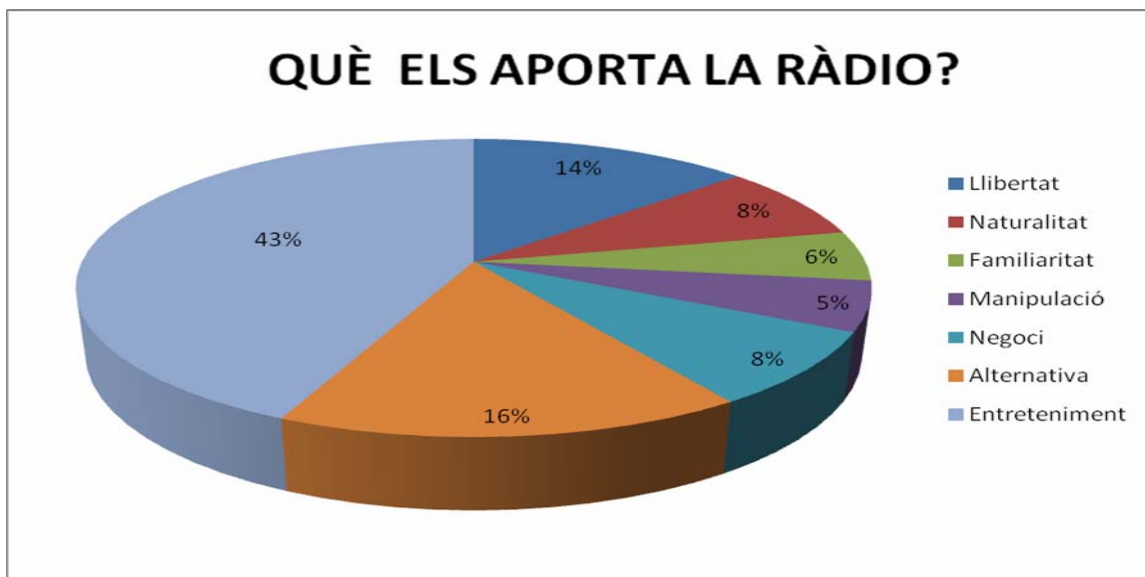
Finalment, al qüestionar als joves si canvien d'emissora quan hi ha molts anuncis, han contestat que sí gairebé la majoria. És cert que en la majoria dels casos, sobretot si tenim en compte que escolten música a la ràdio, la publicitat molesta.

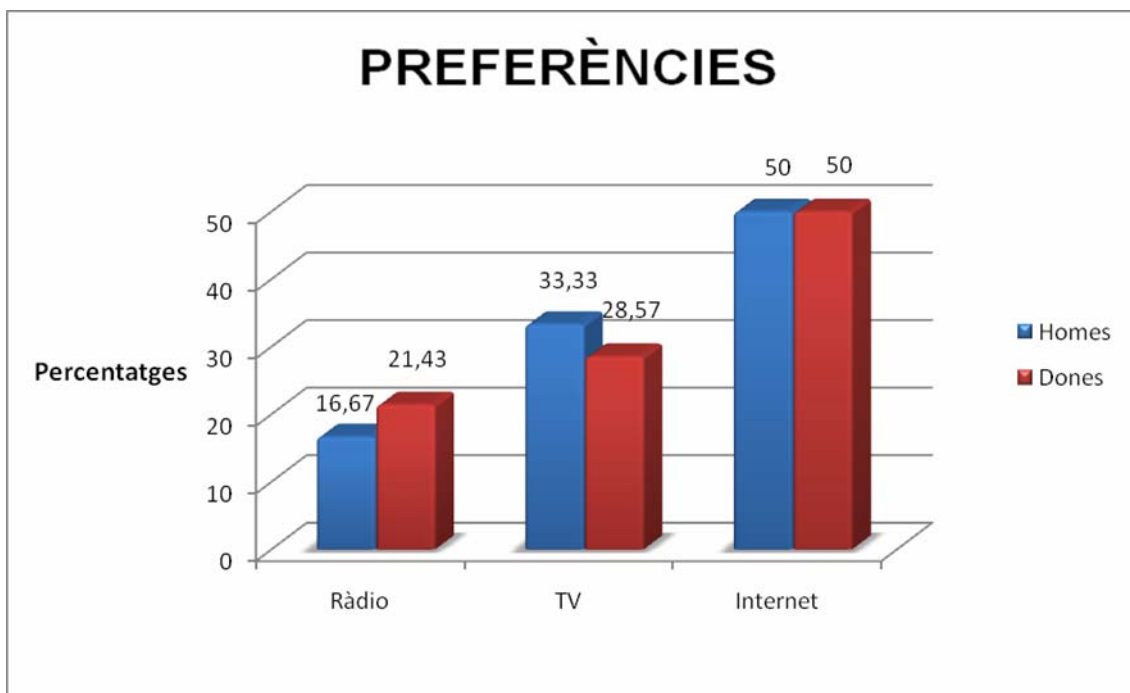
4.1.2. Segon grup: de 25 a 34 anys

El segon grup engloba persones entre les edats de 25 i 34 anys. Concretament, hi ha 14 noies i 6 nois. Els resultats d'aquest grup d'edat són els següents.

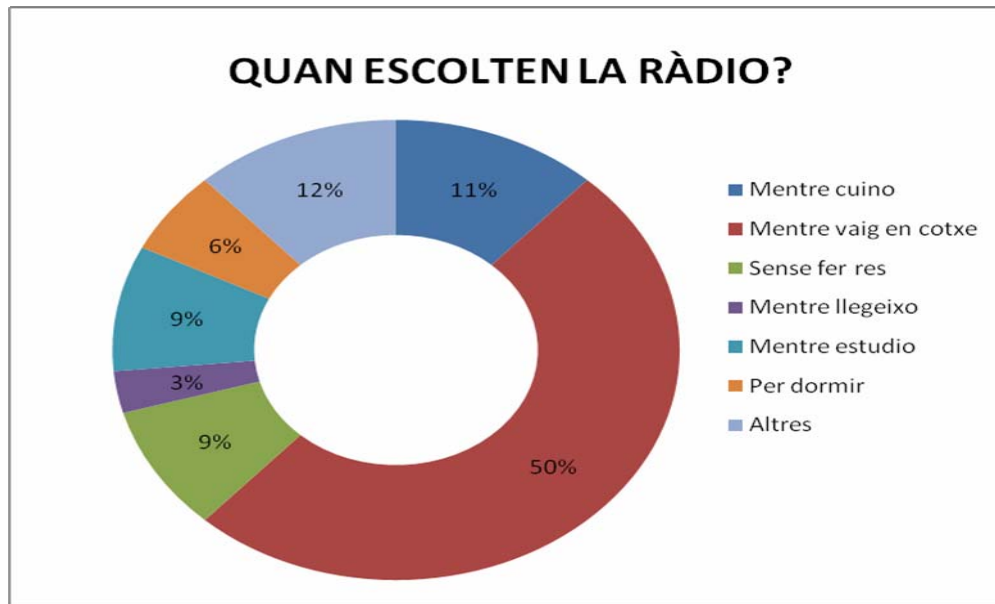
En referència al primer gràfic, l'aportació a aquest segon grup de joves és força similar a l'anterior. Per a ells també és entreteniment: concretament, un 39% ho creu així. Un considerable 21% ho considera una alternativa. És important aquesta dada perquè són generacions que ja pertanyen a la societat de l'Internet i la televisió, de manera que si continuen escoltant la ràdio és perquè també els agrada. Bo i així, no la consideren un mitjà per a obtenir informació, fet preocupant. La resta són percentatges força semblants; els aporta llibertat, lligada a l'entreteniment que proporcionen molts programes desenfadats. També han destacat en un 11% la familiaritat, aquest tracte pròxim que donen els locutors de ràdio.

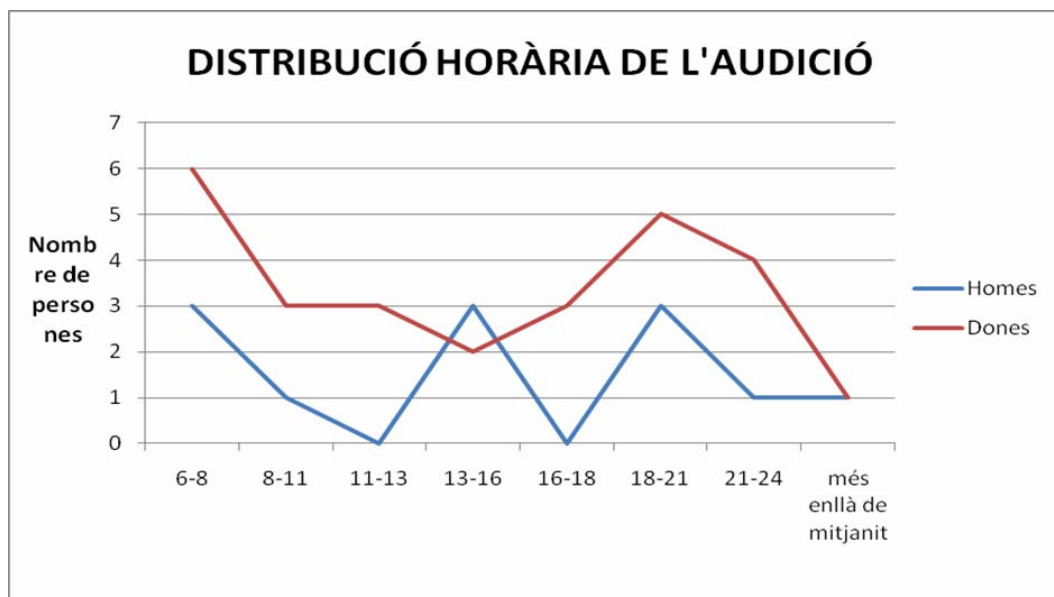
Pel que fa al segon gràfic, a diferència del primer grup (14-24 anys), la gent que pertany a aquesta franja d'edat ha escollit l'Internet abans que la televisió i la ràdio. Tant homes com dones coincideixen en aquesta decisió. L'Internet és un nou mitjà molt lligat a la tecnologia. I la tecnologia està estretament lligada a la joventut. A més, considerant que són persones que treballen ja, la majoria, és molt útil perquè és un mitjà accessible des de qualsevol punt. Només fa falta tenir un mòbil o un ordinador portàtil amb connexió i ja s'hi poden connectar. A més a més, és un mitjà immediat i molt pràctic per ells. La televisió és utilitzada per obtenir informació mentre són a casa i la ràdio per anar en cotxe.

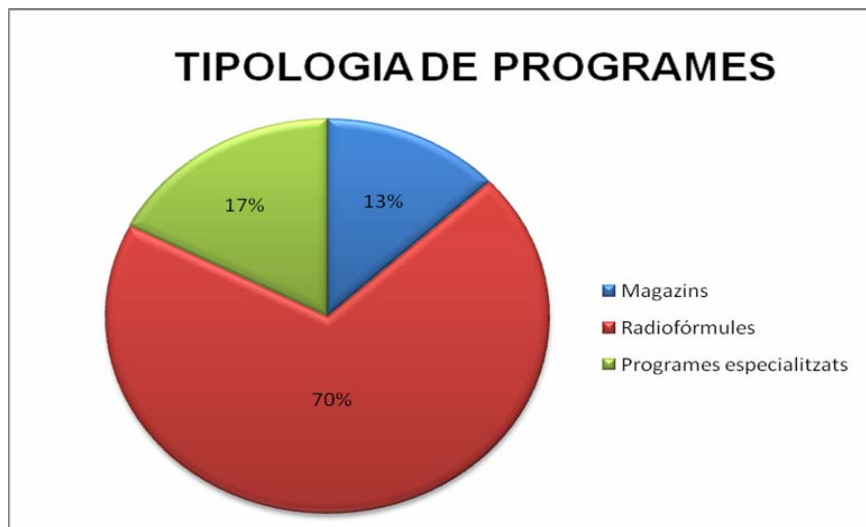
Si parlem del tercer, fa referència a les activitats que es realitzen de forma simultània mentre s'escolta la ràdio. Com ja he suposat anteriorment, la ràdio acompanya aquestes persones mentre es desplacen en cotxe. La meitat d'ells així ho han dit. També és important destacar que escolten la ràdio mentre cuinen, fet que demostra que són persones més independents. En l'apartat d'altres, han contestat que molts escolten la ràdio mentre netegen o fan esport. Un altre aspecte que m'ha cridat l'atenció és que escolten la ràdio sense fer res. És curiós si sempre s'ha dit que la ràdio sol ser escoltada mentre es realitzen altres activitats. En aquesta franja d'edat no ha destacat gaire l'acció d'escoltar la ràdio per dormir, només un 6% de les respostes confirmen aquesta opció.

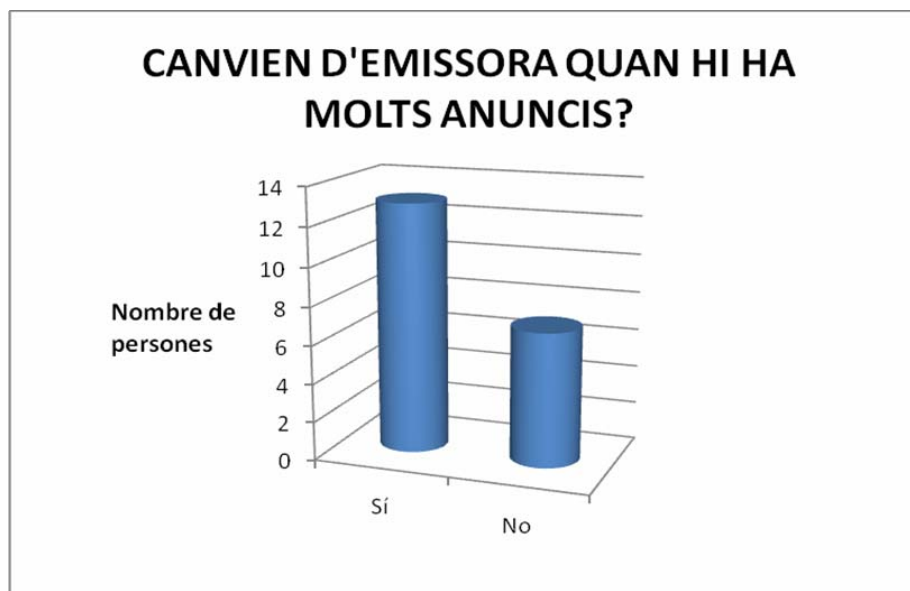
A continuació, cal parlar de les franges horàries durant les quals escolten la ràdio. Tant homes com dones escolten la ràdio de bon matí i de les sis de la tarda a nou de la nit. El que sí és observable és que les noies escolten la ràdio durant tot el dia més o menys regularment, mentre que els homes ho fan en moments més puntuals (de 13-16h i de 18-21h principalment).

El penúltim gràfic que cal mostrar és el que fa referència a la tipologia de programa que escolten. De nou, les radiofórmules són les més escoltades, amb un 70%. Si tenim en compte que aquest grup d'edat escolta la ràdio majoritàriament mentre va en cotxe, és força lògic que escoltin música. Els programes especialitzats van darrere, sobretot els d'esports, ja siguin els que s'emeten diàriament o les retransmissions esportives dels caps de setmana. Els magazins, en canvi, no són d'interès per ells, potser perquè els continguts que s'hi ofereixen no els atrauen, o bé per raons horàries.

Per últim, la publicitat molesta als enquestats en aquest grup, que canvien d'emissora sempre que hi ha anuncis. Només un tant per cent molt petit no ho fa. Podem considerar que els que no ho fan estan escoltant un programa determinat que només ofereix aquella cadena. En la resta de casos, quan la gent escolta música, els anuncis molesten perquè interrompen i com que hi ha més emissores que ofereixen música, van canviant.

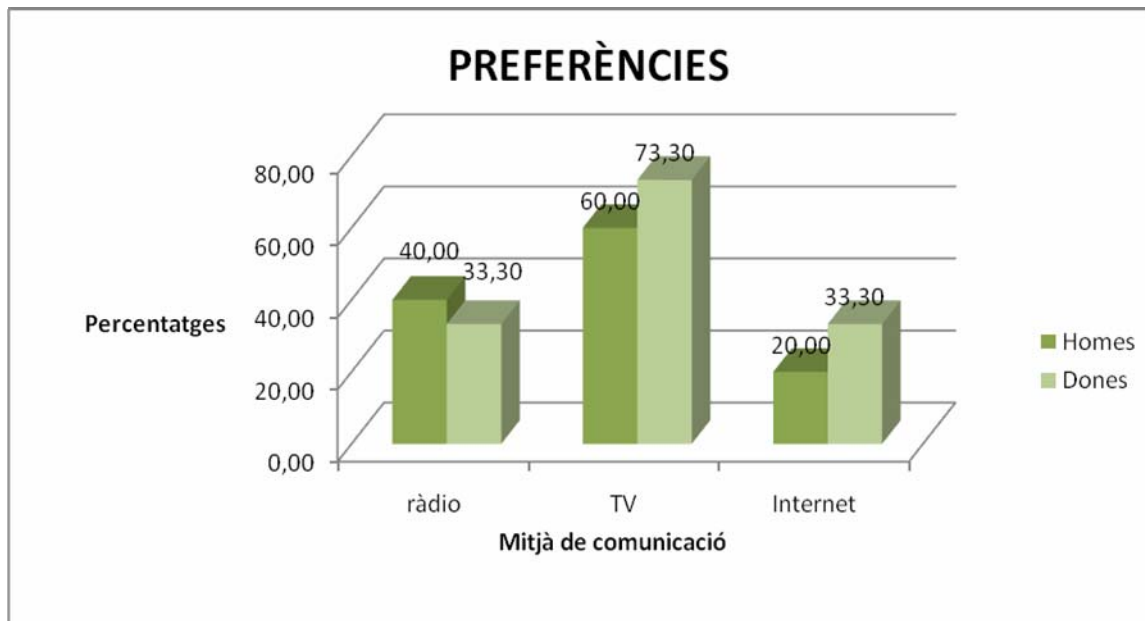
4.1.3. Tercer grup: de 35 a 44 anys

El grup que comentarem a continuació engloba persones d'entre 35 i 44 anys. Exactament hi ha 5 homes i 15 dones.

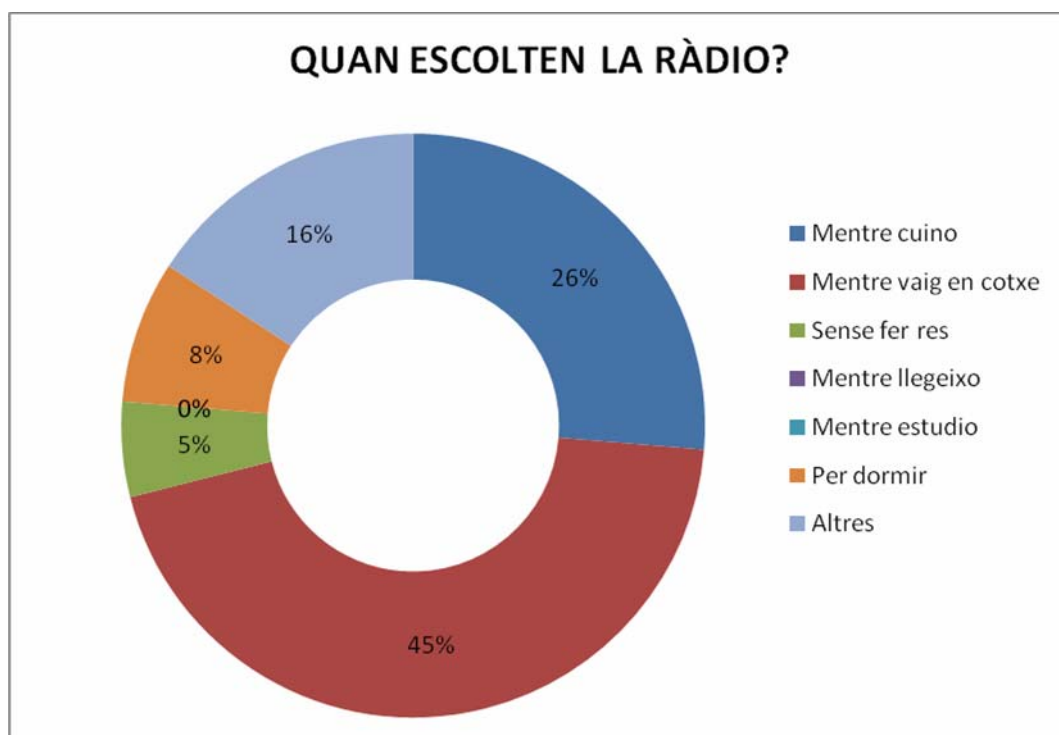
El primer gràfic, referent a què els aporta la ràdio, ha tornat a sortir entreteniment en primer lloc, com en la resta de grups amb un 33% de les respostes. La llibertat, la familiaritat i l'alternativa són altres aspectes que consideren importants amb un 16% de les respostes tots tres. Són unes generacions que penso que és força normal que l'escoltin, perquè l'Internet encara no ha arribat a ser la seva preferència, com veurem a continuació.

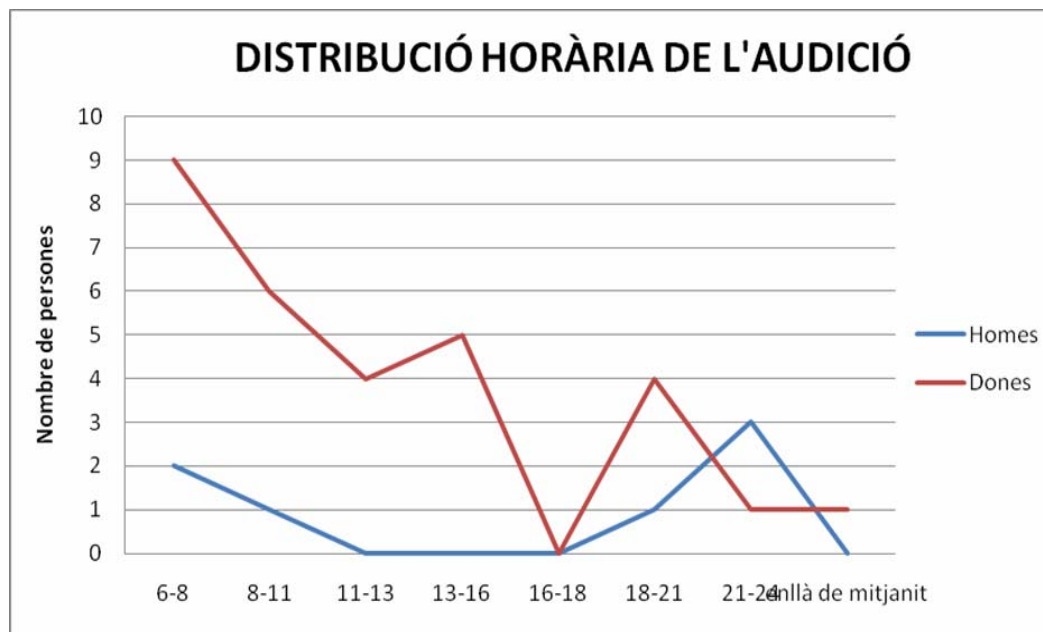
Pel que fa al segon gràfic, cal dir que en aquest grup la televisió impera en els dos casos. Tant homes com dones ho veuen així: 3 dels 5 homes, que representen un 60% i 11 de les 15 dones, un 73,3%. Com ja he dit, Internet no és la preferència per aquests homes i dones, sinó que és la televisió. Cal tenir en compte que aquesta gent van néixer quan la televisió ja existia, igual que la generació més jove va néixer amb l'Internet.

El tercer gràfic fa referència a les activitats que es realitzen mentre s'escolta la ràdio. Com és lògic, anant en cotxe, de nou, és l'activitat més freqüent, amb un 45%. Són persones que formen part de la població activa i que es desplacen en un vehicle privat durant molta estona en un dia. Per tant, és molt lògic. Com ja vam veure en el grup anterior, aquests adults viuen sols o amb parella i cuinen cada dia i és una altra activitat durant la qual escolten la ràdio. En l'opció *Altres* han respòs que l'escolten mentre netegen o mentre fan esport.

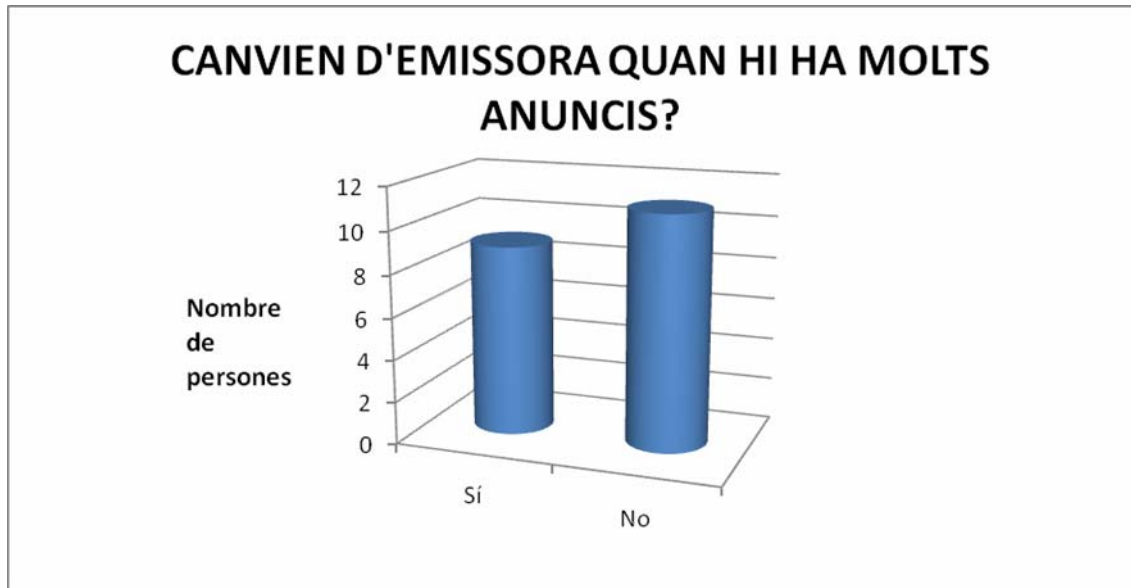

En relació a l'horari, cal dir que tant homes com dones escolten la ràdio de bon matí, de 6 a 8. Això demostra que tothom es lleva molt d'hora per anar a treballar. Durant el dia no hi ha una audiència massa alta per part d'aquestes persones, només fins pels voltants de les 11 del matí. A la tarda, en canvi, tornen a escoltar la ràdio perquè surten dels seus llocs de treball i retornen a casa. Les dones escolten la ràdio d'una forma més continuada, mentre que els homes només ho fan en moments puntuals. Aquí podem deduir que hi deu haver dones que no treballen i estan a casa tot el dia.

El penúltim gràfic ens mostra que els magazins són el gènere més escoltat, amb un 54% de les respostes. A diferència dels altres grups, les radiofórmules ja no pesen tant. Són persones que utilitzen la ràdio, doncs, per informar-se i mantenir-se al dia a través d'espais com els que ofereixen els magazins. Haurem de tenir en compte quines són les preocupacions d'aquest sector de la població a l'hora d'elaborar programes de ràdio de tipologia magazín.

Per últim ja, i a diferència dels altres grups, 11 persones de 20 no canvien d'emissora quan s'emet publicitat. Aquí observem uns criteris concrets, unes ganes fermes de ser fidel a allò que agrada i que proposen.

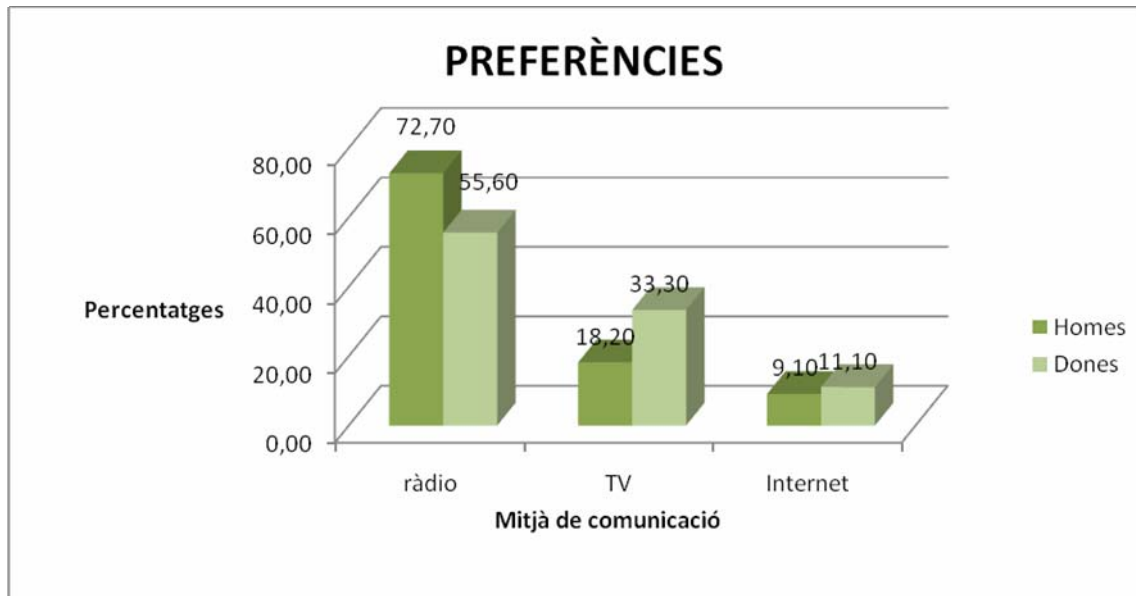
4.1.4. Quart grup: de 45 a 64 anys

El quart grup d'edat està format per persones d'entre 45 i 64 anys. Està compost per 11 homes i 9 dones.

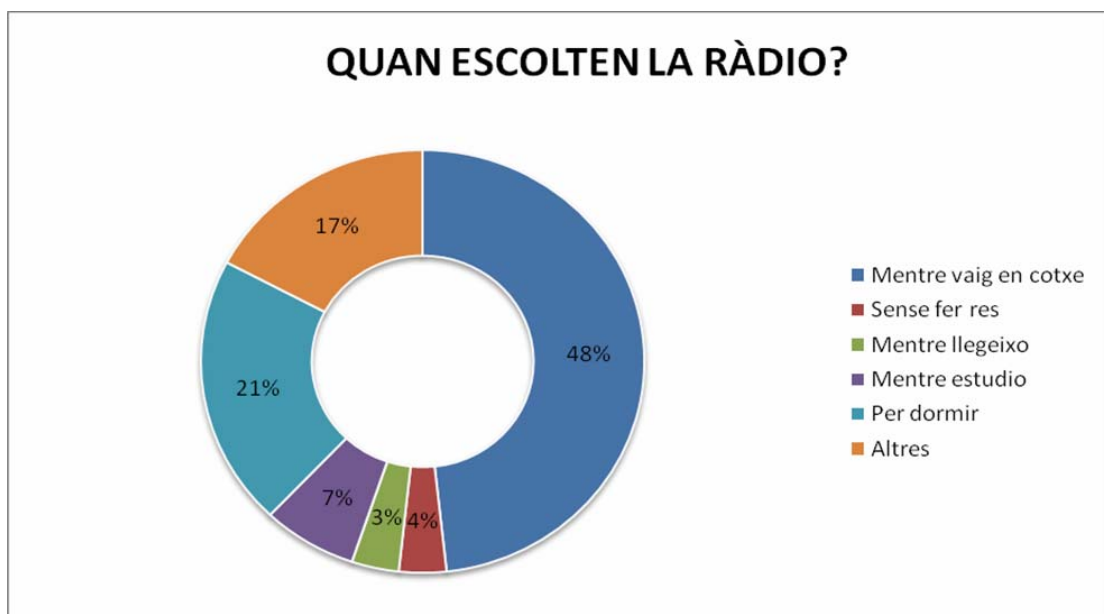
En referència al primer gràfic, cal dir que, com en la resta de grups, la ràdio és un mitjà per a l'entreteniment. La familiaritat, la llibertat i la naturalitat són aspectes que també valoren molt. Per alguns també representa un mitjà manipulat, però això no fa que no l'escoltin. L'entreteniment és per a tots, un aspecte important, probablement perquè permet passar-s'ho bé sense la necessitat de deixar de fer altres coses.

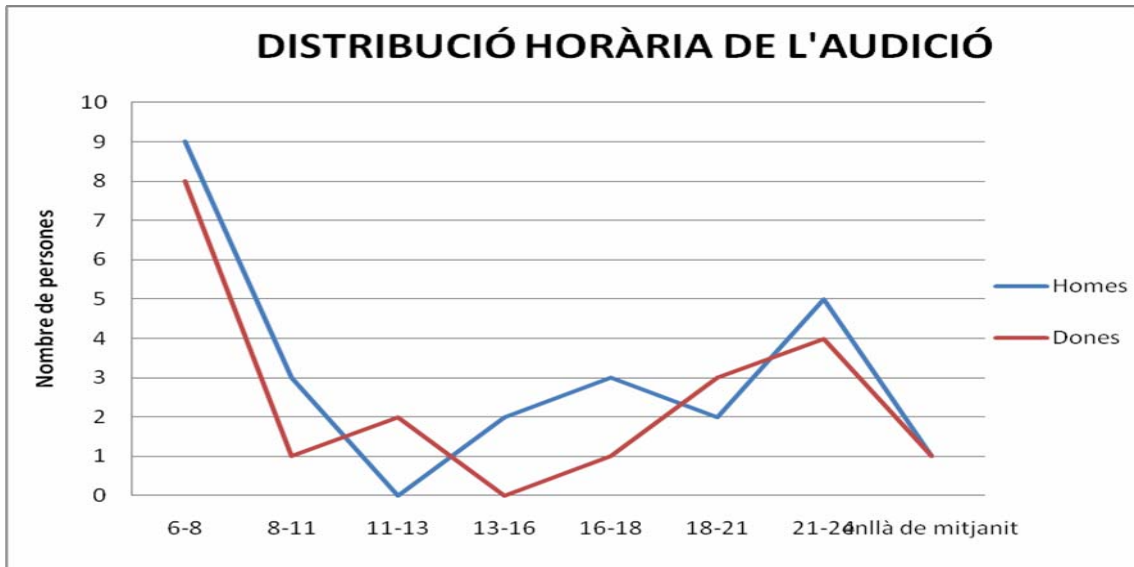
A continuació, la gent que pertany a aquest grup ha escollit la ràdio com a preferència. Els homes amb un 72,7% i les dones amb un 55,6%. L'Internet no té res a fer amb aquestes generacions, que l'han conegut essent grans ja i amb poques possibilitats de concebre'l com a mitjà predilecte. La ràdio va néixer amb ells i així continua. També són persones que es desplacen, com en el grup anterior, així que podem considerar que aquest fet també implica que la ràdio sigui preferència.

El 48% de les respostes afirmen, de nou, que la ràdio s'escolta mentre es va en cotxe. Això queda reflectit en el gràfic que parla de les activitats que es realitzen de forma simultània a l'audició. És dinàmica i pràctica. També es repeteix el fet que mentre cuinen escolten la ràdio. A moltes cases no hi ha televisió a cada estança de la casa, de manera que a la cuina pot ser que no n'hi hagi i s'escolti la ràdio. Per dormir també l'utilitzen. Un 21% de les respostes així ho declara.

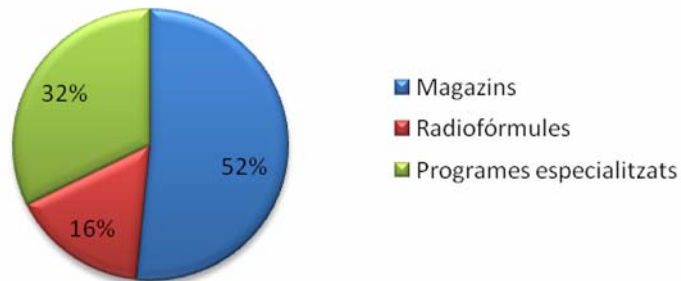

Altra vegada, també, entre les 6 i les 8 del matí és la franja horària que té més oients. És una hora en què molts programes magazins ofereixen els seus respectius informatius. Tant homes com dones coincideixen. Aquesta vegada, però, tant els homes com les dones escolten la ràdio més o menys regularment durant el dia. Entre les 11 i les 4 de la tarda és la franja horària que té menys audiència i de les 9 fins a mitjanit, es recupera. Aquesta última franja coincideix amb el que comentàvem anteriorment: molta gent escolta programes per dormir.

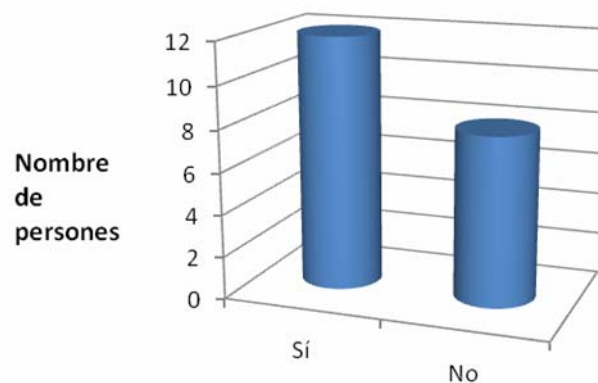
El penúltim gràfic fa referència a la tipologia de programes. Els magazins tornen a guanyar amb un 52% de les respostes. Va seguir dels programes especialitzats amb un 32%. Les radiofórmules van perdent pes a mida que avancem en l'edat de les persones. Aquestes persones ja busquen en la ràdio uns continguts determinats que tractin l'actualitat i aportin cultura. Per tant, té sentit que abans hagin afirmat que la ràdio era una preferència i ara responguin que els programes més escoltats són magazins.

TIPOLOGIA DE PROGRAMES

Per últim, aquest grup d'edat sí que canvia d'emissora quan hi ha molta publicitat. Crida l'atenció aquesta dada perquè, teòricament, la gent més gran té les preferències més clares i no són tan impacients com les generacions anteriors, que necessiten tenir el que desitgen en el mateix moment.

CANVIEN D'EMISSORA QUAN HI HA MOLTS ANUNCIS?

4.1.5. Cinquè grup: 65 anys o més

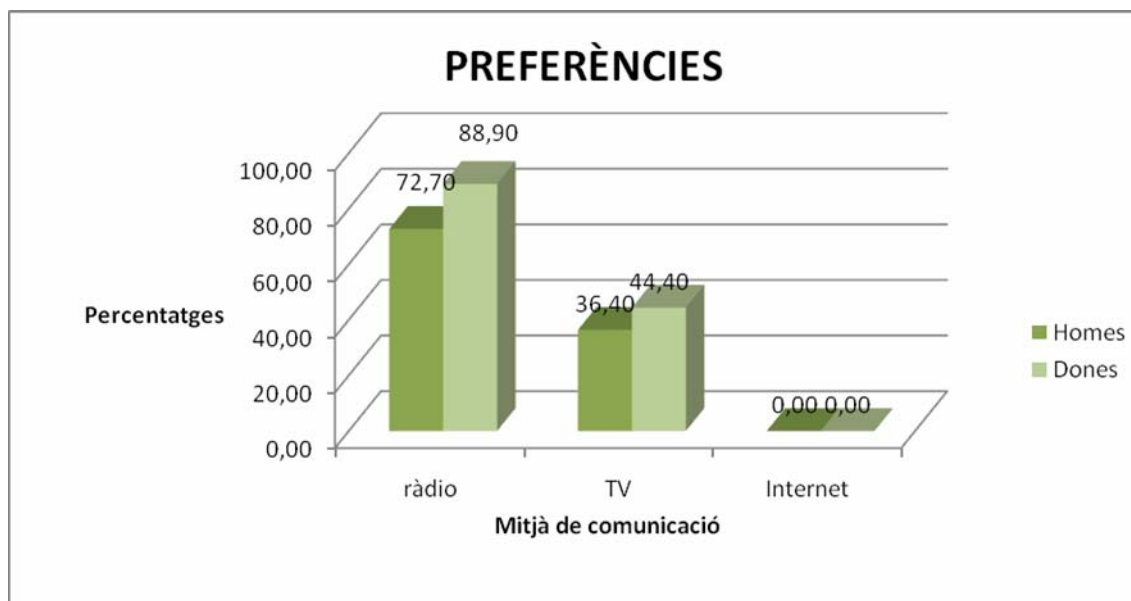
L'últim grup engloba persones més grans de 65 anys. El grup està format per 11 homes i 9 dones.

El primer gràfic també demostra que la ràdio és un mitjà per l'entreteniment, amb un 36% de les respostes. Són persones jubilades amb moltes hores lliures, que les

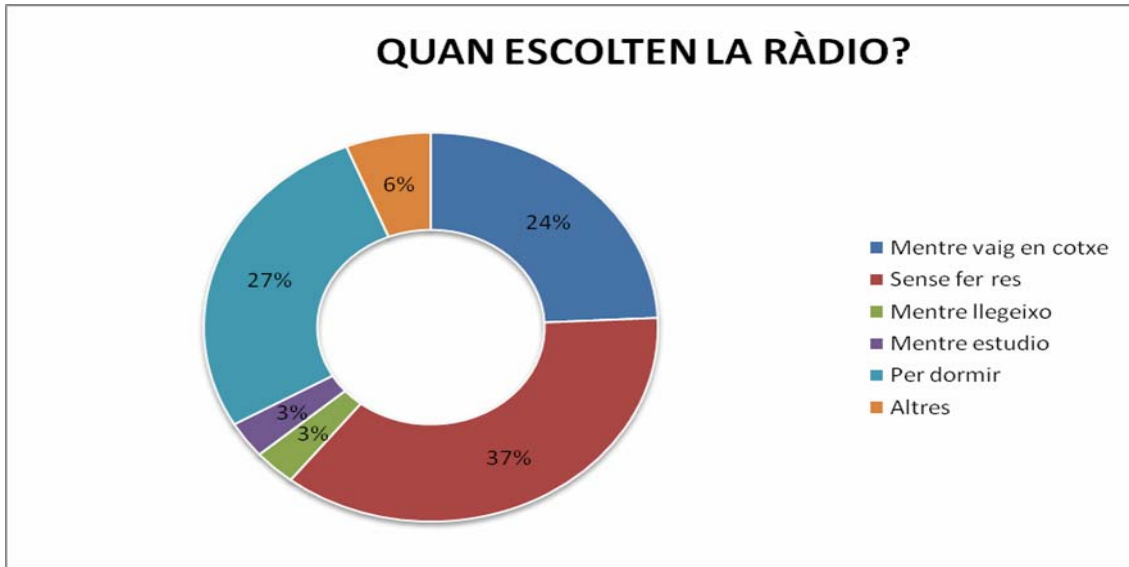
aprofiten, unes quantes, per escoltar la ràdio. També els aporta familiaritat i llibertat, amb 17% de les respostes per totes dues. És una alternativa, perquè la televisió també ha permès que el que tota la vida havien estat notícies escoltades, ara puguin ser visuals.

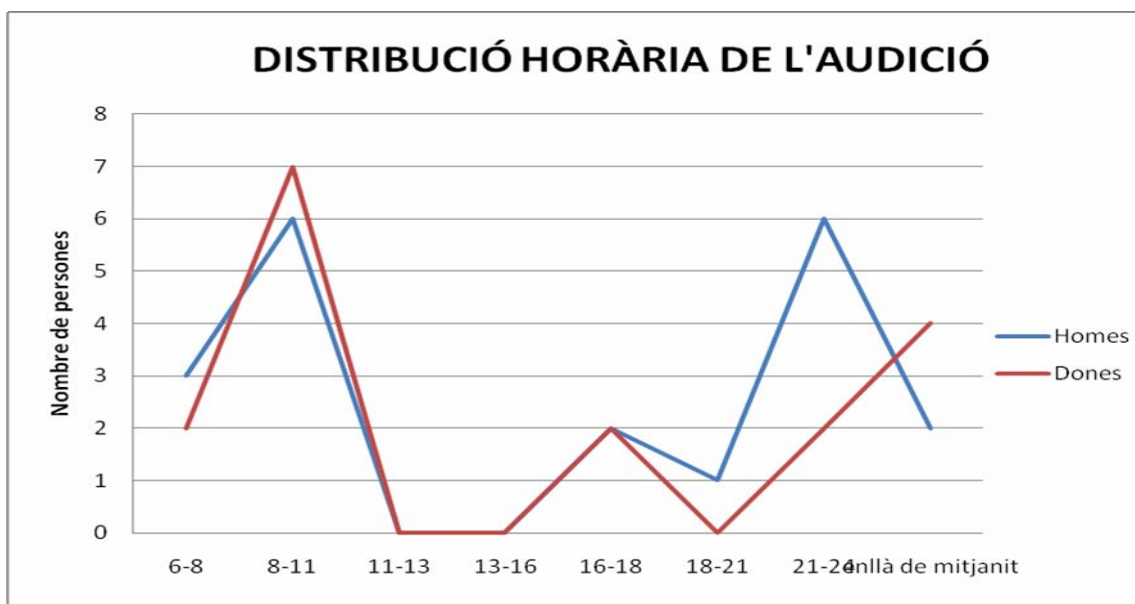
El segon gràfic mostra les preferències d'aquesta audiència. L'Internet no ha obtingut cap vot, com és lògic. Cal dir però, que això no significa que no l'utilitzen, sinó que prefereixen la ràdio o la televisió per a adquirir informació de primera mà i seguir l'actualitat. La ràdio, de totes maneres, acapara un 72,7% dels homes i un 88,9% de les dones. La televisió és una preferència 36,4% dels homes i del 44,4% de les dones. La ràdio ha viscut sempre amb totes aquestes persones i van ser l'audiència d'aquells episodis explicats en la primera part d'aquest treball, referent a la història.

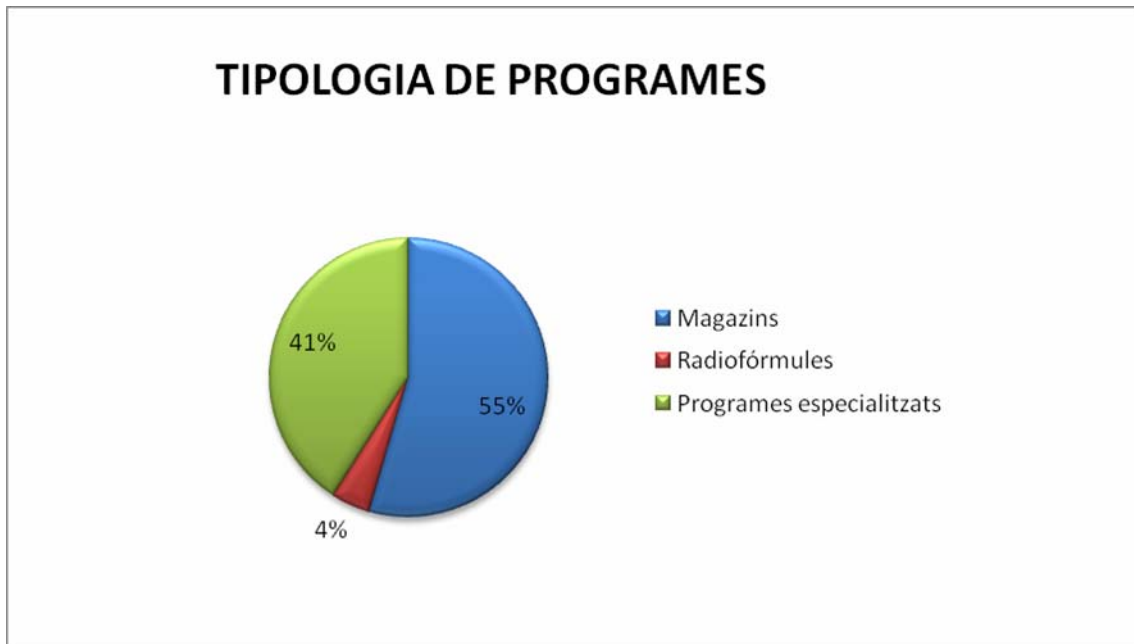
La població jubilada enquestada escolta la ràdio sense fer res més. És curiós si considerem que al llarg de tots els comentaris hem dit que la ràdio permetia fer coses simultàniament. Un 27% de les respostes indiquen que també l'escolten per dormir, però res comparat amb el 37% que afirmen que no fan res. Molta gent passa hores a casa sense fer res, per tant, és lògic, però no deixa de cridar l'atenció. Alguns també afirmen que quan agafen el cotxe escolten la ràdio, però estan força per darrere de les altres activitats realitzades.

En relació al gràfic que parla de l'horari, és important remarcar que entre les 6 del matí i les 11 són les dues franges més escoltades. Tant els homes com les dones escolten la ràdio durant aquestes hores. Les dones, però també l'escolten quan és més tard de mitjanit. Així, podem deduir que la ràdio també els aporta tranquil·litat i els permet de relaxar-se.

De nou, els magazins imperen sobre els programes especialitzats i les radiofórmules. El 55% de les respostes així ho demostren. Per tant, torna a tenir lògica que la ràdio sigui el mitjà que prefereixen. Sobretot a mig matí, són ells els que escolten la ràdio, perquè la major part de la població està estudiant o treballant. Són un punt important en l'elaboració de la programació del magazín.

Per últim, cal dir que ells també canvien d'emissora quan hi ha molts anuncis. Tretze persones de les vint han contestat que sí que ho fan.

5. Proposta de magazín matinal: Un món XXL

5.1. Objectius

L'objectiu primordial del treball de recerca era fer una proposta de magazín. La proposta que presento a continuació té una durada aproximada de cinc hores. Després d'haver analitzat els dos programes líders de la ràdio catalana i d'haver realitzat enquestes per a conèixer els gustos i les preferències de l'audiència, els resultats són els següents.

De fet, les seccions estan pensades segons el tipus de gent que escolta la ràdio en cada moment. Com és lògic, hi ha una part principal dedicada a la informació del dia i una altra que radica en aquella informació de gran interès que potser no està en les portades dels diaris.

L'objectiu, també, és descobrir la complexitat d'un equip en el qual m'hauria de recolzar i que, evidentment, no puc formar. Però, a través d'aquesta proposta vull comprovar que, efectivament, no és gens fàcil.

5.2. Horari i equip

El programa està previst per durar unes cinc hores, incloses les publicitats. Comença a les set del matí i acaba a les dotze del migdia per donar pas a un altre programa.

Cada secció dura de deu minuts a una hora. Les seccions d'actualitat rigorosa s'alternen amb les que són més lúdiques. A cada hora punta hi ha un informatiu de cinc minuts durant el qual es llegeixen els titulars imprescindibles, es repassa el trànsit i el temps.

La distribució de les hores és la següent:

UN MÓN XXL	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES
7:00-8:00	INFORMATIU	INFORMATIU	INFORMATIU	INFORMATIU	INFORMATIU
8:00-8:30	QUI, AVUI?	QUI, AVUI?	QUI, AVUI?	QUI, AVUI?	QUI, AVUI?
8:30-8:45	HUMOR Enric Cabrespina i Martí Jiménez	HUMOR Enric Cabrespina i Martí Jiménez	HUMOR Enric Cabrespina i Martí Jiménez	HUMOR Enric Cabrespina i Martí Jiménez	HUMOR Enric Cabrespina i Martí Jiménez
8:45-9:30	PARLEM-NE	PARLEM-NE	PARLEM-NE	PARLEM-NE	PARLEM-NE
9:30-10:00	HISTÒRIES DEL CARRER Joan Luque i Víctor Fontcoberta	HISTÒRIES DEL CARRER Joan Luque i Víctor Fontcoberta	HISTÒRIES DEL CARRER Joan Luque i Víctor Fontcoberta	HISTÒRIES DEL CARRER Joan Luque i Víctor Fontcoberta	HISTÒRIES DEL CARRER Joan Luque i Víctor Fontcoberta
10:00-10:15	QUE NO ENS PASSI PER ALT Enric Cabrespina	QUE NO ENS PASSI PER ALT Enric Cabrespina	QUE NO ENS PASSI PER ALT Enric Cabrespina	QUE NO ENS PASSI PER ALT Enric Cabrespina	QUE NO ENS PASSI PER ALT Enric Cabrespina
10:20-10:35	PAPER I LLAPIS (llibres) Marta Catà	PAPER I LLAPIS (pel·lícules) Marta Catà	PAPER I LLAPIS (cançons) Marta Catà	PAPER I LLAPIS (receptes de cuina) Marta Catà	PAPER I LLAPIS (obres de teatre) Marta Catà
10:35-11:00	AQUÍ I ALLÀ: ESPORTS	AQUÍ I ALLÀ: SOCIETAT	AQUÍ I ALLÀ: ECONOMIA MUNDIAL	AQUÍ I ALLÀ: RELIGIÓ	AQUÍ I ALLÀ: POLÍTICA INTERNACIONAL
11:00-11:30	FEM RACONS: MÚSICS EMERGENTS Laia Vilà	FEM RACONS: TRADICIONS Laia Vilà	FEM RACONS: ESPORTS MINORITARIS Laia Vilà	FEM RACONS: ARTISTES EMERGENTS Laia Vilà	FEM RACONS: UNA CIUTAT DEL MÓN Laia Vilà
11:30-11:40	TAL DIA COM AVUI... Ester Vallbona	TAL DIA COM AVUI... Ester Vallbona	TAL DIA COM AVUI... Ester Vallbona	TAL DIA COM AVUI... Ester Vallbona	TAL DIA COM AVUI... Ester Vallbona
11:40-12:00	CHILL OUT Víctor Fontcoberta i Maria Oliver	CHILL OUT Víctor Fontcoberta	CHILL OUT Víctor Fontcoberta	CHILL OUT Víctor Fontcoberta	CHILL OUT Víctor Fontcoberta

L'equip que hi ha darrere dels micròfons és molt complex. El formen moltes persones que sovint no tenim en compte. Aquí apareixen totes les persones que farien possible que el programa pogués portar-se a terme. Estaria format per:

EQUIP	NOMBRE DE PERSONES	NOMS
PRESENTADOR	1	Mireia Biel
DIRECTORS	1	Mireia Biel
GUIONISTES	2	Jordi Rubio Martí Jiménez
LOCUTORS I REDACTORS	11	Marta Catà Enric Cabrespina Ester Vallbona Víctor Fontcoberta Laia Vilà Manel Moreno Carla Díaz Martí Jiménez Joan Luque Sergi Rodríguez Mariona Bellver
REALITZADOR	1	Jordi Rubio
COL-LABORADORS	20	_____
REPORTERS	3	Oriol Sans Maria Oliver Carles Sánchez
DOCUMENTALISTES	2	Joan Luque Manel Moreno
PRODUCTORS	3	Anna Batlle Natàlia Ponce Adrià Esteve

REDACTORS DE TAULA	4	Ester Vallbona Manel Moreno Laia Vilà Joan Luque
PROGRAMADORS MUSICALS	2	Josep Jané Roser Roca
MUNTADORS MUSICALS	2	Roser Roca Josep Maria Codony
TÈCNICS DE CONTROL	3	Guillem Estrany Roger Ramos Xavier López

5.3. Seccions

5.3.1. Informatiu

Les dues primeres hores del programa són exclusivament per a informar els oients de les notícies d'actualitat amb connexions en directe amb els corresponents i també entrevistes telefòniques per conèixer informacions de primera mà. Aquest apartat pretén ser rigorós i didàctic, objectiu, però també planer i proper. Les notícies són escollides per la redacció d'acord amb la direcció.

Cada hora hi haurà cinc minuts de repàs de titulars amb un locutor de la redacció per anar actualitzant la informació i poder donar més detalls dels fets més rellevants.

El cert és que les notícies ampliades es donaran a primera hora del matí, mentre que en les hores punta només es repassaran els titulars imprescindibles i es farà un breu desenvolupament del contingut.

D'altra banda, l'ordre és sempre el mateix:

- Nacional
- Internacional
- Societat
- Esports
- El temps

➤ Trànsit

5.3.2. Qui, avui?

A les vuit i cinc minuts, després del repàs informatiu, el presentador i conductor del programa realitza l'entrevista al personatge del dia. Pot estar directament relacionat amb les notícies del dia o amb aquelles que estan en portada diversos mesos, com poden ser la crisi política o la corrupció.

Es pretén portar persones a través de les declaracions de les quals puguem extreure conclusions importants o entrellats que ens ajudin a entendre què passa al nostre voltant. El que sí que és cert és que la rigorositat, la distància i el respecte són aspectes que són sempre presents en l'apartat de les entrevistes.

5.3.3. Humor

Durant 15 minuts aproximadament, es parodien les situacions d'actualitat per trencar el ritme del programa i donar-hi un toc de diversió. El nostre equip conté persones capaces de realitzar imitacions dels polítics i altres personatges. La secció és conduïda pel presentador, però l'acompanyen Enric Cabrespina i Martí Jiménez. En aquesta secció també s'emet un reportatge d'uns quatre minuts que recull les píxies més grans dels periodistes, tant de la televisió, com de la ràdio.

En cap moment es vol pretendre ridiculitzar els personatges, simplement es tracta de mirar-se les situacions més delicades d'una manera divertida per donar un toc de positivisme a la vida quotidiana dels nostres oients.

S'emet a dos quarts de nou aproximadament. És una hora força punta, molta gent s'està desplaçant cap a la ciutat comtal, estar anant a treballar, esmorzant a casa o bé portant els nens a l'escola. Per tant, és una franja horària que beneficia el programa perquè tindrà audiència en un dels primers moments d'estrès del dia.

5.3.4. Parlem-ne

La tertúlia del programa s'emet a tres quarts de nou aproximadament i té una durada de tres quarts d'hora. Depenent del dia és monogràfica o de temàtica general, però sempre té una intenció informativa i divulgativa. Els tertulians són col·laboradors del programa que van rotant segons la temàtica que es tracta i el dia de la setmana que és. Periodistes, historiadors, metges i altres personatges coneguts ens expliquen

les causes dels principals problemes que passen al nostre voltant i així, podem entendre el món.

Cada dia hi ha quatre tertulians diferents, rotatoris que acostumen a divergir en alguns aspectes. Tenen opinions diferents sobre els temes que es tracten, però són persones cultes que saben quan han de barallar-se i quan no.

5.3.5. Històries del carrer

Joan Luque i Víctor Fontcoberta són una parella de locutors molt itinerants. Depenent del dia, en tindrem a un o a l'altre a l'estudi. Un dels dos va per Catalunya per conèixer aquelles notícies que els nostres oients vulguin fer arribar a la resta del país.

Coses que passin en aquell poble que puguin ser d'interès per tothom. És un intent de recollir notícies properes a les persones per tal de donar veu a aquells que no la tenen en l'actualitat mundial. Els problemes reals de les persones, el dia a dia...per això, els oients fan arribar al mail de la redacció, les seves propostes, explicant-los el problema que tenen i amb qui necessiten solucionar-lo.

5.3.6. Que no ens passi per alt

Enric Cabrespina torna a ser amb nosaltres per explicar-nos les curiositats del món. Notícies estranyes, vídeos exòtics del Youtube...curiositats per adonar-nos que som normals, però alhora únics.

Amb un toc d'humor, l'Enric ens apropa a notícies diferents, que cridin l'atenció, reaccions completament humanes, però que sovint ens sonaran incomprensibles.

5.3.7. Paper i llapis

Aquesta secció serà emesa pels voltants de dos quarts d'onze del matí. Cada dia de la setmana, Marta Catà ens recomanarà alguna cosa diferent.

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES
Dos llibres	Dues pel·lícules	Dues receptes de cuina	Dues cançons i dos àlbums	Dues obres de teatre

L'equip de redacció selecciona dues de les propostes més interessants enviades pels nostres oients. La redacció elabora un text per ser llegit en antena. Es donen els temes dels llibres i el seu autor i títol, els actors protagonistes de les pel·lícules, les millors receptes de cuina, cançons variades i obres que s'hagin de representar durant el cap de setmana als teatres de Barcelona.

Entremig de la secció s'escolten fragments de les pel·lícules o de les cançons. En el cas dels llibres se'n llegeix algun tros representatiu i quan es parla d'obres de teatre s'intenta portar a l'estudi algun dels actors que hi surt.

5.3.8. Aquí i allà

En la secció *Aquí i allà* volem mostrar com els aspectes més importants de la nostra societat es viuen diferent en tots els països del món. Cada dia analitzem un aspecte distint i veiem les diferències que hi ha entre les ideologies i les formes d'enfrontar els problemes i l'actualitat a cada lloc del món. Ho fem a través d'un cara a cara entre dos personatges especialistes en la temàtica. Cada dia són diferents, però fixes en el dia de la setmana corresponent.

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES
Esports	Societat	Economia mundial	Religió	Política internacional

Pretén ser un espai didàctic, amb opinions contraposades per despertar la curiositat en l'oient perquè pugui posicionar-se o comprendre millor el món en general. Vol ser una secció ràpida i dinàmica, amb rèpliques i contrarèpliques constants per captar l'atenció directament.

5.3.9. Fem racons

A les onze engegarem els racons. Els nens del parvulari en fan a l'escola, doncs nosaltres també. Una persona relacionada amb la temàtica de cada dia vindrà de la mà de Laia Vilà. Dissenyadors, artistes, esportistes, periodistes, fotògrafs, actors i músics venen a presentar-nos fets particulars.

A través d'aquesta secció coneixerem racons del món, esports inusuals o poc reconeguts, artistes emergents i altres aspectes que tinguin relació amb la societat.

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES
Músics emergents	Tradicions	Els esports minoritaris	Artistes emergents	Una ciutat del món

5.3.10. Tal dia com avui...

És la penúltima secció del programa, a dos quarts de dotze del matí. En el “*Tal dia com avui...*” busquem esdeveniments que passessin fa uns quants anys i els analitzem per saber quina repercussió van tenir o bé com va afectar la població aquell fet.

Es tracta de buscar dos fets, un d’històric o social i un d’esportiu. Ester Vallbona ens explica aquests fets i ens porta les gravacions o ens llegeix el que va escriure’s als diaris.

5.3.11. Chill out

Chill out és l’última secció del programa. Probablement és de les més desenfadades. S’emet sobre les dotze menys vint minuts.

L’estil de vida dels catalans és cada vegada més estressant. Ens aixequem d’hora i treballem més hores que un rellotge. Òbviament, el nostre cos no aguanta i de tant en tant...explotem. Víctor Fontcoberta ens porta els millors consells i mètodes per no anar estressats pel món i agafar-nos la vida, amb una mica més de filosofia. L’audiència pot enviar les seves preguntes a la web del programa i cada dia atendrem dues o tres trucades dels oients.

Els dilluns, portem altres mètodes desestressants que els nostres oients ens expliquen en un reportatge de Maria Oliver.

5.4. Redacció

5.4.1. Escaleta

7:00		<i>Sintonia</i>
7:00	Entradeta - Mireia Biel	<i>-All my bells are ringing (Lenka)</i>
7:02	Introducció - Mireia Biel	<i>-Yachts i sintonia</i>

7:05	Titulars - Mireia Biel	-Cortina entre notícies
7:10	Informatiu - Carla Díaz	-Connexions
7:45	Informatiu - Sergi Rodríguez (esports) - Mariona Bellver (Temps)	-Connexió amb Servei Català de Trànsit
8:00	Qui, avui? - Mireia Biel - Enric Sierra (convidat)	-Sintonia
8:33	Humor - Enric Cabrespina - Martí Jiménez	-Sintonia -Gravacions de les píffies
8:45	Parlem-ne - Mireia Biel - Quatre contertulians	
9:34	Històries del carrer - Mireia Biel - Joan Luque - Víctor Fontcoberta	-(Entre dos aigua) -Connexió amb un dels dos locutors
10:07	Que no ens passi per alt - Mireia Biel - Enric Cabrespina	-Sintonia
10:20	Paper i llapis (cançons) - Mireia Biel - Marta Catà	-Four Plus (La Vella Dixieland) -Time to live (The Pepper Pots) -I gotta feeling (The Black Eyed Peas) -Deseos de cosas imposibles (LODVG) -Cuéntame al oído (LODVG) -One by one (Enya) -Wild child (Enya)
10:35	Aquí i allà - Mireia Biel - Dos convidats	-Sintonia
11:03	Fem racons: artistes emergents - Mireia Biel - Laia Vilà - Convidada	-Young Folks (Peter Bjorn & John) -Reportatge (3 minuts)

11:30	Tal dia com avui... - Mireia Biel - Ester Vallbona	- <i>Sintonia</i> - <i>Atenció a dues trucades</i>
11:43	Chill out - Mireia Biel - Víctor Fontcoberta	- <i>Dry (Martin Solveig)</i>
11:59	Acomiadament: - Mireia Biel	- <i>Happy Xmas (War is Over)</i>

5.4.2. Entradeta

[Sintonia]

Bon dia, són les set del matí. Benvinguts a casa!

[*All my bells are ringing*, de fons]

- Potser Nadal és que tothom es digui a si mateix i en veu molt baixa el nom de cada cosa, mastegant els mots amb molta cura, per tal de percebre'n tot el sabor, tota la consistència.

Potser és reposar els ulls en els objectes quotidians, per descobrir amb sorpresa que ni sabem com són de tant mirar-los.

Potser és un sentiment, una tendresa que s'empara de tot; potser un somriure inesperat en una cantonada.

I potser és tot això i, a més, la força per reprendre el camí de cada dia quan el misteri s'ha esvanit, i tot torna a ser trist, i llunyà, i difícil.

Miquel Martí i Pol

Bones festes a tota la nostra audiència.

Mireia: Avui al programa, després de l'informatiu, entrevistarem a Enric Sierra, president de la Comissió de Nous Mitjans. Cap a dos quarts de nou, aproximadament ens mirarem el món amb uns altres ulls per riure una mica. Abans d'arribar a les nou ens endinsarem en la tertúlia. Avui toca parlar amb els quatre contertulians convidats

de la reforma sanitària que ha d'aprovar-se d'aquí a unes hores al senat nord-americà. A mig matí anirem als pobles del Maresme per veure com s'està vivint el rodatge de "La Riera", la nova sèrie de TV3 i cap a les deu, que no se'ns passi per alt, totes les curiositats del dia amb l'Enric. La Marta ens té preparat un recull de cançons i àlbums, així que pels voltants de dos quarts d'onze estarem atents a les seves propostes. Cap a la recta final del programa, el cara a cara i als racons, coneixerem a Aina Vidal, una jove ballarina amb grans perspectives de futur. Quan quedin pocs minuts per arribar a les dotze, farem un salt en el temps per entendre el present i donarem uns quants consells per anar una mica més tranquils per la vida. Som-hi, doncs, fem una ullada al nostre món XXL.

[Sintonia]

5.4.3. Informatiu

- **Titulars**
- L'EX-ALCALDE DE SANTA COLOMA DE GRAMENET, BARTOMEU MUÑOZ, SURT DE LA PRESÓ DESPRÉS DE PAGAR UNA FIANÇA DE 500.000 EUROS
- EN POC TEMPS, EL VOT EN BLANC CREIXERÀ A CATALUNYA
- CENTENARS D'IMMIGRANTS CONTINUEN A L'AEROPORT DE BARAJAS DESPRÉS DE LA SUSPENSÍO DE LA COMPANYIA AIR COMET
- UN TRIBUNAL DE MADRID CONDEMNA A LA CADENA SER
- ZAPATERO ELOGIA LA FEINA DELS MILITARS ESTRANGERS EN UN MISSATGE EMÈS PER VIDEOCONFERÈNCIA
- TORNEN A CASA ELS VEHICLES DE LA CARAVANA SOLIDÀRIA
- UN ATEMPTAT SUÏCIDA A PESHAWAR PROVOCA COM A MÍNIM, QUATRE VÍCTIMES MORTALS I VINT-I-CINC FERITS
- CONDEMNADA A 14 ANYS DE PRESÓ MARÍA JOSÉ CARRASCOSA ACUSADA DE SEGRESTAR LA SEVA FILLA
- TRENTA MEMBRES D'AL-QAEDA HAN MORT EN UN BOMBARDEIG AL YEMEN
- GEORGIA I RÚSSIA ACORDEN REOBRIR LES FRONTERES TERRESTRES ENTRE ELS DOS PAÏSOS

- OBAMA APLAUDEIX LA IMMINENT APROVACIÓ DE LA REFORMA SANITÀRIA ALS ESTATS UNITS
- MOR UNA NENA DE 8 ANYS PER HAVER-SE DEIXAT UN LLIBRE
- LES CONSEQÜÈNCIES DEL TEMPORAL COMPORTEM PROBLEMES A TOT EL TERRITORI
- EL LICEU, EL PALAU DE LA MÚSICA I L'AUDITORI ACOLLIRAN CONCERTS DE L'STRAUSS FESTIVAL ORCHESTRA DURANT AQUESTES FESTES
- LA GRIP A HA CAUSAT MÉS DE 250 MORTS A ESPANYA
- COMENÇA EL COMPTE ENRERE PER SABER QUIN MUNICIPI ACOLLIRÀ EL CEMENTIRI DE RESIDUS NUCLEARS
- GASOL AMPLIA EL SEU CONTRACTE AMB ELS LAKERS
- GUARDIOLA MEDITA LA SEVA CONTINUÏTAT AL CAPDAVANT DEL BARÇA
- MICHAEL SCHUMACHER TORNA A LA FÓRMULA 1
- PEDROSA HA HAGUT DE SER OPERAT

A) Nacional

L'EX-ALCALDE DE SANTA COLOMA DE GRAMENET, BARTOMEU MUÑOZ, SURT DE LA PRESÓ DESPRÉS DE PAGAR UNA FIANÇA DE 500.000 EUROS

Només passaven uns quants minuts de les sis de la tarda quan Bartomeu Muñoz abandonava la presó de Brians II a la qual va ingressar el passat 30 d'octubre. L'implicat en el cas Pretòria va poder sortir després de pagar la fiança de 500.000 euros imposada per Baltazar Garzón. Tant l'advocat Fermín Morales com el mateix Bartomeu han declarat que els ciutadans d'aquella localitat i alguns companys del PSC han fet una recol·lecta per a reunir els diners suficients per pagar la fiança. D'altra banda, han assegurat que els diners seran retornats com bonament es pugui un cop la situació econòmica de l'ex-alcalde s'hagi normalitzat. Després del seu alliberament, només queda un imputat a la presó, Luigi, ja que Prenafeta, Alavedra, Dobarco i Vela ja varen ser posats en llibertat. Sentim les declaracions dels protagonistes.

EN POC TEMPS, EL VOT EN BLANC CREIXERÀ A CATALUNYA

Alguns experts com Àngels Pont, economista, asseguren que el vot en blanc creixerà en les properes eleccions. Temes com la corrupció, la sentència de l'Estatut o la crisi econòmica són els que més preocupen avui als catalans. Per un altre costat,

però, els catalans creuen que els polítics tracten els temes amb poca competència i cada vegada els importa menys la política. Les propostes dels polítics, diuen, són poc atractives i els casos de corrupció afebleixen la imatge d'aquests.

CENTENARS D'IMMIGRANTS CONTINUEN A L'AEROPORT DE BARAJAS DESPRÉS DE LA SUSPENSÍO DE LA COMPANYIA AIR COMET

El govern espanyol va suspendre la llicència de la companyia Air Comet amb la qual havien de viatjar centenars de persones, la majoria d'elles immigrants, que retornaven als països d'origen per les Festes. La història es repeteix com en el 2006 quan molts immigrants varen quedar-se a terra per la suspensió de la companyia Air Madrid. El tancament és el resultat de l'expedient obert el passat sis de novembre per la seva insolvència. El fet és que els deutes d'aquesta companyia són molt alts, s'elevan als 143 milions de dòlars.

D'altra banda, els viatgers afectats resten a l'aeroport de Barajas esperant que alguna companyia pugui retornar-los als seus països. Són immigrants llatinoamericans que han estat treballant tot l'any per pagar-se un bitllet i ara temen que no puguin tornar amb les seves famílies. Connectem amb el nostre enviat especial a Barajas. Bon dia, Carles.

UN TRIBUNAL DE MADRID CONDEMNA A LA CADENA SER

Un jutge de Madrid ha condemnat a un any i nou mesos de presó a dos directius de la cadena SER per haver publicat una llista de presumptes afiliats irregulars a les llistes del PP el juny del 2003. Daniel Anido i Rodolfo Irago són els condemnats per revelació de secrets a Internet. Sembla ser que no està considerat com un mitjà de comunicació social, com la ràdio, la televisió o la premsa escrita, sinó universal. La sentència, a més a més, pretén inhabilitar-los i prohibir-los exercir en el món del periodisme i la comunicació. Durant sis mesos hauran de pagar una multa de 100 euros diaris. També han de pagar una indemnització de 5.000 euros a cadascun dels denunciants.

Al seu torn, ja han aparegut moltes crítiques contra aquesta sentència. El mateix Col·legi Català de Periodistes ha considerat excessiu i desproporcionat el càstig, sols per haver publicat un fet d'interès. Moltes organitzacions han afirmat que aquesta sentència posa en perill el dret a la informació i al de la publicació de notícies a portals d'Internet. Escoltem les declaracions d'alguns periodistes.

ZAPATERO ELOGIA LA FEINA DELS MILITARS A L'ESTRANGER EN UN MISSATGE EMÈS PER VIDEOCONFERÈNCIA

El president del Govern ha felicitat les tropes situades a l'estranger pel seu compromís i la seva lleialtat amb la causa. La videoconferència emesa des del palau de la Moncloa ha connectat amb les tropes situades al Líban, a L'Afganistan, a Bòsnia i a Somàlia. El President els ha recordat que els espanyols estan molt orgullosos de la feina realitzada i que està també molt valorada a nivell internacional.

D'altra banda, Zapatero ha aprofitat per anunciar que l'any vinent, el govern espanyol realitzarà importants missions a l'exterior per portar estabilitat en aquelles àrees on faci falta. Tots els generals han afirmat que celebraran el Nadal com la gran família que són i que les missions que s'estan duent a terme són de gran importància per a portar la pau al món. Escoltem una part del missatge del president de l'executiu espanyol.

TORNEN A CASA ELS VEHICLES DE LA CARAVANA SOLIDÀRIA

Bo i que els tres segrestats a Mauritània no han estat alliberats, els camions de la Caravana Solidària arriben avui a Barcelona a primera hora del matí. Ho faran a bord d'un vaixell d'Acciona Mediterrània. El tot terreny en el qual viatjaven els tres cooperants segrestats s'ha quedat al Senegal. Aviat es complirà un mes del segrest i la falta d'informació sobre el seu estat de salut és preocupant. Les famílies estan permanentment en contacte amb el govern i no perden l'esperança sobre un possible alliberament.

B) Internacional

UN ATEMPTAT SUÏCIDA A PESHAWAR PROVOCA COM A MÍNIM, QUATRE VÍCTIMES MORTALS I VINT-I-CINC FERITS

Uns atacants suïcides han fet esclatar una bomba al districte de Peshawar al costat dels edificis que ocupen la línia aèrea "International Airlines" i el govern. A prop d'allà també se situa una església de la minoria cristiana paquistaní. Almenys quatre persones han perdut la vida en aquest atemptat i més de vint-i-cinc han quedat ferides. Es creu que les xifres poden augmentar a mida que passin les hores.

La població ja havia alertat anteriorment de la violència registrada en aquesta zona. Des que l'exèrcit va llançar una ofensiva contra la insurgència talibana, els atemptats suïcides en aquesta regió d'Islamabad han augmentat notablement.

CONDEMNADA A 14 ANYS DE PRESÓ MARÍA JOSÉ CARRASCOSA ACUSADA DE SEGRESTAR LA SEVA FILLA

La història de la custòdia de la petita Victòria acaba amb la condemna de l'advocada María José Carrascosa a catorze anys d'empresonament per un presumpte segrest de la seva filla. El jutge americà, Donald Venezia, va donar la custòdia al pare de la criatura, però la justícia espanyola va retirar el passaport de la nena fins a la majoria d'edat, de manera que la Victòria no podrà sortir d'Espanya, de moment.

La germana de Carrascosa assegura que el govern ha actuat de forma incompetent i que a EEUU mai ha estat defensada com es mereixia perquè ningú s'atrevia a anar en contra d'un ciutadà americà. Escoltem les declaracions de Victòria Carrascosa, germana de l'advocada condemnada.

Aquesta condemna posa sobre la taula les diferències jurídiques existents entre la justícia espanyola i americana. La pena de catorze anys s'acosta a les penes més altes imposades per homicidi a Espanya. Es creu, però, que María José Carrascosa només haurà de complir la meitat de la pena pel temps que ja porta a la presó.

TRENTA MEMBRES D'AL-QAEDA HAN MORT EN UN BOMBARDEIG AL YEMEN

A les cinc del matí es produïa un bombardeig a la província de Shabwa, a l'est del país. El bombardeig ha estat dut a terme pels equips aeris de l'exèrcit del Yemen. Sembla ser que en el moment de l'explosió s'estava celebrant una reunió en la qual hi podien haver dos dels terroristes més buscats, Naser al Waheeshi i Said Shahri. A hores d'ara podem afirmar que hi ha més de trenta terroristes morts. Aquesta regió està sent atacada últimament perquè s'ha convertit en una àrea de concentració de terroristes.

El govern del país ha assegurat que no hi haurà tolerància pels terroristes i que seguiran atacant-los fins que deixin de ser una amenaça per la seguretat del país. Fa uns quants dies ja en van morir trenta-quatre en una altra operació aèria. Els Estats Units, per la seva banda, ja han assegurat que l'exèrcit del Yemen compta amb el suport dels equips d'intel·ligència, d'armes i de logística del seu exèrcit. Cal recordar

que el passat 22 de desembre Al-Qaeda va amenaçar els Estats Units per la seva col·laboració en els atemptats.

GEORGIA I RÚSSIA ACORDEN REOBRIR LES FRONTERES TERRESTRES ENTRE ELS DOS PAÏSOS

Geòrgia i Rússia han acordat reobrir una frontera muntanyosa el proper mes de març. Es tracta d'una línia situada a uns 30 km de la ciutat georgiana de Tiflis. És el primer gest de reconciliació entre els dos països després de la guerra que els va enfrontar el 2008 quan Geòrgia va intentar controlar una regió d'Osètia del sud a la força. Aquesta guerra va deixar milers de morts, molts més ferits i molts refugiats i va suposar el trencament definitiu de les relacions entre les dues regions. Des que Rússia va tancar el pas el 2006, no hi ha hagut cap intercanvi entre els dos països ni cap vol.

Vladimir Putin i Zurab Nogaideli van reunir-se ahir i sembla que les relacions entre els dos països comencen a estabilitzar-se. De totes maneres, la participació de Suïssa ha estat clau per a la primera distensió entre els dos governs ja que aquest país ha representat els interessos de tots dos.

OBAMA APLAUDEIX LA IMMINENT APROVACIÓ DE LA REFORMA SANITÀRIA ALS ESTATS UNITS

El Senat votarà d'aquí a unes hores la reforma sanitària proposada pel govern d'Obama. Aquesta reforma permetrà que més de 30 milions de persones sense assegurança es beneficiïn de la cobertura sanitària. Aquesta proposta permetrà que persones amb malalties cròniques o degeneratives puguin entrar a formar part del sistema sanitari i puguin ser ateses correctament. També rebran ajudes aquells que no puguin pagar-se una assegurança privada.

Obama ha perdut molts punts des que va començar el seu mandat, per això està en joc la seva credibilitat amb aquesta reforma, que en cap moment, ha proposat la sanitat pública, tal com en un inici havia promès.

El Partit Republicà, per la seva banda, ha criticat la proposta de manera aferrissada. Creuen que augmentaria el dèficit pressupostari de l'Estat i que és un atac a la sanitat americana. D'altra banda, els demòcrates i els experts asseguren que aquesta reforma permetrà que el dèficit pressupostari disminueixi en uns 132.000 milions de dòlars.

MOR UNA NENA DE 8 ANYS PER HAVER-SE DEIXAT UN LLIBRE

Una nena de 8 anys va oblidar-se un llibre a casa i en el moment en què va comunicar-li al professor, aquest la va colpejar a la part superior del coll. Els fets han succeït a una població de la Índia. Al cap de pocs dies la nena moria després de portar diversos dies queixant-se d'un dolor constant al coll.

Per la seva part, la policia ja ha detingut el professor acusat d'homicidi. Ara estan a l'espera de l'autòpsia per a jutjar-lo, bo i que ell ha assegurat que porta molts anys ensenyant a nens petits i seria incapaç de fer una cosa així.

C) Societat

LES CONSEQÜÈNCIES DEL TEMPORAL COMPORTEN PROBLEMES A TOT EL TERRITORI

El temporal ha causat estralls a tot el territori, però especialment a Canàries i a Andalusia. A les illes Canàries hi ha tres aeroports tancats per les fortes pluges i a Andalusia tenen problemes de comunicació i ferroviaris. Avui es calcula que hi ha unes dotze carreteres tancades. Les fortes pluges i el vent que afecten el territori des del passat diumenge han causat greus incidències arreu.

D'altra banda, l'alerta taronja continua activada per la violència del temporal, les possibles pluges superiors als 80 litres per metre quadrat i els vents, que poden superar els 90 km/h en alguns punts. Com ja hem comentat, les zones més alertades són les illes Canàries i Andalusia, però Catalunya també està en alerta per nevades fortes al Pirineu.

Carla Díaz ens fa un avenç. Com tenim la situació ara mateix?

EL LICEU, EL PALAU DE LA MÚSICA I L'AUDITORI ACOLLIRAN CONCERTS DE L'STRAUSS FESTIVAL ORCHESTRA DURANT AQUESTES FESTES

Strauss Festival Orchestra oferirà tretze concerts repartits entre les tres seus durant aquestes festes de Nadal. Aquesta formació oferirà un recull de les millors polques, valsos i marxes d'Strauss, com el "Danubi Blau" o la marxa "Radetzky".

Al Liceu farà dues actuacions el mateix dia 26 de desembre, mentre que a l'Auditori hi seran el 31 de desembre i l'1 de gener. Actuarà els dies 31 de desembre i els dies 2, 3, 6, 10 i 17 gener al Palau de la Música Catalana, on oferirà la majoria dels seus concerts.

LA GRIP A HA CAUSAT MÉS DE 250 MORTS A ESPANYA

La grip A ha causat 256 morts des que va arribar. Són números molt baixos si considerem que hi ha hagut milers d'afectats pel virus. Estaríem parlant, aproximadament, de dues morts per cada cent habitants afectats. La majoria de casos han presentat símptomes lleus fins avui i amb el tractament convencional han sobrepassat la malaltia. Només en els casos en els quals hi ha hagut complicacions per patologies prèvies s'ha pogut arribar a una mort. La ministra ha fet una valoració del conjunt de setmanes i de les vacunacions. S'han vacunat aquells grups considerats de risc. Escoltem les declaracions de la Ministra de Sanitat, Trinidad Jiménez.

COMENÇA EL COMPTE ENRERE PER SABER QUIN MUNICIPI ACOLLIRÀ EL CEMENTIRI DE RESIDUS NUCLEARS

María Teresa Fernández de la Vega, vicepresidenta del govern va explicar ahir que un centenar de municipis s'han ofert per acollir el cementiri de residus nuclears. La proposta pretén impulsar la creació d'una planta que reculli els residus nuclears de forma segura. La planta tindrà una capacitat per emmagatzemar 7200 tones de residus durant sis dècades. Es crearan 300 llocs de treball d'inici i pretén invertir en nova tecnologia. Vandellós, Ascó, Yebra i Merindad de Cuesta-Curría són els candidats més solvents per aconseguir-la perquè ja tenen una activitat nuclear a la zona. Aquests municipis també disposen d'una bona xarxa de comunicació ferroviària.

Alguns grups polítics, com Iniciativa per Catalunya Verds ja han declarat que la proposta és insostenible i que la contaminació nuclear és molt perillosa. El Govern, per la seva part ha iniciat una reforma a través de la qual la multa per accidents nuclears s'eleva a 1200 milions d'euros.

D) Esportiu

GASOL AMPLIA EL SEU CONTRACTE AMB ELS LAKERS

L'ala català, Pau Gasol ha ampliat el seu contracte amb els Lakers fins a 21 milions de dòlars. A partir d'ara ja ha entrat a formar part de l'elit de la NBA i a la llista dels deu jugadors més ben pagats per sobre dels 20 milions de dòlars. Ha firmat per jugar amb els Lakers fins la temporada 2013-2014 i ja és considerat una peça clau per complementar l'estrella de l'equip Kobe Bryant. Escoltem Pau Gasol.

JAUME FERRER VA ANUNCIAR AHIR QUE ES PRESENTARÀ A LES ELECCIONS DEL FUTBOL CLUB BARCELONA

Jaume Ferrer va anunciar ahir en una entrevista al Matí de Catalunya Ràdio que es presenta a les eleccions per la presidència del Futbol Club Barcelona. Ferrer assegura que encara el projecte amb convicció, il·lusió i ganes. Dilluns mateix començarà la seva campanya electoral.

Aquesta notícia ha portat una crisi a la directiva. Jaume Ferrer està actualment vinculat amb Joan Laporta i no ha pogut posar-se d'acord amb Alfons Godall, més proper al president. Godall podria ser presentat com a candidat continuista en els propers dies. Els altres candidats contra els quals haurà de competir són Sandro Rosell, Agustí Bedito i Jaume Guixà. Sentim un fragment de l'entrevista.

GUARDIOLA MEDITA LA SEVA CONTINUÏTAT AL CAPDAVANT DEL BARÇA

Joan Laporta ha assegurat que Josep Guardiola necessita temps per a decidir si continua o no al capdavant de l'equip blaugrana. Després de guanyar sis títols, diu, ha de tenir la convicció que podran seguir guanyant. Es tracta d'una qüestió delicada que només ell pot decidir. En tot moment ha negat que això formi part d'una estratègia electoral.

Per un altre costat, ja hi ha qui creu que Guardiola no serà en la llista d'alguns dels candidats, però sap que ha de continuar motivant els seus guanyadors per a seguir guanyant.

PEDROSA HA HAGUT DE SER OPERAT

El pilot de motos GP, Dani Pedrosa podria ser donat d'alta d'aquí a unes hores després de ser operat per a retirar-li un clau que portava a la mà esquerra.

El pilot espanyol d'Honda va ser operat ahir per treure-li el clau que li ha de permetre accelerar la recuperació de la fractura que es va fer la temporada passada. El seu metge ha dit que podrà començar la seva recuperació completa d'aquí a unes dues setmanes després de passar per una campanya plena e lesions.

MICHAEL SCHUMACHER TORNA A LA FÓRMULA 1

Michael Schumacher, l'històric cinc vegades campió del món tornarà a agafar el volant d'un fórmula 1. L'escuderia és Mercedes i el seu director, Ross Brawn, qui va

convertir-lo en llegenda. Schumacher pilotarà al costat de Nico Rosberg, el seu compatriota. Ha firmat un contracte per tres temporades i cobrarà 7 milions d'euros cada temporada.

En unes declaracions ha dit que se sent més motivat que mai i diu que vol retornar tot el recolzament que va rebre per part de Mercedes en el seu inici en l'alta competició. El retorn de Schumacher serà en el Gran Premi de Bahrein el 14 de març de 2010.

E) El temps

El temps previst per avui no és gaire agradable. Ha de ploure gairebé a tot el territori, bo i que les temperatures no seran massa baixes. Els propers dies, però està previst que arribi una onada que permeti que les temperatures pugin. La situació avui a la nit no canviarà excessivament.

Cap al sud del país els temporals de vent i pluja estan causant estralls i encara hi ha aeroports que continuen tancats. No es preveu que la situació millor fins d'aquí tres dies, aproximadament.

F) Trànsit

Bon dia, avui la situació del trànsit és complicada. Tenim retencions a l'A-2. Els vehicles circulen amb força densitat, però no hi ha excessius problemes. On sí trobem problemes és al nus de la Trinitat: a causa d'un accident la circulació està tallada en un tram en sentit nord i els cotxes circulen amb molta lentitud. Pel que fa a la N-II, hi ha plena normalitat i a la BV-4024 hi ha retencions en tots dos sentits. Això és tot per ara mateix, més informació a les nou.

5.4.4. Qui, avui?

Són les vuit en punt del matí.

El juny del 2003, una llista de presumptes afiliacions irregulars era publicada a la pàgina web de la cadena SER. Sis anys més tard, un jutge de Madrid, Ricardo Rodríguez Fernández ha condemnat a dos periodistes a una pena de presó i a pagar una multa. Daniel Anido i Rodolfo Irago són els condemnats. El jutge ha al·legat que Internet encara no es considera un mitjà de comunicació convencional i social, sinó que adopta un caràcter universal. En aquest cas, per quina raó Internet és avui un dels

mitjans pels quals es pot obtenir més informació? S'amaga alguna cosa darrere aquesta sentència? Algunes organitzacions, com el Col·legi Català de Periodistes ha emès un comunicat donant suport als condemnats i explicant que la sentència és excessiva i té efectes en la divulgació de la informació.

Avui tenim amb nosaltres a Enric Sierra, President de la Comissió de Nous Mitjans del Col·legi Català de Periodistes. Bon dia, Sr. Sierra:

- Per quin motiu troben excessiva la sentència?
- En el seu comunicat, diuen que la plana web d'aquesta cadena hauria de tenir la mateixa protecció constitucional que un mitjà de comunicació convencional. Vostès creuen que Internet és un mitjà de comunicació social? Per què?
- Fins a quin punt creuen vostès que les sentències judicials tenen efectes sobre la divulgació de la informació?
- Els periodistes estan protegits?
- Creu que hi ha algun posicionament ideològic o polític darrere aquesta sentència?
- On estan els límits del que és políticament correcte i el que no?
- Qui els posa?

5.4.5. Humor

Mireia: Senyors, bon dia!

Personatges: Bon dia!

Mireia: Com veieu el món avui?

[HUMOR IMPROVISAT I REPORTATGE DE LES PÍFIES]

5.4.6. Parlem-ne

Mireia: Són tres quarts i dos minuts de nou, comencem la tertúlia. El sistema sanitari dels Estats Units no compta amb una organització pública de la sanitat, com per exemple la Seguretat Social a l'estat espanyol. Les assegurances són privades i cada persona paga per rebre una atenció personalitzada. Més d'una vegada hem vist imatges o hem sentit notícies que parlen sobre l'habilitació de pavellons esportius per a atendre tots aquells que no tenen accés a la sanitat. Amb la reforma que ha

d'aprovar-se in extremis al Senat nord-americà, tothom haurà de poder tenir una assegurança.

Aquesta proposta queda lluny de la sanitat pública promesa per Obama en la seva campanya electoral, però podem considerar-ho un primer pas? Disminuirà, com s'apunta el dèficit pressupostari?

Avui tenim amb nosaltres a:

[nom dels quatre tertulians]

Bon dia a tots:

- Com veieu la reforma?
- Quina relació té amb l'economia?
- És la primera decisió d'Obama: la valorem positiva o negativament?

5.4.7. Històries del carrer

Mireia: El 10 de gener s'estrena la nova sèrie de TV3, "La Riera". Està rodada en diferents poblacions del Maresme, fins a la invenció de la població de Sant Climent. L'estació de tren és de Sant Pol, el port marítim el d'Arenys... Tracta d'una família que té un restaurant tradicional que al cap d'un temps, començarà a lluitar per aconseguir una estrella Michelin. Què heu fet, avui?

Víctor: Avui nosaltres hem anat fins a Sant Pol mateix, pera conèixer la gent del poble i saber què en pensen. Tenim allà a en Joan Luque per preguntar-los quin són els inconvenients més destacats, si hi ha molta gent fent de figurants...a veure què ens expliquen. Allà amb ell també hi ha Josep Maria Benet i Jornet. Bon dia, Joan! Com està la gent de Sant Pol?

[CONNEXIÓ]

Mireia: Moltes gràcies, Joan i Víctor! No es perdin l'estrena el proper diumenge 10 de gener. Nosaltres, publicitat i tornem, fins ara!

5.4.8. Que no ens passi per alt

Mireia: Ja som de nou aquí, al món XXL. Tinc aquí al meu costat a l'Enric, preparat ja. Bon dia!

Enric: Bon dia!

Mireia: Quines curiositats ocupen el món?

Enric: Mira, ens ha arribat que a la Gran Bretanya no és ni Eminem, ni U2, ni els Green Day qui encapçala les llistes d'èxits. Es tracta d'una dona de 92 anys ni més ni menys, Vera Lynn. "We'll meet again, the best of Very Lynn" és el títol de l'àlbum i ha passat la mà per la cara a tots els artistes actuals. Cal dir que és la primera anciana viva que ho aconsegueix.

Mireia: Ja ho diuen, mai és massa tard!

Enric: L'artista italià Leonardo da Vinci va trigar quatre anys a pintar la famosa Gioconda. Actualment, com tots sabeu, aquesta obra es troba situada al Museu del Louvre de París. Però, en el seu moment, l'obra es va utilitzar per decorar el bany del rei Francesc I de França! Impressionant ... no m'ho podeu negar!

Mireia: Em quedo força força sorpresa, la veritat! Seguim, vinga...

Enric: Atenció...notícia estrella! La famosa i magnífica Angelina Jolie..

Mireia: Eh eh... no ens passéssim! Molt guapa ella, però aquí ens tens a nosaltres, un equip de dones perfectíssimes, no ho oblidis!

Enric: Oh, no! La intenció no era ofendre. La magnífica Angelina Jolie, bo i que sense ser tan meravellosa com les dones que formen aquest equip, està disposada a perdonar les infidelitats de la seva parella. Bé, ahir va sortir una notícia a la revista alemanya "Das Neue", en la qual Angelina Jolie afirmava que la fidelitat no és un pilar fonamental en la seva relació.

Mireia: Gràcies Enric, preneu-ne nota, que aquestes cosetes que ens porta de ben segur que podem anar més tranquils pel món... Obrim la ronda de trucades! Truqueu al 902 30 22 54, expliqueu-nos qualsevol curiositat que hagueu llegit i només per participar podeu guanyar un magnífic sopar al restaurant Braserie Flor de Barcelona!

[4 trucades]

Mireia: Bé Enric, ara toca treure el número de la bossa...

Enric: El 3! Felicitas, Maria!

Mireia: Perfecte Maria, felicitats! T'emportes un sopar a aquest fantàstic restaurant! Que ho gaudeixis molt...no pengis que el nostre equip t'atendrà per poder fer-te l'entrega del premi! Gràcies! Ara per aquí, ja ens entra la Marta!

5.4.9. Paper i llapis

Mireia: Bon dia Marta. Com anem avui? És 24 desembre, són les 10 i 34 minuts. Més d'un dels que ens està escoltant estarà fent les últimes compres per la nit de Nadal, uns altres aniran en cotxe...una mica de música no va mai malament, veritat? Avui tenim propostes molt interessants, dues cançons i dos àlbums. Què ens portes avui?

Marta: Bona música. Comencem per les cançons, si et sembla. A diferència dels àlbums que presentarem després, les cançons són una mica més divertides. The Pepper Pots han tret disc fa relativament poc, *Now!* I a dins, hi inclouen aquesta cançó, *Time to live*. Són un grup que fan una música estil anys 80. Tres veus magnífiques que puguen la moral i ens deixen mirar-nos la vida amb una mica de positivisme. Sona així de bé:

[Time to live]

Marta: La segona cançó que et porto avui és ben diferent. Un grup súper actual amb una cançó marxosa al 100%. Jo crec que deu ser una de les més escoltades aquest any 2009. "*I gotta feeling*", dels Black Eyed Peas, inclosa dins l'àlbum "*THE E.N.D (The Energy Never Dies)*".

[I gotta feeling]

Mireia: I els àlbums, que me'ls estava mirant ara...

Marta: Els dos àlbums que porto avui són tranquil·lets, d'aquells per posar en un sopar romàntic per crear un ambient distès i acollidor. El primer és de La Oreja de Van Gogh, ja saps que totes dues en som fans i no en podem prescindir. Escoltem-ne algun fragment.

[Deseos de cosas imposibles, 20 de enero]

Marta: L'àlbum es titula *Nuestra casa a la izquierda del tiempo*. Hi ha cançons de tots els discos que ha tret aquest grup. Són cançons versionades, precioses, tot s'ha de dir. Cuéntame al oído, París, El último vals... un àlbum que per aquestes festes no us podeu perdre. Està a la venda ja i és un regal perfecte. El tens tu, ja?

Mireia: No, no encara, però no dubtis que agafaré paper i llapis i el posaré a la carta dels reis.

Marta: Jo he escollit la que més m'agrada i aquí us la deixo, a veure què us sembla.

[Cuéntame al oído]

Mireia: El següent àlbum és d'Enya?

[One by one, de fons]

Marta: Sí, la cantant irlandesa ha tret nou CD, encara més tranquil que l'altre que portem avui aquí. Es titula *The very best of Enya* i se n'han venut ja moltíssimes còpies arreu del món. L'estem sentint de fons ara i de veritat que és magnífic per aquestes festes, per posar-lo de banda sonora dels millors àpats de l'any, no et sembla?

Mireia: La veritat és que les melodies d'Enya sempre porten una serenitat a sobre, inexplicable. Moltes gràcies Marta, que passis un bon Nadal.

Marta: Gràcies Mireia, igualment!

Mireia: Escoltem un fragment, doncs. Després, publicitat i tornem, no marxeu!

[Wild Child]

5.4.10. Aquí i allà

Mireia: Avui és la nit de Nadal, demà se celebra el naixement de Jesús i la missa del Gall. Tots alguna vegada hem muntat el pessebre. Són actes relacionats amb la religió i sovint, no ho percebem. Actualment, però, Nadal és més un mercat de consum que no pas una tradició de caire religiós.

Al món XXL volem saber si la religió per Nadal es viu menys intensament que abans. Qui va a la missa del Gall? Ens hem oblidat de l'origen de la tradició? És important recordar per què celebrem Nadal o ja va bé que sigui una data per retrobar-se amb tota la família? Per tot això i més, tenim amb nosaltres a Miquel Benavent i Roser Valls, com cada dijous. Bon dia a tots dos:

- Què creu, Sra. Valls , els nens saben per què celebrem Nadal o només associen aquestes dates amb els regals?
- La religió a les escoles hi té algun paper en el fet que els nens no coneguin el fons de la tradició?
- Per què Nadal és un mercat de consum?

5.4.11. Fem racons

Mireia: Bon dia, Laia!

Laia: Bon dia, Mireia!

Laia: Aquí al meu costat tinc asseguda a Aina Vidal, una jove ballarina de Mataró amb grans perspectives de futur. És alumna de Marta Bustamante, és integrant del Jove Ballet de Catalunya i s'ha format a l'On-stage. En el reportatge que escoltarem a continuació, la Laia ens explica on ha arribat l'Aina. La vam visitar fa una setmana, mentre estava immersa en els assajos per participar al programa televisiu "Tú sí que vales".

[reportatge 2-3 minuts]

Mireia i Laia: Bon dia, Aina.

- Com va néixer la teva il·lusió per a ser ballarina professional?
- No se'n parla gaire del ballet, ni s'emet per televisió. Creus que podria tenir molt més reconeixement al nostre país?
- El tòpic. El ballet és cosa de noies?
- Tinc entès que fa un temps vas tenir l'oportunitat de participar en la gira d'Àngel Corella. Com ho vas viure?
- Com creus que es podria potenciar l'interès per la dansa?

Laia: Moltes gràcies, Aina, per haver vingut i per haver trobat un foradet en la teva agenda tan plena.

Mireia: Sí, és fantàstic poder portar a joves emprenedors al programa, que tinguin ganes de donar a conèixer el que fan i per què. Que tinguis molta sort. Dos minuts de publicitat i tornem, que ara toca recordar que va passar tal dia com avui.

5.4.12. Tal dia com avui...

Mireia: Són dos quarts de dotze en punt. Bon dia, Ester!

Ester: Bon dia, Mireia.

Mireia: Avui és 24 de desembre, la vigília de Nadal. Recordem als nostres oients que si hi ha algú que visqués algun dels fets que avui recordarem al programa podeu trucar al 902 30 22 54 per explicar-nos-ho en directe. Anem primer a veure què va passar aquell dia, després ens mirem quin esportista va fer història.

Ester: Avui ens remuntem fins l'any 1962. Va ser un hivern gèlid a Espanya; el que més va sorprendre la gent va ser la increïble nevada que va deixar emblanquinada més d'una ciutat de la costa mediterrània. Barcelona quedava colgada de neu, un paisatge certament insòlit.

Mireia: Em diuen que tenim algú al telèfon que va viure la nevada. Bon dia, amb qui parlem?

[2 minuts]

Mireia: I pel que fa als esports, què va passar?

Ester: Doncs mira, dels esports he recollit el que deia el Mundo Deportivo l'any 1982, per això. Anunciava que l'atleta Marita Koch havia estat nomenada millor esportista de l'any. Recordem que aquesta dona va ser doble recordwoman en 200 metres i 400 metres llisos. Era la tercera vegada que se li concedia aquest honor.

Mireia: És ben bé que s'ho mereixia, eh.

Ester: Diego Armando Maradona, actual seleccionador argentí estava ingressat a l'hospital per una hepatitis. Com ja deveu recordar va estar enganxat a les drogues durant molts anys i va patir diverses malalties. La seva imatge va recórrer el món sencer i aquell dia rebia la visita de la seva mare, que declarava que Maradona no passaria el Nadal sol.

Mireia: La d'anècdotes que podríem explicar de Maradona. Moltes gràcies Ester, que passis unes bones festes! Falten ara mateix vint minuts perquè siguin les dotze del migdia. Entrem a la recta final del programa. Dos minuts de publicitat i ens preparem per a desestressar-nos. Fins ara!

5.4.13. Chill out

Mireia: Falten exactament divuit minuts per arribar al final del programa. Bon dia de nou, Víctor.

Víctor: Bon dia!

Mireia: Avui ens véns a parlar de ioga? Però si comencem les vacances!

Víctor: Sí noia, avui parlarem de ioga, perquè molta gent encara creu que no funciona i és mentida. Tu hi creus?

Mireia: Jo...no opino, no ho he provat mai. Tots aquells que hagueu provat la ioga podeu trucar al programa per explicar-nos com us ha afectat. Truqueu al 902 30 22 54. Explica'ns en què consisteix.

Víctor: La ioga és una disciplina mil·lenària que prové de l'Índia. Exactament és una tècnica que treballa la ment, el cos i l'esperit, però que encara no està reconeguda per la medicina occidental. En els seus orígens, es definia com una línia de pensament,

una filosofia de vida. I us preguntareu, quins són els beneficis d'aquesta pràctica? Doncs molts. Els exercicis de ioga practicats amb regularitat produeixen un canvi energètic que modifica el funcionament de l'organisme. Treballa sobre centres d'energia que estan localitzats en determinades parts del cos. Les postures es treballen descalç pel fet que s'utilitzen els músculs de les cames i els dits dels peus. Hem entrevistat a la directora d'un centre de ioga de Barcelona perquè ens expliqui quins canvis han notat els seus pacients.

Mireia: Deu ser fantàstic, no? Tenim dues trucades.

[atenció a les dues trucades]

Mireia: Gràcies Víctor, que tinguis unes bones festes!

Víctor: Igualment Mireia i chill out!

5.4.14. Acomiadament

Mireia: Fins aquí el món XXL d'avui. Nosaltres tornem el dia 4 de gener. Gràcies i fins llavors, que tingueu un bon Nadal i un bon any nou!

[Happy Xmas (War is Over)]

5.5. Conclusió

La conclusió d'aquesta última part del treball és positiva. Penso que haver hagut de pensar jo totes les seccions que s'haurien d'emetre i haver de redactar un guió aproximat del que es diu en antena m'ha permès adonar-me de la complexitat del procés. Mai sabem què s'amaga darrere els micròfons, en el cas de la ràdio, i és interessant conèixer-ho. L'equip de persones que hi ha al darrere és gran i professional.

Jo m'he basat en la creació d'un dia de programa, havent programat anteriorment una estructura que pogués portar-se a terme tota una temporada. Les notícies que apareixen en el meu programa són reals, la resta també, però he trigat setmanes a crear-ho. Arribat aquest punt, m'adono que la feina que a mi m'ha comportat diversos dies, la realitzen unes quantes desenes de persones cada dia. La professionalitat d'aquest ofici ha de ser total, la dedicació, extrema i la il·lusió, constant.

D'altra banda, la sincronització amb la música, amb les connexions, l'emissió de reportatges pregravats és una tasca no pas menys complicada que la resta. En el

moment en què vaig decidir gravar parts del programa per tenir-ne una mostra en viu, no vaig parar-me a pensar en com em costaria muntar les seqüències.

M'he endinsat en un magazín, en la seva creació i emissió; m'ha agradat, ho valoro com una experiència molt positiva, però penso que el més important és que m'he adonat que és a això al que em vull dedicar.

6. Conclusions

Un cop finalitzat el treball, cal fer memòria i elaborar-ne les conclusions pertinents. En general, penso que ha estat una experiència positiva, bo i que dura i exigent. No tot és tan fàcil com sembla i darrere els fets, s'amaguen molts aspectes que desconeixem; no només en ràdio, sinó en qualsevol muntatge relatiu als mitjans de comunicació.

En primer lloc, m'agradaria reconèixer que la ràdio és un mitjà molt familiar i proper, però que l'estudi d'aquest medi m'ha demostrat que sovint està molt condicionat exteriorment. Les emissores públiques estan controlades pels governs i les privades, per grups amb interessos determinats. Per tant, i com ja era d'esperar, no hi impera una llibertat absoluta.

En segon lloc, caldria parlar de la competència i de l'audiència. Hi ha una quantitat molt alta d'emissores de ràdio que confeccionen programes de tipologia magazín. L'exigència de l'audiència és molt alta i les emissores es veuen forçades a emetre programes cada vegada millors. Totes volen ser líders, però només n'hi ha una que ho aconseguirà. Aquí hi entra ara el dinamisme del programa, la manera de fer i el tractament dels continguts. Un fet que m'ha cridat l'atenció ha estat que la carrera cap a la posició capdavantera es fa, sovint, copiant les seccions dels altres programes o emetent-ne de similars. I això no ho fa una emissora, sinó que ho fan totes: un cercle viciós. Per tant, podríem dir que la innovació en les temàtiques no és present en la programació dels magazins, sinó que es prioritza la millora d'aquelles seccions ja existents abans que emetre seccions noves que aportin aires nous al medi.

En tercer lloc, voldria comentar la complexitat dels programes radiofònics. La coordinació que s'estableix entre tots els membres de l'equip és enorme i eficient. Entre tot l'equip fan una carrera a contracorrent perquè quan s'intenta explicar una qüestió a fons, ja en surt una altra que l'eclipsa. A més a més, el directe té el problema que no pot repetir-se, tot ha de sortir perfecte a la primera. Això implica que totes les persones que formen part d'aquest equip han de ser molt professionals i tenir un marge d'error molt petit.

A més a més de tot això, un magazín ha de respondre a una varietat de gustos molt gran i, en conseqüència, ha d'oferir un gran ventall de continguts. Fonamentalment, els magazins són escoltats per població adulta i gran, de manera que s'han de prioritzar els seus gustos. Això no significa que la gent jove no escolti la ràdio, però escolten radiofórmules i programes especialitzats en esports. Amb aquest projecte m'he adonat de la complexitat de fer una programació, d'oferir seccions

dinàmiques i diferents que no caiguin en la monotonia i que cridin l'atenció dels oients. Els horaris són complicats i s'han de compaginar amb les emissions de publicitat, amb les connexions a l'exterior i amb les notícies d'última hora.

Un altre fet que m'ha cridat l'atenció ha estat que la publicitat resulta molesta a pràcticament tothom. No ens agraden els anuncis i canviem d'emissora. D'altra banda, sabem que és un pilar bàsic per a l'estructuració de les emissores de ràdio.

La ràdio continua sent un mitjà de comunicació escoltat per milions de persones cada dia i lluita constantment amb la televisió i l'Internet. No és una lluita senzilla, perquè ha d'adaptar-se repetidament als canvis i ha de continuar oferint continguts d'interès general. La ràdio no ha desaparegut perquè és versàtil: es poden fer altres coses quan s'escolta la ràdio. A part de tot això, és un mitjà de comunicació familiar, proper i molt casolà. És molt més senzill que una persona del carrer participi en un programa de ràdio que no pas en un de televisió. La ràdio segueix viva perquè hi ha milers d'oients que dipositen la seva confiança en les ofertes de la ràdio i confien en els continguts que aquesta ofereix.

En conclusió general, aquest projecte ha fet adonar-me que els mitjans de comunicació estan manipulats, però que els periodistes també són capaços de buscar solucions perquè puguin expressar-se lliurement. Són grans professionals. Aquest treball podria seguir i perfeccionar-se, però aquí s'acaba. S'acaba el treball, però comença una etapa nova, amb la qual jo m'he adonat que és a això al que em vull dedicar i que estudiaré per arribar el més lluny possible.

7. Agraïments

Aquest treball no només és meu, sinó que moltes persones han fet possible que sigui un projecte acabat.

En primer lloc, donar les gràcies a Txema Lasaga, el meu tutor, que en tot moment ha sabut dir-me què estava malament, però també felicitar-me quan les propostes i les realitzacions eren bones. Gràcies també per donar idees quan no en quedaven i per deixar-me endinsar-me en un món tan immens com el de la ràdio.

Voldria agrair als meus pares i a la meva germana la paciència que han tingut durant tots els mesos que ha comportat l'elaboració del treball.

També vull esmentar aquí totes les persones que han contestat les enquestes corresponents per elaborar un petit apartat que expliqués l'audiència a la qual havia d'adreçar el meu programa.

Agraïments a Jordi Basté, que em va concedir una entrevista quan no hi tenia cap obligació i al Jordi de producció, que em va facilitar la possibilitat d'anar a Rac1.

Agrair als meus amics que en els moments que semblava que era un projecte inacabable m'acaben convencent que quedaria tot perfecte.

8. Fonts d'informació

BIEL, M. (2009). *Apunts de Cultura Audiovisual*. Mataró. Escola GEM.

CUNÍ, J. (1996). *Fora d'antena. Què s'amaga darrere d'un micròfon*. Barcelona: Planeta. ISBN: 8408017489. Col·lecció: Ramon Llull. Espais.

CUNÍ, J. (1999). *La Ràdio que triomfa: l'abecedari d'això que en diem magazín*. Barcelona: Pòrtic. ISBN: 8473065514. Col·lecció: Eines de periodista.

MARTÍ, J.M. (2000). *De la idea a l'antenaç: tècniques de programació radiofònica*. Barcelona: Pòrtic. ISBN: 8473066103. Col·lecció: Eines de periodista.

NORBERG, E. G. (1998). *Programación radiofónica: estrategias y tácticas*. Madrid: IORTV (Instituto Oficial de Radio y Televisión).

ORTIZ, M^a; VOLPINI, F. (1995). *Diseño de programas de radio: guiones, géneros y fórmulas*. Barcelona: Paidós. ISBN: 8449301432. Col·lecció: Paidós papeles de comunicació.

Pàgina web del grup Godó: www.grupogodo.net

Pàgina web de l'emissora de ràdio Rac1: www.rac1.cat

Pàgina web de l'emissora de ràdio Catalunya Ràdio: www.catradio.cat

Pàgina web de la Fundació: www.fundacc.org

Pàgina web del diari El Mundo: www.elmundo.es

Pàgina web de l'agència de notícies AUSA (italiana): www.ansa.it

Pàgina web del diari La Razón: www.larazon.es

Pàgina web del diari La Vanguardia: www.lavanguardia.es

Pàgina web del diari El Periódico: www.elperiodico.com

Pàgina web del diari El País: www.elpais.com

Altres pàgines web:

www.planetacurioso.com
lta.reuters.com
www.almundos.com
www.unav.es
www.prisa.com
www.xpress.es
recursos.cnice.mec.es
www.articulosinformativos.com
www.marketing-xxi.com/
www.intereconomia.com
www.hoy.com.ec

